สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสาร ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 มกราคม 2556 • www.boi.go.th

ส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ขยายการลงทุนในต่างประเทศ ก้าวให้ก่อน AEC

BUILD, or the BOI Unit for Industrial Linkage Development

BUILD has played a vital role in developing the industrial linkage for more than 20 years. The duties of BUILD are to act as an intermediary between manufacturers of ready-made products and small-and medium-sized manufacturers of parts, which will result in the linkage of industries and the transfer of production technology, leading to the strong growth in supporting industries in Thailand. All this provides a sound base for the sustainable development of the country's industry as a whole.

Sign up for a free BUILD membership to receive our weekly e-newsletter and keep you informed about our activities and events.

Please sign up at http://build.boi.go.th
Tel : +66(0)2 553 8111 ext.7 Fax : +66(0)2 553 8325
E-mail : sourcing@boi.go.th Website : http://build.boi.go.th

BUILD

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : www.osos.boi.go.th โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

Professional Trainings and Seminars
Public Training and In house Training

บริการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาอย่างมืออาชีพ ด้วยหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้าน
ถ่ายทอดโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

แผนกบริการฝึกอบรมและสัมมนา สมาคมสโมสรนักลงทุน

เลขที่ 1 อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 12,16 ถนนวิภาวดี-รังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 205-208 โทรสาร 0 2936 1441-2
E-mail: is-investor@ic.or.th website: http://www.ic.or.th

วารสารส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL
ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 มกราคม 2556

สารบัญ CONTENTS

บทความพิเศษ

โอกาสธุรกิจไทยในต่างประเทศ

- บีโอไอกับการปรับนโยบายส่งเสริมการลงทุน 6
- ความเป็นมาของการลงทุนไทยในต่างประเทศ 12
- การลงทุนในต่างประเทศ โอกาสการค้าของไทย 20
- ลู่ทางการลงทุนในกัมพูชา ภายหลังการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบด้านการลงทุนใหม่ 30
- สิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนใหม่ของฟิลิปปินส์ 38
- เกาะติดการพัฒนาอุตสาหกรรมในเวียดนาม 46
- พม่า จุดหมายที่ท้าทายของนักลงทุนปี 2013 54
- บัญญัติ 10 ประการในการลงทุนในเวียดนาม 62
- วิเคราะห์หลักเกณฑ์ส่งเสริมการลงทุนเวียดนาม 68

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

- โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 73

พื้นที่ตรงนี้ นักลงทุน “มองเห็น”

“วารสารส่งเสริมการลงทุน”

วารสารรายเดือน แน่นด้วยเนื้อหา และข้อมูลด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ด้วยยอดพิมพ์ 4,000 ฉบับ เผยแพร่แก่สมาชิกที่เป็นนักธุรกิจ นักลงทุน รวมทั้งหน่วยงาน และองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

อัตราโฆษณาของ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ประจำปี 2556

ตำแหน่งโฆษณา	พิมพ์	อัตรา : หน้า : ครั้ง (บาท)	หมายเหตุ
1. ปกหลังนอก	4 สี	50,000	• ลงโฆษณา 3 เดือน ลด 20% 6 เดือน ลด 35%
2. ปกหน้าใน	4 สี	35,000	• อัตราค่าลงโฆษณาดังกล่าวเป็นราคาสุทธิ ไม่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่มีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
3. หน้า 1	4 สี	35,000	
4. ปกหลังใน	4 สี	30,000	
5. หน้า 2	4 สี	25,000	
6. หน้า 4	4 สี	25,000	
7. หน้าในบทความ	2 สี	15,000	

สนใจลงโฆษณา กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 8184, 8188 โทรสาร 0 2553 8222 อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

กองบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 มกราคม 2556

เจ้าของ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

นายอุดม	วงศ์วิวัฒน์ไชย	เลขาธิการฯ
นางหิรัญญา	สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอังฉรินทร์	พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวดวงใจ	อัศวจินตจิตร์	รองเลขาธิการฯ
นายโชคดี	แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ
นางวาสนา	มุทุตานนท์	รองเลขาธิการฯ และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์	เฉยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร	วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา	อักขระกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวธิดานันท์	เทียนถวาย	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์	คณาสวัสดิ์
ดร.บงกช	อนุโรจน์
นางสาวพรรณี	เชิงสุทธา
นายสุทธิเกตติ์	ทัดพิทักษ์กุล
นางสาววันเพ็ญ	หรูจิตตวิวัฒน์
นางสุภาดา	เครือเนตร
นางสาวทรงสิริน์ช	ตันติเวสส
นางสาวปิยะวรรณ	ขยันมาก
นายอิสระ	อมรกิจบำรุง
นางสาวฐนิตา	ศิริทรัพย์
นายธรรมรัตน์	รัตนพันธ์
นางสาวณภัทร	ทัพพันธุ์
นางสาววรรณนิภา	พิกพไชยสิทธิ์
นางสาวช่อแก้ว	ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ	เดชณรงค์
นางสาววริสรา	พึ่งทองหล่อ
นางสาวธนาวดี	คุวสานนท์
นางสาวยอดกมล	สุธีรพจน์
นางสาวนันทนาฏ	กฤษณจินดา
นายธีระพงษ์	อติชาตนานนท์
นางสาวสุวิดา	ธัญวงษ์
นายสถาปนา	พรหมบุญ
นางสาววันทนา	ทาตาล
นายวุฒิชัย	ภิสัชเพ็ญ
นางสาวรัชนีกร	ไพยเชำนาญ

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน
ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188 และ 6196
โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
อีเมล : head@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่
บริษัท มายไซน์อี จำกัด
34 ซอยเพชรเกษม 79 แยก 16
แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160

เริ่มต้นปีมะเส็งแล้ว ทีมวารสารฯ ขออวยพรมายังผู้อ่านทุกท่าน และต้องขอขอบคุณเป็นอย่างสูง สำหรับทุกแบบสอบถาม และคำแนะนำที่ได้ตอบกลับมา ซึ่งจะนำไปปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท่านให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้

ในช่วงปีนี้อาจกล่าวได้ว่า ก้าวถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญอีกครั้งสำหรับนโยบายการส่งเสริมการลงทุน และถือได้ว่าเป็นการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการลงทุนครั้งใหญ่ในรอบหลายสิบปี เป้าหมายเพื่อให้สอดรับกับยุทธศาสตร์ประเทศและนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน และที่สำคัญคือต้องให้ปรับตัวได้กับกระแสความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียและอาเซี่ยนที่กำลังถูกจับตาว่าจะเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ หลังจากการเกิดวิกฤติในสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา

การปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ฯ ในครั้งนี้ บีโอไอได้จัดการสัมมนารับฟังความคิดเห็น จากหน่วยงานของรัฐ องค์กรที่เกี่ยวข้อง ภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรม ทั้งจากในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ โดยยุทธศาสตร์ใหม่บีโอไอจะเน้นกิจการที่ใช้นวัตกรรมใหม่ ใช้เทคโนโลยีชั้นสูง การสร้างมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานน้อยและไม่ส่งผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม ขณะที่กิจการที่อยู่ในข่ายที่อาจจะถูกยกเลิก คือ กิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นต่ำ ใช้แรงงานจำนวนมาก มูลค่าเพิ่มน้อย ก่อปัญหามลภาวะ เป็นต้น

นอกจากนี้ ภารกิจของบีโอไอจะไม่เพียงแต่การมุ่งเฉพาะการส่งเสริมการลงทุนในประเทศเท่านั้น แต่จะได้ขยายบทบาทส่งเสริมเอกชนไทยให้ไปลงทุนในต่างประเทศอีกด้วย เพื่อนำรายได้เข้าประเทศควบคู่กันไป

ในปีนี้จึงขอเริ่มต้นด้วยการรวบรวมเรื่องราวที่เกี่ยวกับโอกาสการลงทุนในต่างประเทศ โดยทุกเรื่องล้วนน่าสนใจ และจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุน

บุษยาพร วิริยะศิริ

บีโอไอ กับการปรับนโยบายส่งเสริมการลงทุน

นโยบายการส่งเสริมการลงทุนของบีโอไอในปัจจุบัน แม้ว่าได้นำมาใช้สำหรับคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่ยื่นคำขอฯ ตั้งแต่วันที่ 14 กันยายน 2552 ซึ่งนับว่าเป็นเวลาที่ไม่นานนัก และได้ผลในรูปของปริมาณเม็ดเงินที่มีการลงทุนที่น่าพอใจ หากเมื่อพิจารณาจากในภาพรวมของการพัฒนาประเทศ เพื่อให้เกิดการแข่งขันทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพแล้ว ยังอาจมีสิ่งที่ควรต้องปรับปรุงอยู่บ้าง

จากการพบสื่อมวลชนในฐานะเลขาธิการบีโอไอเป็นครั้งแรก เมื่อกลางเดือนธันวาคมที่ผ่านมา **นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย** ได้กล่าวถึงผลการดำเนินงานของบีโอไอในช่วงที่ผ่านมาสรุปได้ว่าจาก 9 เดือนที่ผ่านมาของปี 2555 มีผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนมากกว่า 800,000 ล้านบาท โดยร้อยละ 50 เป็นการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งญี่ปุ่นยังคงมีการลงทุนสูงสุด ส่งผลต่อภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศค่อนข้างสูง จากนี้จะต้องปรับทิศทางการทำงานให้เหมาะสมกับเป้าหมายของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ และตรงกับความต้องการของนักลงทุน

ไฮไลต์ การปรับทิศทางการลงทุน

เลขาธิการฯ ได้ขยายความถึงการปรับทิศทางการทำงานว่า จะต้องเน้นเชิงรุกและสอดคล้องกับการลงทุนในปัจจุบัน โดยจากนี้ บีโอไอจะดำเนินการศึกษาผลการส่งเสริมการลงทุนที่ผ่านมาว่า เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศมากน้อยเพียงใด เพราะนโยบายการส่งเสริมการลงทุนคงต้องมีการปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยต่างๆ บางนโยบายอาจเหมาะสมในบางช่วงบางเวลาเท่านั้น จึงควรปรับให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศมากขึ้น เช่น จากเดิมที่เคยให้สิทธิประโยชน์ตามเขตที่ตั้ง แบ่งเป็นเขต 1 เขต 2 และเขต 3 ตามรายได้ของแต่ละจังหวัดและพื้นที่ตั้งทางภูมิศาสตร์

นโยบายการส่งเสริมการลงทุน
คงต้องมีการปลี่ยนแปลง
ไปตามสภาวะเศรษฐกิจ สังคม
และปัจจัยต่างๆ

แต่ละเขตดังกล่าวจะมีการกำหนดสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันไป แต่กลุ่มอุตสาหกรรมที่ลงทุนในแต่ละเขตนั้นมักมีความใกล้เคียงกัน ในขณะที่การให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้ผู้ประกอบการลดต้นทุนการผลิต เพื่อให้เกิดการลงทุนในส่วนของเทคโนโลยีและเครื่องจักรเพิ่มขึ้น แต่การลงทุนไม่มากขึ้นตามที่ควรจะเป็น ดังนั้น จึงมีแนวคิดจะ **“ยกเลิก”** ระบบให้สิทธิประโยชน์ตามเขตที่ตั้ง และหันไปมุ่งเน้นการส่งเสริมแบบ **“คลัสเตอร์”** อุตสาหกรรมเฉพาะกลุ่มในแต่ละภาคและตามพื้นที่ชายแดนของประเทศ

ปรับประเภทกิจการ

นอกจากนี้ ในการปรับนโยบายส่งเสริมการลงทุน จะมีการลดประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนใหม่ ให้สอดรับกับทิศทางการลงทุนมากขึ้น เนื่องจากประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ในขณะนี้มีมากถึง 200 กว่ากิจการ แต่ขาดความชัดเจนว่าควรพัฒนาอุตสาหกรรมประเภทใด ก่อนที่จะกำหนดนโยบายใหม่นี้ จะทำการศึกษาเพื่อให้สามารถระบุได้ชัดเจนว่า อุตสาหกรรมใดที่ควรเป็น **“อุตสาหกรรมในอนาคตของประเทศ”** โดยจะให้เหลือประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่เกิน 100 ประเภท ซึ่งต้องเป็นอุตสาหกรรมในเชิงสร้างสรรค์ นำความรู้และเทคโนโลยีมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญจะต้องประหยัดต้นทุนด้านพลังงาน

และได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “จะไม่มุ่งเน้นให้การส่งเสริมฯ ในเชิงปริมาณ แต่เน้นคุณภาพ การลงทุนจะต้องสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ที่ผ่านมามีการศึกษาและทำให้เห็นว่าเราควรจะเน้นส่งเสริมฯ ในบางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในกิจการที่ลงทุนเองได้ ไม่ต้องอาศัยการส่งเสริมการลงทุนนั้น ควรเปิดโอกาสให้นักลงทุนลงทุนได้ด้วยตัวเอง สิ่งที่บีโอไอควรสนับสนุนคือ โครงการที่ลงทุนได้ยาก เนื่องด้วยติดปัญหาต่างๆ ให้โครงการนั้นๆ สามารถผลิตในประเทศและแข่งขันได้ แต่ในขณะนี้ยังไม่สรุปประเภทกิจการส่งเสริมฯ”

จะไม่มุ่งเน้นให้การส่งเสริมฯ ในเชิงปริมาณ *แต่เน้นคุณภาพ*
การลงทุนจะต้องสร้างมูลค่าเพิ่ม
เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา
เศรษฐกิจของประเทศ

ขยายการลงทุนในต่างประเทศ

ทั้งนี้ นอกจากจะมีการปรับนโยบายส่งเสริมการลงทุนในประเทศแล้ว ยังได้ทบทวนนโยบายการส่งเสริมนักลงทุนไทยไปลงทุนยังต่างประเทศที่บีโอไอจะดำเนินการเชิงรุกมากขึ้น โดยจะเริ่มปฏิบัติงานเป็น 2 แนวทางหลัก ดังนี้

1) ศึกษาลู่ทางลงทุนในประเทศเป้าหมายว่ามีกฎระเบียบ ข้อบังคับอย่างไรที่นักลงทุนต้องรู้ การนำนักลงทุนไปสำรวจก่อนที่จะเข้าไปลงทุน

2) การตั้งหน่วยงานรับผิดชอบดูแลนักลงทุนไทยที่ลงทุนในต่างประเทศ

สำหรับการแก้ไขปัญหาแรงงานขาดแคลนนั้น บีโอไอมีนโยบายให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องใช้แรงงานในประเทศเท่านั้น แต่จากปัญหาขาดแคลนแรงงาน จึงต้องผ่อนปรนเพียงชั่วคราว จะแก้ปัญหาระยะยาวโดยหารือกับกระทรวงศึกษาธิการเพิ่มหลักสูตรระดับอนุปริญญา ในสถาบันการศึกษาเพื่อให้มีแรงงานเข้าระบบมากขึ้น

จัดสัมมนาระดมความคิดเห็นยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่

เพื่อให้การปรับนโยบายของบีโอไอตามข้างต้นสอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน และเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาประเทศมากที่สุด บีโอไอ จึงได้จัดสัมมนาใหญ่เพื่อรับฟังความเห็นจากภาคเอกชนทั้งไทยและต่างประเทศในไทย เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2556 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพฯ ในหัวข้อ “ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่ : เพื่ออุตสาหกรรมไทยเติบโตอย่างยั่งยืน ” โดยมีผู้เข้าร่วมงานประมาณ 1,500 คน โดยร่างยุทธศาสตร์ใหม่จะส่งเสริมการลงทุนแบบมีเป้าหมายชัดเจน เน้น 10 กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ ยกเลิกส่งเสริมการลงทุนกิจการที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ ใช้แรงงานเข้มข้น มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก คาดรวบรวมความเห็นภาคเอกชนทั่วประเทศเสร็จก่อนสิ้นกุมภาพันธ์นี้ เพื่อเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ “บอร์ดใหญ่” พิจารณาคาดว่าจะประกาศใช้ในเดือนมีนาคม และมีผลบังคับใช้เดือนมิถุนายน 2556

นายประเสริฐ บุญชัยสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เปิดเผยภายหลังกล่าวเปิดงานสัมมนารับฟังความคิดเห็นฯ ว่า

“กระทรวงอุตสาหกรรมและบีโอไอมีความตั้งใจที่จะรับฟังข้อเสนอและความคิดเห็นจากผู้ประกอบการทั้งไทยและต่างชาติ เพื่อนำข้อเสนอต่างๆ ทั้งจากการจัดสัมมนาในวันนี้ และจากงานสัมมนา ที่จะจัดขึ้นอีก 4 ครั้งในทุกภูมิภาคมาประกอบการพิจารณาจัดทำยุทธศาสตร์ใหม่ของการส่งเสริมการลงทุน ที่มีนายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่ากระทรวงการคลังเป็นประธาน และคาดว่านโยบายส่งเสริมการลงทุนภายใต้ยุทธศาสตร์ใหม่จะมีผลบังคับใช้ในเดือนมิถุนายน 2556 เป็นต้นไป

ที่ผ่านมา การปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุนของบีโอไอจะรับฟังความเห็นและข้อเสนอจากภาคเอกชน เพราะนโยบายส่งเสริมการลงทุนจะต้องตอบสนองความต้องการของนักลงทุน ครั้งนี้จึงได้ฟังเสียงจากนักลงทุนเช่นเดียวกัน แต่สถานการณ์ในปัจจุบันและในอนาคตทำให้กระทรวงอุตสาหกรรมและบีโอไอต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ ด้วย ซึ่งล้วนแต่เป็นเป้าหมายของยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่ ได้แก่ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การยกระดับห่วงโซ่การผลิตของภาคอุตสาหกรรม การลดภาระทางการคลัง ด้วยการใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ในแต่ละภูมิภาคหรือพื้นที่ชายแดนเพื่อกระจายความเจริญ และการเพิ่มบทบาทใหม่ของบีโอไอเพื่อสามารถให้บริการและการอำนวยความสะดวกที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังการลงทุน ทั้งการลงทุนในประเทศและต่างประเทศ” นายประเสริฐกล่าว

ให้การส่งเสริมฯ เน้นนวัตกรรม – สร้างมูลค่าเพิ่ม

ทั้งนี้ ภายใต้ร่างยุทธศาสตร์ใหม่ บีโอไอมีแนวทางที่จะปรับเปลี่ยนจากเดิมที่ให้ส่งเสริมการลงทุนเกือบทุกกิจการมาเป็นส่งเสริมการลงทุนแบบมีเป้าหมายชัดเจน เน้น 10 กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่

1. กลุ่มโครงสร้างพื้นฐานและ โลจิสติกส์ เช่น เขตอุตสาหกรรม การผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติน้ำประปาหรือน้ำเพื่ออุตสาหกรรม การขนส่งมวลชนและขนส่งสินค้า สนามบินพาณิชย์ ศูนย์บริการโลจิสติกส์

2. กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน เช่น เหล็ก ปิโตรเคมี เยื่อกระดาษหรือกระดาษ เครื่องจักร

3. กลุ่มอุตสาหกรรมการแพทย์และเครื่องมือวิทยาศาสตร์ เช่น เครื่องมือแพทย์ ยา อาหารทางการแพทย์ เครื่องมือวิทยาศาสตร์

4. กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนและบริการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน กิจการ Recycle การบริการบำบัดน้ำเสียและกำจัดกากอุตสาหกรรม การบริการด้านจัดการพลังงาน (ESCO)

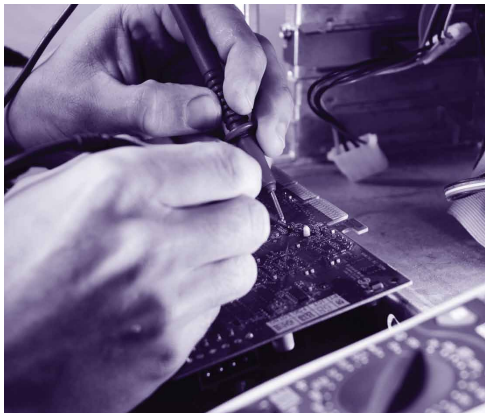

5. กลุ่มธุรกิจบริการสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม เช่น R & D, HRD, Engineering Design, Software บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ บริการสอบเทียบมาตรฐาน กิจการ ROH กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน

6. กลุ่มเทคโนโลยีพื้นฐานขั้นสูง เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีวัสดุขั้นสูง

7. อุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น อาหารแปรรูป วัตถุเจือปนอาหาร สารสกัดจากสมุนไพร การปรับปรุงพันธุ์และขยายพันธุ์พืช ผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ เชื้อเพลิงชีวภาพ เช่น เอทานอล และไบโอดีเซล

8. อุตสาหกรรม Hospitality & Wellness เช่น กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยวและกีฬา การสร้างภาพยนตร์ไทยและบริการที่เกี่ยวข้อง ศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ ศูนย์สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ

9. อุตสาหกรรมยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง อื่นๆ เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถไฟ รถไฟฟ้า อากาศยาน ต่อเรือหรือซ่อมเรือ

10. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น Electronic Design, Organics & Printed Electronics, HDD & SDD และชิ้นส่วนเซลล์แสงอาทิตย์ และ White Goods

โดยทั้ง 10 กลุ่มอุตสาหกรรมที่บีโอไอจะมุ่งเน้นให้การส่งเสริมการลงทุน จะครอบคลุมกิจการประมาณ 130 ประเภท โดยแบ่งเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลประมาณ 100 กิจการ ซึ่งเป็นกิจการที่มีความสำคัญสูงต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและมีความจำเป็นต้องให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุน และสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้

ส่วนอีกประมาณ 30 กิจการ จะได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร วัตถุดิบ และสิทธิประโยชน์ที่มิใช่ภาษี เช่น การถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน การนำเข้าช่างฝีมือและผู้ชำนาญการชาวต่างชาติ ขณะที่กิจการที่เคยให้ส่งเสริมการลงทุนและอยู่ในข่ายที่จะเลิกให้การส่งเสริมการลงทุน มีปัจจัยในการพิจารณาเลิกส่งเสริมการลงทุน คือ เป็นกิจการที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ การใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับต่ำ กระบวนการผลิตไม่ซับซ้อน การเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต่างๆ มีน้อย ใช้แรงงานเข้มข้น และสามารถดำเนินกิจการได้เองโดยไม่จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมการลงทุน

นอกจากนี้ ยังมีกิจการที่บีโอไออาจเลิกส่งเสริมการลงทุน เพราะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก หรือใช้พลังงานสูง รวมถึงกิจการที่เป็นกิจการสัมปทาน หรือกิจการผูกขาดที่รัฐคุ้มครองอยู่แล้วและกิจการที่ขัดกับกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ภายใต้ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่ จะให้ความสำคัญเพิ่มเติมด้านวิจัยพัฒนาและรักษาสิ่งแวดล้อม โดยจะเพิ่มระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 1 - 3 ปี รวมทั้งเปลี่ยนการส่งเสริมการลงทุนตามเขตพื้นที่ เป็นการส่งเสริมการลงทุนให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ในภูมิภาค อาทิ คลัสเตอร์อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป คลัสเตอร์อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล คลัสเตอร์อุตสาหกรรมยางพารา คลัสเตอร์อุตสาหกรรมแฟชั่น คลัสเตอร์อุตสาหกรรมอากาศยาน คลัสเตอร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคลัสเตอร์ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

นโยบายใหม่เพื่อความสมดุล

การปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนของบีโอไอ มีแนวทางหลักคือ จะต้องเป็นการลงทุนที่คำนึงถึงความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงความสมดุลของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ โดยจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการที่เป็นเป้าหมายของประเทศ ซึ่งจะเป็นการลงทุนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และเป็นทิศทางธุรกิจใหม่ของโลก เช่น อุตสาหกรรมความคิดสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมสีเขียวและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม พลังงานทดแทน ท่องเที่ยวและสุขภาพ กิจการเทคโนโลยีชีวภาพ และศูนย์กลางทางด้านโลจิสติกส์ กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

***ภายใต้ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่** จะให้ความสำคัญเพิ่มเติมด้านวิจัยพัฒนาและรักษาสิ่งแวดล้อม*

ส่วนการให้สิทธิประโยชน์นั้น แม้คาดว่าจะมีการลดสิทธิประโยชน์พื้นฐานลง แต่จะพิจารณาเพิ่มสิทธิประโยชน์หากมีการลงทุนเพิ่มในเรื่องของการวิจัยและพัฒนา การฝึกอบรมบุคลากร และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ จะมีการปรับปรุงกฎระเบียบ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี เน้นการอำนวยความสะดวกผ่านสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีและบริการครบวงจร รวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักลงทุน บูรณาการเครื่องมือของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ประเทศมีการพัฒนาทั้งทางด้านอุตสาหกรรม การลงทุน และเศรษฐกิจอย่างมั่นคงต่อไป

กำหนดการสัมมนารับฟังความคิดเห็น

"ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่ : เพื่ออุตสาหกรรมไทยเติบโตอย่างยั่งยืน" ในส่วนภูมิภาค 4 จังหวัด ดังนี้

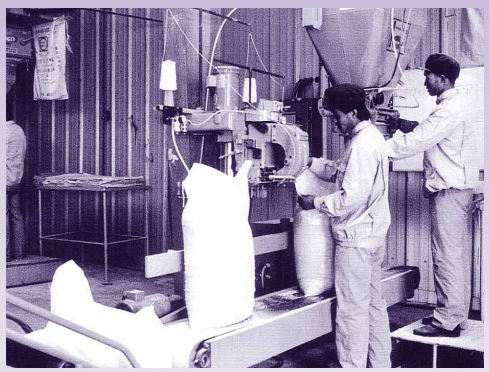
วันที่จัดสัมมนา	สถานที่จัดงานสัมมนา	ผู้รับผิดชอบ	โทรศัพท์
24 มกราคม 2556	โรงแรมเดอะ ซายน์ พัทยา	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)	0 3840 4900
4 กุมภาพันธ์ 2556	โรงแรมดิเอ็มเพรส	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)	0 5320 3397 - 400
11 กุมภาพันธ์ 2556	โรงแรมสีมาธานี	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)	0 4421 3184 - 6
18 กุมภาพันธ์ 2556	โรงแรมไดมอนด์ พลาซ่า	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)	0 7728 4637 และ 0 7728 4435

ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารประกอบการสัมมนาได้ที่เว็บไซต์ **www.boi.go.th** และหากนักลงทุนไม่สะดวกเข้าร่วมการสัมมนา สามารถแสดงความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่ได้ที่ **strategy@boi.go.th ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556**

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

ความเป็นมา
ของการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ประเทศไทยได้ไปลงทุนในต่างประเทศมานานแล้ว โดยเฉพาะภายหลังนโยบายของรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ที่จะเปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า แม้การลงทุนในต่างประเทศจะลดลงมากเมื่อประเทศไทยเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจ ปี 2540 แต่ในระยะหลังได้ฟื้นตัวอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะในปี 2554 ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่ตัวเลขการลงทุนโดยตรงของไทยไปยังต่างประเทศ มากกว่าตัวเลขการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมายังประเทศไทย

เริ่มลงทุนภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

การลงทุนในต่างประเทศความจริงแล้ว ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับประเทศไทยแต่อย่างใด โดยในอดีตที่ผ่านมา บริษัทไทย เช่น ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) นับเป็นธนาคารแห่งแรกของไทยที่ได้บุกเบิกลงทุนในต่างประเทศตั้งแต่ปี 2497 โดยไปเปิดสาขาที่ฮ่องกงเป็นแห่งแรก เนื่องจากเห็นว่าเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของคนจีนโพ้นทะเล ประกอบมีกฎระเบียบที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ ทำให้สามารถอำนวยความสะดวกด้านการเงินแก่ทั้งนักธุรกิจไทยและนักธุรกิจต่างชาติ

ต่อมาในปี 2498 ธนาคารกรุงเทพได้เปิดสาขาต่างประเทศแห่งที่ 2 ที่กรุงโตเกียว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าระหว่างไทย ฮ่องกง และญี่ปุ่น จากนั้นตั้งสาขาในประเทศอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น สิงคโปร์ กรุงลอนดอน กรุงกัวลาลัมเปอร์ ฯลฯ

ส่วนตระกูลกาญจนพาศน์ได้เริ่มไปลงทุนตั้งโรงงานผลิตนาฬิกา และชิ้นส่วนที่ฮ่องกงภายหลังปี 2516 เนื่องจากประเทศไทยในช่วงนั้นเกิดความวุ่นวายทางการเมือง รวมถึงไปซื้อกิจการนาฬิกาบูโลว่าในต่างประเทศ

คณะนักลงทุนไทยที่ไปศึกษาลู่ทางการลงทุนในเวียดนามช่วงก่อนฟองสบู่แตก

ซีพีบุกเบิกลงทุนที่ประเทศจีน

ส่วนเครือเจริญโภคภัณฑ์ได้เริ่มไปลงทุนตั้งโรงงานอาหารสัตว์ที่อินโดนีเซียเมื่อปี 2515 จากนั้นอีก 2 ปีก็ตั้งกิจการผลิตและจำหน่ายพันธุ์ไก่ ต่อมาก็ร่วมทุนกับ Dekarb Agresearch (USA) ตั้งกิจการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม ในปี 2517 เริ่มกิจการเลี้ยงสัตว์ปีกที่มาเลเซีย และปี 2519 ตั้งโรงงานอาหารสัตว์ที่สิงคโปร์

เครือเจริญโภคภัณฑ์ได้ไปลงทุนในประเทศจีนเมื่อปี 2522 โดยใช้ชื่อภาษาจีนกลางว่า **"เจิ้งต้า"** นับเป็นบริษัทต่างชาติรายแรกๆ ที่เข้าไปบุกเบิกการลงทุนในประเทศจีนภายหลังเปิดประเทศ เริ่มจากโรงงานอาหารสัตว์ที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเซินเจิ้น และได้ขยายกิจการอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นนักลงทุนต่างประเทศรายใหญ่ในประเทศจีน

ต่อมารัฐบาลเริ่มสนใจส่งเสริมอุตสาหกรรมก่อสร้างให้ไปดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ โดยในสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการและจัดตั้งศูนย์ประสานงานส่งเสริมธุรกิจไทยในต่างประเทศขึ้น มีเป้าหมายไปดำเนินธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่ตะวันออกกลาง ศูนย์ประสานงานนี้ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นการยืมตัวมาจากหน่วยงานอื่น อย่างไรก็ตาม การดำเนินการไม่ประสบผลสำเร็จเท่าใดนัก เมื่อไม่มีกิจกรรมใดๆ เจ้าหน้าที่เหล่านี้จึงย้ายกลับสังกัดเดิม

เริ่มส่งเสริมอย่างจริงจังสมัยพลเอกชาติชาย

สำหรับนโยบายส่งเสริมให้คนไทยไปลงทุนต่างประเทศนั้น เริ่มต้นอย่างจริงจังภายหลัง **พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ** ได้รับโปรดเกล้าฯ เป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อกลางปี 2531 ซึ่งพลเอกชาติชาย มีความเชี่ยวชาญในด้านการต่างประเทศจากการเป็นเอกอัครราชทูตไทยประจำหลายประเทศ และยังมีประสบการณ์เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในสมัยรัฐบาล ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช มีผลงานสำคัญที่โดดเด่น คือ สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อปี 2518

จากนั้นนับเป็นจุดเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญด้านนโยบายต่างประเทศของไทย จากเดิมมีนโยบายโดดเดี่ยวกลุ่มประเทศอินโดจีน เพื่อบีบบังคับให้เวียดนามถอนทหารออกจากกัมพูชา กลายมาเป็นนโยบายเปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า ซึ่งประสบผลสำเร็จ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและประเทศกลุ่มอินโดจีนเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง จากศัตรูคู่อาฆาตกลายมาเป็นมิตรประเทศ

แม้จะเกิดการรัฐประหารรัฐบาลชาติชาย

เมื่อปี 2534 แต่รัฐบาลในชุดต่อๆ มาต่างได้สานต่อนโยบายของพลเอกชาติชาย เช่นรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อเดือนเมษายน 2534 มีข้อหนึ่งว่าจะส่งเสริมการลงทุนของไทยในประเทศกลุ่มอินโดจีน

บีโอไอเป็นหัวหอก

หัวใจสำคัญของนโยบายข้างต้น คือ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นผู้ปฏิบัติ เพื่อให้แนวนโยบายเปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้าเกิดผลอันเป็นรูปธรรม โดยบีโอไอได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะทำงานในด้านนี้ขึ้น มีภารกิจในด้านต่างๆ เช่น ศึกษาลู่ทางการลงทุน ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อจำกัดด้านการค้าและการลงทุนในกลุ่มนี้ มีการจัดนักธุรกิจหลายคณะไปเยี่ยมเยือนประเทศต่างๆ ในแถบอินโดจีน นอกจากนี้ ยังพยายามสร้างสายสัมพันธ์กับหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของประเทศกลุ่มอินโดจีน เพื่อสร้างเครือข่ายด้านข่าวสารและให้หน่วยงานเหล่านี้อำนวยความสะดวกต่อการลงทุนของคนไทย

ในช่วงนั้น รัฐบาลยังได้มีแผนพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาค โดยในเฟสแรกได้กำหนดเป้าหมาย ให้ไทยเป็นศูนย์กลางระดมทุนในภูมิภาคอินโดจีนและพม่า โดยมีมาตรการต่างๆ เช่น ขยายบทบาทของเงินบาทในการค้าการลงทุนของภูมิภาค ลดการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ รวมถึงการอนุญาตให้จัดตั้งวิเทศธนกิจ (Bangkok International Banking Facilities - BIBF) ทำให้ผู้ประกอบการไทยสามารถระดมทุนจำนวนมากในสกุลเงินตราต่างประเทศจากตลาดเงินระหว่างประเทศได้ง่ายขึ้น ยิ่งกระตุ้นและให้ลงทุนในต่างประเทศมากยิ่งขึ้น

ลงทุนจำนวนมากช่วงเศรษฐกิจฟองสบู่

ในช่วงเศรษฐกิจฟองสบู่ก่อนวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 กลุ่มธุรกิจของไทยจำนวนมากได้เข้าไปลงทุนในต่างประเทศ เช่น กลุ่มเอ็มกรุ๊ป ในเครือหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ได้ก่อตั้งบริษัท M.Grand Hotel เมื่อปี 2535 โดยมีทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาท เพื่อลงทุนในกิจการโรงแรมในมณฑลหยุนหนาน (ยูนาน) ของจีนหลายโครงการ ดังนี้

- ถือหุ้นร้อยละ 90 ในบริษัทแกรนด์คุนหมิงโฮเต็ล ซึ่งทำธุรกิจโรงแรมที่นครคุนหมิง

- ถือหุ้นร้อยละ 90 ในบริษัทแกรนด์สิบสองปันนาโฮเต็ล ซึ่งทำธุรกิจโรงแรมที่เขตปกครองตนเองสิบสองปันนา

- ถือหุ้นร้อยละ 70 ในบริษัทแกรนด์ต้าลี่โฮเต็ล ซึ่งทำธุรกิจโรงแรมที่นครต้าลี่

- ถือหุ้นร้อยละ 70 ในบริษัทแกรนด์ลี่เจียงโฮเต็ล ซึ่งทำธุรกิจโรงแรมที่นครลี่เจียง

ส่วนกลุ่มมิตรผลเข้าไปลงทุนทำธุรกิจโรงงานน้ำตาลในจีนตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา โดยร่วมทุนกับรัฐบาลท้องถิ่น

บริษัท กระทิงแดง ร่วมลงทุนกับนักลงทุนท้องถิ่นก่อตั้งบริษัท Red Bull Vitamin Drink จำกัด ในประเทศจีนเมื่อปี 2537 เพื่อจำหน่ายเครื่องดื่มกระทิงแดง (Red Bull) นับว่าได้รับความนิยมค่อนข้างมากในประเทศจีน

ส่วนบริษัท แอ็ดว้านซ์เพ้นท์แอนด์เคมีเคิล (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ผลิตสีดัชท์บอย ได้ลงทุนก่อสร้างโรงงานในเวียดนามเมื่อปี 2537 โดยร่วมลงทุนกับบริษัท Dong Tam Production - Construction - Trading จำกัด ของเวียดนาม

บริษัท ปตท. สผ. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ในเครือ ปตท. เริ่มเข้าร่วมโครงการสำรวจและขุดเจาะก๊าซธรรมชาติในเมียนมาร์เมื่อปี 2538 เริ่มต้นจากแหล่งเยดานา ซึ่งอยู่บริเวณอ่าวเมาะตะมะ ประเทศพม่า โครงการนี้เริ่มต้นโดยบริษัท Total ของฝรั่งเศส ต่อมาบริษัท Unocal เข้าร่วมโครงการเมื่อปี 2536 และเครือ ปตท. ได้เข้าไปถือหุ้นเมื่อปี 2538

จัดตั้งคณะอนุกรรมการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

จากความสนใจลงทุนในต่างประเทศจำนวนมาก ดังนั้น ในปี 2539 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนซึ่งขณะนั้นมีนายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เป็นประธาน ได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศขึ้น โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีตัวแทนของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเป็นอนุกรรมการ เพื่อยกระดับการส่งเสริมการลงทุนไทยต่างประเทศ

คณะอนุกรรมการฯ ได้เห็นชอบกับการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการกำหนดประเทศเป้าหมายออกเป็น 3 ระดับ ตามความสำคัญก่อนหลัง โดย**ระยะแรก** มุ่งส่งเสริมการลงทุนไปยังประเทศอินโดจีน เมียนมาร์ และจีน สำหรับ**ระยะที่สอง** มุ่งส่งเสริมการลงทุนไปยังประเทศอาเซี่ยนอื่นๆ และเอเชียใต้ และ**ระยะที่สาม** มุ่งส่งเสริมการลงทุนไปยังยุโรปตะวันออก แอฟริกา และเม็กซิโก

สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะส่งเสริมไปลงทุนยังต่างประเทศ จำแนกเป็น 4 กลุ่ม

กลุ่มแรก คือ แปรรูปสินค้าเกษตร อาหารสัตว์ ปศุสัตว์ และประมง

กลุ่มที่สอง คือ พลังงานและปิโตรเคมี

กลุ่มที่สาม คือ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ กระดาษ และน้ำตาล

กลุ่มที่สี่ คือ โทรคมนาคม สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ก่อสร้าง วัสดุก่อสร้าง และบริการ

สำหรับมาตรการ/นโยบาย ประกอบด้วยด้านต่างๆ เช่นว่า

- **ด้านการเงิน** ควรสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ

- **ด้านภาษีอากร** ได้พิจารณาเห็นว่าข้อตกลงอนุสัญญาภาษีซ้อนเป็นเพียงกระบวนการลดภาระการเสียภาษีซ้ำซ้อนในประเทศผู้รับการลงทุนและประเทศไทย โดยไม่ได้เป็นสิทธิและประโยชน์ในการกระตุ้นการลงทุนแต่อย่างใด จึงควรมีมาตรการกระตุ้นการลงทุน เช่น เครดิตภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายในการลงทุนช่วงเริ่มต้น

- **ด้านสนับสนุนข้อมูลข่าวสาร** เกี่ยวกับกฎระเบียบและลู่ทางการลงทุน

- **ด้านคุ้มครองการลงทุน**

- **ด้านการให้ความช่วยเหลือต่างประเทศ** ควรส่งเสริมความช่วยเหลือให้มากขึ้น โดยการดำเนินการควรผสมผสานเข้ากับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการสนับสนุนการค้าการลงทุนของไทย

- **ด้านการเจรจาต่อรองระดับรัฐบาล** หน่วยงานต่างๆ ควรร่วมมือกันเพื่อกำหนดยุทธวิธีเกี่ยวกับประเด็นต่อรองกับต่างประเทศ โดยนำปัจจัยต่างๆ เช่น การค้า การลงทุน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ฯลฯ มาเป็นปัจจัยสนับสนุนการเจรจา

ลงทุนลดลงมากหลังวิกฤติต้มยำกุ้ง

เมื่อประเทศไทยเผชิญกับวิกฤติทางการเงินเมื่อปี 2540 ทำให้การลงทุนไทยในต่างประเทศ

แทบจะหยุดชะงักลง เนื่องจากภาคธุรกิจไทยเผชิญปัญหาทางการเงินอย่างรุนแรง ต้องลดการลงทุนในต่างประเทศ หรือปรับโครงสร้างการลงทุน

ตัวอย่างหนึ่ง คือ เครือเจริญโภคภัณฑ์ เมื่อต้องเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจ ได้ปรับเปลี่ยนนโยบายครั้งใหญ่ โดยตัดขายธุรกิจที่ไม่ใช่ธุรกิจหลักออกไปหากได้ราคาที่เหมาะสม โดยตั้งเป้าหมายให้เหลือเฉพาะธุรกิจการเกษตรและธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ซึ่งตนเองมีความเชี่ยวชาญเท่านั้น จากนโยบายข้างต้น จึงตัดสินใจขายหุ้นที่ถืออยู่ครึ่งหนึ่งในบริษัท Shanghai Ek-Chor Motorcycle Corp จำกัด ออกไป (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท Shanghai Xingfu Motorcycle จำกัด) ซึ่งมีโรงงานประกอบรถจักรยานยนต์ที่นครเซี่ยงไฮ้ โดยยังคงถือหุ้นเฉพาะบริษัท Luoyang Northern Ek-Chor Motorcycle Corp จำกัด ซึ่งมีโรงงานประกอบรถจักรยานยนต์ที่นครลั่วหยางเท่านั้น

ขณะเดียวกันหลายบริษัทที่ไปลงทุนในต่างประเทศอยู่แล้ว ส่วนใหญ่ได้ขายกิจการที่มีอยู่แล้วในต่างประเทศเพื่อนำเงินมาเสริมสภาพคล่อง เป็นต้นว่า เครือ SCG ได้ขายกิจการในต่างประเทศแทบทั้งหมด ยกเว้นเฉพาะการลงทุนในภูมิภาคอาเซี่ยน

สำหรับกลุ่ม อัลฟาเทค ได้เคยเข้าไปลงทุนก่อตั้งโรงงานประกอบและทดสอบวงจรรวม (Integrated Circuit) ที่นครเซี่ยงไฮ้ แต่เนื่องจากบริษัทประสบปัญหาทางการเงินอย่างรุนแรงในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ จึงขายกิจการที่นครเซี่ยงไฮ้ออกไป ส่วนบริษัท จัสมินอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2541 ได้ประกาศขายหุ้นทั้งหมดที่ถือในบริษัท Digital Telecommunications Inc (Digital) ในฟิลิปปินส์ ที่บริษัทถือหุ้นเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.36 คิดเป็น 150 ล้านหุ้น แก่บริษัท ING Baring Securities และ Merrill Lynch (Philippines)

ขณะเดียวกันบีโอไอได้ชะลอกิจกรรมในด้านส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศลง โดยหันมาส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศเป็นหลัก ภายหลังเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็ไม่มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศขึ้นอีกและงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในด้านนี้ได้ถูกตัดทอนลงในช่วงดังกล่าว

การจัดทำบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างบีโอไอ กับหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของเวียดนามเมื่อปี 2546

เริ่มลงทุนอีกครั้งภายหลังวิกฤติคลี่คลาย

เมื่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของไทยได้ปรับตัวดีขึ้น ทำให้การลงทุนในต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ เป็นต้นว่า โครงการ Super Brand Mall ของเครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งเป็นศูนย์การค้าขนาดใหญ่ที่เขตผู่ตงของนครเซี่ยงไฮ้ ได้เริ่มก่อสร้างปลายปี 2538 แต่การก่อสร้างได้หยุดชะงักลงในปี 2540 เนื่องจากเครือเจริญโภคภัณฑ์เผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจในประเทศไทย เมื่อสามารถเจรจากับเจ้าหนี้ได้สำเร็จ จึงเริ่มก่อสร้างโครงการข้างต้นอีกครั้งหนึ่งในปี 2542 ซึ่งการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการปลายปี 2544

บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมรายใหญ่ของไทย ได้เริ่มลงทุนในประเทศจีนเมื่อปี 2546 โดยร่วมลงทุนกับบริษัท Sumikin Bussan Corporation ซึ่งเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นที่เป็นผู้ร่วมทุนในกิจการสวนอุตสาหกรรมโรจนะในประเทศไทย ในโครงการลงทุนก่อตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่เมืองฉางโจว มณฑลเจียงซู ซึ่งเป็นเมืองที่มีทำเลที่ตั้งอยู่

กึ่งกลางระหว่างนครเซี่ยงไฮ้และนครนานกิง โดยห่างจากเซี่ยงไฮ้ 160 กิโลเมตร และห่างจากนครนานกิง 110 กิโลเมตร และต่อมาได้ขยายขอบข่ายการลงทุนไปสู่กิจการอสังหาริมทรัพย์ในนามชื่อ ไคนา บิสสิเนส พลาซ่า (Kaina Business Plaza) ที่เมืองเดียวกัน ประกอบด้วยคอนโดมิเนียมและโรงแรม

ขณะที่กลุ่มไทยซัมมิทเริ่มเข้าไปลงทุนในอินเดียในปี 2546 โดยร่วมทุนกับบริษัท เจบีเอ็ม ในอินเดีย ผลิตชิ้นส่วนโลหะของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ป้อนให้กับค่ายฮอนด้า ซูซูกิ ที่ตั้งโรงงานในอินเดีย และขายให้กับลูกค้าท้องถิ่น คือ บาจา และทีวีเอส ซึ่งเป็นบริษัทผลิตรถจักรยานยนต์ในอินเดีย

บีโอไอทบทวนกลยุทธ์ปี 2547

จากสถานการณ์ที่ปรับตัวดีขึ้นมาก ในปี 2547 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยมี ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เป็นประธาน จึงได้มีนโยบายฟื้นฟูการลงทุนไทยในต่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง โดยเห็นชอบกับกลยุทธ์ที่กำหนดประเทศเป้าหมายที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษในระยะแรก คือ ลาว เวียดนาม กัมพูชา พม่า จีน และอินเดีย พร้อมกันนี้ได้กำหนดธุรกิจเป้าหมายในการส่งเสริมไปลงทุนในต่างประเทศเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มแรก อุตสาหกรรมที่เสริมความเป็นศูนย์กลางภูมิภาคของไทยและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ ได้แก่ ปิโตรเคมี พลังงาน ปิโตรเลียม ยานยนต์ เกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตร ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมเบา

กลุ่มที่สอง อุตสาหกรรมที่มีข้อจำกัดในไทย ได้แก่ ประมง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ปศุสัตว์ อัญมณีและเครื่องประดับ ฯลฯ

กลุ่มที่สาม อุตสาหกรรม/ธุรกิจที่ไทยมีศักยภาพ และเพื่อหาตลาดใหม่ ได้แก่ การสื่อสาร นิคมอุตสาหกรรม ก่อสร้าง อาหารสัตว์ น้ำตาล พลาสติก เครื่องหนัง การท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ร้านอาหารไทย ธุรกิจสุขภาพและความงาม รวมถึงธุรกิจค้าปลีกและศูนย์กระจายสินค้า

ในช่วงนั้นการลงทุนไทยในต่างประเทศฟื้นตัวดีขึ้นมาก กลุ่มสหยูเนี่ยนได้ลงทุนในธุรกิจการศึกษาในประเทศจีน คือ Dulwich College Shanghai ที่นครเซี่ยงไฮ้ เมื่อเดือนกันยายน 2547 ต่อมาได้ลงทุนเพิ่มเติมอีก 8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อก่อตั้งเพิ่มเติมอีก 2 แห่ง คือ ที่กรุงปักกิ่งและนครซูโจวในมณฑลเจียงซู

กลุ่มบ้านปูของไทยในปี 2548 ได้ร่วมลงทุนกับ Hebi Coal & Electricity จำกัด ของจีน ในการก่อตั้งบริษัท Hebi Zhong Tai Mining จำกัด เพื่อทำธุรกิจเหมืองถ่านหินในมณฑลเหอหนานของจีน

บริษัท คอม-ลิงค์ จำกัด ผู้รับสัมปทานโครงการเคเบิลใยแก้วนำแสงตามเส้นทางรถไฟ นับเป็นกลุ่มนักลงทุนรายใหญ่ของไทยที่เข้ามาลงทุนได้จัดตั้งบริษัทลูก คือ บริษัท สุวะพันธวณิช จำกัด ร่วมทุนกับบริษัท Beijing Guohua Real Estate ของจีน ในการก่อสร้างและดำเนินธุรกิจโรงแรมในกรุงปักกิ่ง 2 แห่ง คือ โรมแรมริทซ์ คาร์ตัน และเจดับบลิว แมริออท ปักกิ่ง มูลค่าการลงทุนรวม 7,000 ล้านบาท โดยฝ่ายไทยถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 70 ตั้งเป้าหมายก่อสร้างให้แล้วเสร็จและเปิดให้บริการภายในปี 2550 เพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกของจีนในปี 2551

กลุ่ม Alliance One Apparel ของไทย ซึ่งเป็นผู้ผลิตเสื้อผ้ากีฬาแก่แบรนด์ชั้นนำของโลก ได้ไปลงทุน 18.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โรงงานหลักตั้งอยู่ที่ Giao Long Industrial Zone ในจังหวัด Ben Tre ของเวียดนาม เปิดดำเนินการเมื่อปี 2550

AEC เร่งการลงทุนไทยในอาเซี่ยน

จากการที่อาเซี่ยนจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน (AEC) ในปี 2558 จะมีผลสำคัญในการส่งเสริมการลงทุนระหว่างกัน เนื่องจากจะปรับปรุง ลด หรือยกเลิกมาตรการที่เป็นข้อจำกัดหรืออุปสรรค ในการลงทุนให้กับนักลงทุนอาเซี่ยนภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการลงทุนของอาเซี่ยน หรือ (ASEAN Comprehensive Investment Agreement - ACIA) ซึ่งครอบคลุม 5 สาขาใหญ่ ได้แก่ การผลิต การเกษตร การประมง การป่าไม้ การเหมืองแร่ นอกจากนี้ ยังรวมถึงกิจการบริการที่เกี่ยวเนื่องกับ 5 สาขาใหญ่ดังกล่าวด้วย

กรอบความตกลง ACIA ซึ่งครอบคลุมทั้งการเปิดเสรีการลงทุน การคุ้มครองการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน จะมีบทบาทสำคัญในการช่วยแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้านการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซี่ยน ทำให้ง่ายที่ผู้ประกอบการไทยจะไปลงทุนในประเทศอาเซี่ยนอื่นๆ มากขึ้น

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การลงทุนไทยในต่างประเทศจะอยู่ในอาเซี่ยนเกือบครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ดังนั้น บีโอไอจึงได้จัดตั้ง“โต๊ะอาเซี่ยน” เพื่อมุ่งเน้นช่วยเหลือสนับสนุนการลงทุนไทยในอาเซี่ยนอย่างครบวงจร เช่น การฝึกอบรม การให้คำแนะนำปรึกษา การนำนักธุรกิจไปศึกษาลู่ทางการลงทุน ศูนย์ข้อมูล ฯลฯ

การลงทุนของไทยในต่างประเทศ 5 ปีที่ผ่านมา (2550 - 2554)

มูลค่าการลงทุนเกือบครึ่งหนึ่งลงทุนในอาเซี่ยน และร้อยละ 30 ลงทุนในเหมืองแร่ และปิโตรเลียม

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศ	เงินลงทุน	ธุรกิจ	เงินลงทุน
พม่า	5,970	การเงิน บริษัทโฮลดิ้ง	9,719
สิงค์โปร์	3,708	เหมืองแร่ ขุดเจาะปิโตรเลียม	8,834
ฮ่องกง	2,639	ค้าส่ง ค้าปลีก	2,504
แคนนาดา	2,378	เคมีภัณฑ์	1,199
หมู่เกาะเคย์แมน	1,846	อสังหาริมทรัพย์	809
จีน	1,296	อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	673
มาเลเซีย	1,152	ผลิตไฟฟ้าและไอน้ำ	605
เวียดนาม	895	อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า	579
มอริเชียส	841	ขนส่ง โลจิสติกส์	571
อินโดนีเซีย	775	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	304
ลาว	605	ก่อสร้าง	255
ออสเตรเลีย	603	การผลิตเครื่องจักรเครื่องมือ	163

แหล่งข้อมูล : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ขณะเดียวกันบีโอไอได้มุ่งเน้นส่งเสริมการลงทุนไทย ในประเทศกลุ่มอาเซียนในลักษณะองค์รวมมากขึ้น โดยมองเป็น Value Chain ว่าจะไปเสริมหรือแข่งขันกับการผลิตในประเทศอาเซียนอื่นๆ ได้อย่างไรบ้าง เนื่องจากการผลิตในอาเซียนจะเชื่อมโยงกันมากขึ้น ครอบคลุมถึงการพัฒนาเชื่อมโยงอุตสาหกรรมในกลุ่มอาเซียน เช่น ฐานข้อมูลผู้ผลิตชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมสนับสนุนของกลุ่มอาเซียน (ASEAN Supporting Industry Database - ASID)

ฟื้นฟูนโยบายส่งเสริมลงทุนไทยในต่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง

ต่อมาในปี 2550 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ตั้งคณะอนุกรรมการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นประธาน

และในปี 2552 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศขึ้น โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีการประชุมเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2553 มีมติเห็นชอบกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ที่สำคัญ ดังนี้

- ลดความเสี่ยงในการไปลงทุนต่างประเทศ
- สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเป้าหมายที่รองรับการลงทุน
- จูงใจให้ไปลงทุนต่างประเทศโดยใช้มาตรการการเงินและการคลัง
- พัฒนานักธุรกิจไทยและบุคลากรให้มีความพร้อมในการลงทุนต่างประเทศ
- อำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาแก่นักลงทุนไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ

ในส่วนของการดำเนินงาน บีโอไอ ได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Thai Overseas Investment Support Centre : TOISC) และมีการจัดฝึกอบรมสร้างความพร้อมแก่นักลงทุนไทยในการไปลงทุนในต่างประเทศ มีการเปิดการฝึกอบรมไปแล้ว 2 รุ่น จำนวน 74 บริษัท เมื่อต้นปี 2555 โดยรับสมัครจากผู้ประกอบการไทยที่ทำธุรกิจในประเภทอุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมเกษตร อาหารแปรรูป อุตสาหกรรมเสื้อผ้าและสิ่งทอเครื่องจักรกล การเกษตร เซรามิกส์ ในหลักสูตรประกอบด้วยความรู้ต่างๆ ที่จำเป็น อาทิเช่น เทคนิคการจัดทำแผนการลงทุนในต่างประเทศ การวางแผน Logistics และ Customs ข้อระวังทางกฎหมายในต่างประเทศ ชั้นเชิงการเจรจาต่อรองทางธุรกิจ และการบริหารภาษีระหว่างประเทศ เป็นต้น

ล่าสุด คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้มีมติเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2555 กำหนดประเทศเป้าหมายอันดับแรก 3 ประเทศ คือ พม่า เวียดนาม และอินโดนีเซีย ส่วนประเทศเป้าหมายสำคัญรองลงมา คือ จีน อินเดีย และประเทศอาเซียนที่เหลือและประเทศอื่นๆ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังได้กำหนดวัตถุประสงค์การส่งเสริมลงทุนไทยในต่างประเทศเอาไว้ 3 ประการ คือ

- ช่วยเหลือผู้ประกอบการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นสนับสนุนบริษัทขนาดกลางที่ยังมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการลงทุนในต่างประเทศอย่างจำกัด โดยรัฐให้ความช่วยเหลือในลักษณะของพี่เลี้ยง ข้อมูลข่าวสาร การฝึกอบรมสัมมนา ฯลฯ

- เพิ่มรายได้แก่ประเทศจากผลกำไรจากการไปลงทุนในต่างประเทศ เน้นสนับสนุนโครงการขนาดใหญ่ที่มีเงินลงทุนจำนวนมาก รัฐเน้นบทบาทการช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การเจรจากับรัฐบาลต่างประเทศ

- เพิ่มบทบาทของประเทศไทยในประชาคมเศรษฐกิจโลก

บุษยาพร วิริยะศิริ

การลงทุนในต่างประเทศ โอกาสการค้าของไทย

การเปิดเสรีด้านการลงทุนเป็นประเด็นที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ สำหรับการเจรจาทำความตกลงรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะในระดับใด รวมทั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน (AEC) นัยสำคัญและความเข้มข้นของประเด็นเจรจาในด้านการลงทุน จะมีความแตกต่างกันไปตามคู่ภาคีที่เข้าร่วมอยู่ในการเจรจา สำหรับประเทศไทยการเจรจาเปิดเสรีด้านการลงทุน มักจะเป็นไปในลักษณะของเชิงรับ เพราะนักลงทุนของไทยโดยส่วนใหญ่ ยังไม่มีประสบการณ์ในการลงทุนในต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางด้านการลงทุน จะเป็นการเปิดโอกาสให้ธุรกิจต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยไทยก็สามารถที่จะไปแข่งขันกับธุรกิจภายในประเทศอื่นได้เช่นกัน

เปิดเสรีด้านการลงทุน

จากการที่ธุรกิจต่างชาติที่มีทุนขนาดใหญ่และมีความได้เปรียบในด้านอื่นๆ อีกมาก อาจทำให้เกรงว่า การเปิดเสรีด้านการลงทุนนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศคู่ภาคีในความตกลง และอาจก่อให้เกิดปัญหาที่รุนแรงต่อธุรกิจภายในประเทศได้ โดยลืมนึกถึงประโยชน์ทางด้านอื่นๆ ที่จะได้รับจากการลงทุนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อผู้บริโภค การจ้างงาน และการพัฒนาคุณภาพของแรงงานและประสิทธิภาพการผลิต

ในขณะเดียวกัน นโยบายที่ผ่านมาจะเป็นการใช้เครื่องมืออื่นๆ เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ได้แก่ มาตรการในการส่งเสริมการลงทุนต่างๆ ซึ่งก็จะใช้วิธี **“ยกเว้น”** หรือ **“ละเว้น”** กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่มีการกำหนดไว้ให้กับการลงทุนที่สามารถเข้าถึงกระบวนการของการส่งเสริมการลงทุน

การเปิดเสรีด้านการลงทุน

ไม่เฉพาะเพียงแต่ ที่จะดึงดูดการลงทุน จากประเทศสมาชิกอาเซี่ยนเท่านั้น แต่ไทยอาจใช้ประโยชน์ จากการเป็นผู้ไปลงทุน ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซี่ยนได้ด้วย

ประเด็นการเปิดเสรีด้านการลงทุนมีมุมมองที่แตกต่าง ภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยนที่ต้องมองว่า การเปิดเสรีด้านการลงทุนไม่เฉพาะเพียงแต่ ที่จะดึงดูดการลงทุนจากประเทศสมาชิกอาเซี่ยนเท่านั้น แต่ไทยอาจใช้ประโยชน์จากการเป็นผู้ไปลงทุนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซี่ยนได้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซี่ยนใหม่ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ซึ่งแท้จริงแล้ว มุมมองทางด้านการลงทุนระหว่างประเทศก็น่าจะคำนึงถึงการลงทุนทั้งสองทิศทางอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาภายใต้กรอบความตกลงใด หรือคู่ภาคีจะเป็นใคร ที่สำคัญกว่านั้นคือ เราเข้าใจประเด็นต่างๆ ทางด้านการลงทุนได้ดีเพียงใด เพื่อเราจะได้ประเมินผลประโยชน์และผลเสียหายของข้อตกลงทางด้านการลงทุนนั้นได้อย่างชัดเจน

พิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน (AEC Blueprint) ได้มีการกำหนดให้การเปิดเสรีด้านการลงทุน เป็นแนวทาง (ยุทธศาสตร์) หนึ่งในการผลักดันให้ บรรลุวัตถุประสงค์ของการสร้างให้อาเซี่ยนเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมเดียวกัน (Single Market and Production Base) นอกเหนือไปจากการเปิดเสรีทางการค้าสินค้าและบริการ การเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานฝีมือเสรี จึงน่าจะเป็นโอกาสอันดีที่เราจะได้มาร่วมกันศึกษาบริบทต่างๆ ในการเปิดเสรีการลงทุนอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ทราบว่าผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดเสรีการลงทุนเป็นอย่างไร จะเข้าถึงประโยชน์เหล่านั้นได้อย่างไร และถ้าก่อให้เกิดความเสียหายในทางใดทางหนึ่งต่อประเทศ เราจะมีวิธีป้องกัน แก้ไขและวางแผนรองรับได้อย่างไรบ้าง เพราะการเปิดเสรีทางด้านการลงทุนในหลายประเด็นจะต้องเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงแก้ไข กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศด้วย

***AEC Blueprint** ได้มีการกำหนดให้การเปิดเสรีด้านการลงทุน เป็นแนวทางหนึ่งในการผลักดันให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสร้างอาเซี่ยนให้เป็น Single Market and Production Base*

ข้อตกลงเปิดเสรีด้านการลงทุนจึงมักจะเกี่ยวข้อง กับเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ดำเนินการได้ ความยาก/ง่ายในการเข้ามาดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ภายใต้กรอบสาขาที่กล่าวถึงเหล่านั้น หรือในทางวิชาการมักจะเรียกรวมๆ กันว่าเป็นเรื่อง **"การเข้าสู่ตลาด"** และเมื่อนักลงทุนตัดสินใจและสามารถเข้ามาลงทุนได้แล้ว เรื่องที่จะเป็นข้อกังวลสำหรับนักลงทุนต่างชาติต่อไปก็คือ การปฏิบัติต่อนักลงทุนต่างชาติ

ซึ่งโดยปกติก็จะเรียกร้องไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติ กล่าวคือ อยากให้ปฏิบัติต่อนักลงทุนต่างชาติเฉกเช่นเดียวกับนักลงทุนภายในประเทศ (การปฏิบัติเยี่ยงชาติ หรือ National Treatment)

นอกจากนั้น ก็ยังมีประเด็นในเรื่องการระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement) และข้อตกลงร่วมกัน (Mutual RecognitionAgreement : MRA) ที่อาจเกิดขึ้นได้ระหว่างคู่ภาคี ที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นเพียงการขีดกรอบโครงร่างข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีด้านการลงทุนเท่านั้น รายละเอียดที่จะต้องพิจารณานั้นยังมีอีกมาก เพื่อให้สามารถประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างรอบคอบ เพราะในแต่ละเรื่องที่ได้กล่าวถึงไปข้างต้นนั้น ยังมีประเด็นย่อยที่เราจะต้องพิจารณาด้วย

ตัวอย่างเช่น เรื่องการเข้าสู่ตลาดต้องมีการตัดสินใจว่า จะมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจใดบ้างหรือไม่ที่เราอยากจะสงวนไว้ไม่ให้ต่างชาติมาดำเนินการ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษาและต้องตระหนักด้วยว่าการห้ามนั้นเท่ากับการปิดโอกาสที่เราอาจได้รับประโยชน์จากทุนต่างชาติมาลงทุนในประเทศได้ เช่น อาจก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการผลิต เพิ่มผลิตภาพ เพิ่มผลผลิต และทำให้ประเทศได้ประโยชน์จากมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่สร้างขึ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายกับบางกลุ่มในระบบเศรษฐกิจด้วยเช่นกัน

เพื่อนบ้านตื่นตัวรับ AEC

จากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน (AEC) ในปี 2558 ที่จะถึงอีก ไม่นานนี้ ประเทศเพื่อนบ้านของไทยได้ให้ความสำคัญ และมีความตื่นตัวที่จะศึกษาและเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านการลงทุน เห็นได้จากมีนักลงทุนจากประเทศลาว ได้เดินทางมาศึกษาและดูงานด้านการลงทุนในตลาดทุนไทย พร้อมทั้งได้เชิญนักลงทุนไทยไปเยี่ยมชมประเทศลาว เพื่อให้เกิดความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจและตลาดทุน

นอกจากนี้ประเทศกัมพูชา ก็ได้ให้ความสนใจเรื่องการเปิดเสรีการลงทุนค่อนข้างสูง เนื่องจากคณะผู้นำของตลาดทุนและคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ของกัมพูชา ได้เข้ามาขอฝึกงานที่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ของไทย เพื่อเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดด้านการเงินและตลาดทุนในอาเซี่ยนไม่ใช่เฉพาะแค่ลาวและกัมพูชาเท่านั้น ที่นักลงทุนและผู้ประกอบการไทยจะต้องจับตาดูเป็นพิเศษ แม้แต่พม่าที่กำลังเปิดประเทศและได้รับความสนใจจากตลาดทุนทั่วโลก เราต้องให้ความสำคัญและไม่ควรมองข้าม ทั้งยังต้องศึกษาเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นประเทศที่มีทรัพยากรจำนวนมาก รวมทั้งมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่น่าสนใจ

ไทยจะต้องเร่งศึกษา*ประเทศ อื่นๆ และพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ เพื่อเตรียมตัวรับมือ กับการเปลี่ยนแปลง ของตลาดในอนาคต*

ดังนั้น ประชาชนและผู้ประกอบการในประเทศไทยจะต้องเร่งศึกษาประเทศอื่นๆ และพัฒนาศักยภาพของธุรกิจเพื่อเตรียมตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดในอนาคต ถึงเวลาแล้วที่ธุรกิจต่างๆ ของไทยจะต้องค้นหาจุดอ่อนเพื่อป้องกันมิให้เกิดความอ่อนแอในสมรภูมิที่มีการแข่งขันหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน ไม่ใช่เฉพาะตลาดในกรุงเทพฯ เท่านั้น ที่จะต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของตลาดเสรี ทุกจังหวัดของไทยก็จะมีสินค้าและบริการของเพื่อนบ้านมาแข่งขันอย่างแน่นอน เห็นได้จาก ที่ผ่านมาหัวเมืองใหญ่ ๆ ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย ได้มีผลิตภัณฑ์ของประเทศเพื่อนบ้านอยู่แล้ว เชื่อว่าหลังจากที่เปิด AEC พฤติกรรมการบริโภคสินค้าของไทย จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน ภาคธุรกิจที่เป็นภาคการลงทุน จำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ในการทำงาน เช่น ธุรกิจที่มีความใกล้เคียงกันจะต้องร่วมมือกันมากขึ้น และต้องหันมาคุยกันมากขึ้นว่าจะเดินไปในทิศทางใดและจะรับมือกับการแข่งขันในรูปแบบใด การเดินแบบโดดเดี่ยวจะเสี่ยงกว่าการเดินร่วมกับพันธมิตรหรือไม่ ฯลฯ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่จะต้องมีการระดมสมอง เพราะการเปิดเสรีด้านการลงทุนจะทำให้เกิดโอกาสในการขยายตลาด ในขณะเดียวกัน ก็จะทำให้สูญเสียโอกาสหากไม่มีความพร้อมที่ดีพอ

นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจะเห็นบริษัทต่างชาติ เข้ามาลงทุนในประเทศไทยจำนวนมาก แต่พบว่าจำนวนบริษัทไทยไปลงทุนต่างประเทศยังมีน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทขนาดใหญ่ อุปสรรคสำคัญน่าจะมาจากข้อจำกัดหลายๆ ด้าน คือ

1. ข้อจำกัดการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ
2. กฎหมายระหว่างประเทศที่เป็นอุปสรรค
3. ความเข้าใจกฎหมาย ประเพณีท้องถิ่นระหว่างกันยังมีไม่มาก

ขณะนี้ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ระหว่างการแก้ข้อจำกัดรวมถึงกฎหมายที่เป็นอุปสรรค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการไปลงทุนยังต่างประเทศทั้งทางตรง และลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศของไทย

ทั้งนี้ เชื่อว่าภาคเอกชนของไทยมีความเข้มแข็งทางการเงินในระดับสูง ทำให้มีความพร้อมในการลงทุน โดยในแง่ของต้นทุนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนไทย (บจ.) ส่วนใหญ่ในขณะนี้จะอยู่ที่ระดับประมาณร้อยละ MLR-2 ลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับก่อนวิกฤติต้มยำกุ้งอยู่ที่ระดับเฉลี่ยร้อยละ 13 ถือว่ามีความพร้อมในด้านการลงทุนได้อีกมาก นอกจากนี้กรณีภาครัฐจะลดภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 23 ในปีนี้ และปีหน้าเหลือร้อยละ 20 จะทำให้ภาคเอกชนของไทยมีเงินทุนเหลือในการพิจารณาไปลงทุนยังต่างประเทศ

กลุ่ม CLMV ได้รับการลงทุนจากต่างประเทศ เพิ่มขึ้น

ในด้านสถานการณ์การลงทุนของประเทศในประเทศกลุ่ม CLMV นั้น พบว่าการลงทุนจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศดังกล่าว มีอัตราการเติบโตที่สูงมากในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจของเอเชีย ทั้งนี้ เนื่องจากนักลงทุนจากชาติต่างๆ ต่างเล็งเห็นศักยภาพของประเทศในกลุ่ม CLMV ทั้งในด้านปัจจัยการผลิต ตลาดภายในประเทศ และตลาดระหว่างประเทศ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมการลงทุนต่างชาติอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในประเทศเวียดนามที่รัฐบาลได้พยายามผ่อนคลายข้อจำกัดในการลงทุน และส่งเสริมการลงทุนของต่างชาติ

การขยายตัวของการลงทุนจากต่างชาติในประเทศกลุ่ม CLMV อย่างรวดเร็วในระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้มูลค่าการลงทุนของประเทศไทยมีสัดส่วนต่อมูลค่าเงินลงทุนจากต่างชาติทั้งหมดลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยประเทศยังคงมีส่วนแบ่งการลงทุนในประเทศกลุ่มดังกล่าวสูงคือ ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป และประเทศที่มีการลงทุนในประเทศกลุ่ม CLMV มากขึ้นอย่างรวดเร็วคือประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออก ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ และสิงคโปร์

นักลงทุนลงทุนต่างชาติ ที่ลงทุนในประเทศ กัมพูชา ลาว และพม่า ส่วนใหญ่จะมีมูลเหตุจูงใจ ในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์

มูลเหตุจูงใจให้ลงทุนนั้น นักลงทุนลงทุนต่างชาติที่ลงทุนในประเทศ กัมพูชา ลาว และพม่า ส่วนใหญ่จะมีความสนใจในด้านทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นแร่ธาตุ ที่ดิน สำหรับทำการเกษตร แหล่งน้ำสำหรับสร้างพลังงาน และแหล่งพลังงานใต้ท้องทะเล และมูลเหตุจูงใจด้านตลาดในประเทศ ที่ยังคงมีช่องว่างของผลิตภัณฑ์ในตลาด ส่วนนักลงทุนต่างชาติที่เลือกลงทุนขยายฐานการผลิต ในเวียดนามส่วนใหญ่จะมีมูลเหตุจูงใจในด้าน คุณภาพของแรงงานเมื่อเทียบกับระดับค่าจ้าง การขยายตัวของกำลังซื้อของตลาดภายในประเทศ และช่องทางในการส่งออก ตลอดจนเสถียรภาพทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจภายในประเทศ

ในด้านศักยภาพการลงทุนของประเทศในกลุ่ม CLMV นั้น ผลการศึกษาพบว่า ประเทศกัมพูชามีศักยภาพในด้านค่าแรงงานที่ยังค่อนข้างต่ำ มีการเติบโตของตลาดการท่องเที่ยวสูงได้รับสิทธิพิเศษทางด้านการค้าระหว่างประเทศมากและยังขาดแคลนอุตสาหกรรมการผลิตทั้งภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแต่ก็มีข้อจำกัดในด้านขนาดตลาดภายในประเทศที่มีประชากรค่อนข้างน้อย และความพร้อมของสาธารณูปโภค

ส่วนประเทศลาวนั้นมีศักยภาพในด้านค่าแรงแรงงานที่ยังค่อนข้างต่ำ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งแร่ธาตุ พลังน้ำ และที่ดินสำหรับทำการเกษตร มีวัฒนธรรมและภาษาใกล้เคียงกับไทย และยังขาดแคลนเทคโนโลยีการผลิตผลผลิตทางการเกษตร แต่ก็มีข้อจำกัดในด้านขนาดตลาดในประเทศที่มีประชากรน้อย ความพร้อมของสาธารณูปโภค และการไม่มีพรมแดนติดทะเลจึงทำให้การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศต้องผ่านประเทศอื่น

ประเทศพม่ามีศักยภาพในด้านกำลังแรงงานที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก มีระดับค่าแรงที่ต่ำ ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งแร่ธาตุ น้ำมัน และที่ดินสำหรับทำการเกษตร นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันในประเทศที่ไม่สูงนัก แต่ก็มีข้อจำกัดใดด้านความไม่แน่นอนทางการเมือง การส่งเสริมการลงทุน การขนส่งสินค้าผ่านแดน และความพร้อมของสาธารณูปโภค

ประเทศเวียดนามนั้นนับว่ามีศักยภาพสูงมากทั้งในด้านกำลังแรงงานที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในวัยหนุ่มสาว ค่าแรงที่ยังค่อนข้างต่ำ การพัฒนาของสาธารณูปโภคอย่างต่อเนื่อง ขนาดของตลาดภายในประเทศที่มีประชากรมากกว่าประเทศไทย ช่องทางการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ เสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจ แต่ก็มีข้อจำกัดที่สำคัญคือ ความรุนแรงในการแข่งขัน ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่มีนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล เริ่มลงทุนแต่น้อย

ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์ลงทุนในประเทศกลุ่ม CLMV ควรทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องก่อนตัดสินใจลงทุน ทั้งข้อมูลสภาพแวดล้อมในระดับประเทศ ระดับจังหวัด ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนอย่างรอบคอบ ได้แก่ โอกาสทางการตลาดของธุรกิจที่สนใจลงทุนในประเทศนั้น สภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมนั้นในปัจจุบัน ปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงปัจจัยการผลิต นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของพื้นที่ของประเทศนั้นๆ กฎระเบียบขั้นตอนในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจ ขั้นตอนในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจในทางปฏิบัติ

สำหรับผู้ประกอบการที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์การลงทุนในประเทศที่จะเข้าไปลงทุนมาก่อน ควรใช้กลยุทธ์การลงทุนแบบค่อยๆ ลงทุน โดยไม่ควรลงทุนในช่วงแรกอย่างเต็มที่โดยใช้เงินทุนทั้งหมด ทั้งนี้ เนื่องจากการลงทุนในต่างประเทศจะมีความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนค่อนข้างสูงสำหรับผู้ที่ไม่เคยลงทุนในประเทศนั้นมาก่อน โดยรูปแบบการลงทุนอาจจะเริ่มที่การทดลองจำหน่ายสินค้านั้นในตลาดเป้าหมายก่อน ซึ่งเมื่อเห็นว่ามีกำลังซื้อแล้วจึงค่อยลงทุนและขยายการผลิต

ในด้านการหาผู้ร่วมทุนหรือตัวแทนคนท้องถิ่นในการบริหารกิจการที่เข้าไปลงทุนนั้นผู้ประกอบการควรใช้เวลาในการคัดสรรผู้ร่วมทุนที่มีความน่าเชื่อถือให้ได้มากที่สุด โดยอาจขอคำแนะนำจากสมาคมผู้ประกอบการไทยในประเทศนั้นๆ และหน่วยงานภาครัฐของไทยในประเทศนั้นๆ

ควรทำการวิเคราะห์สภาพตลาด
และกำหนดจุดยืนผลิตภัณฑ์
ของตนเองให้ชัดเจน
และควรมีกลยุทธ์
ในการสร้างความแตกต่าง

ผู้ประกอบการควรทำการวิเคราะห์สภาพตลาด และกำหนดจุดยืนผลิตภัณฑ์ของตนเองให้ชัดเจน และควรมีกลยุทธ์ในการสร้างความแตกต่าง และรักษาเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ของตนเองอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคู่แข่งในประเทศที่เข้าไปลงทุน สามารถลอกเลียนแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีลักษณะใกล้เคียงได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ปัจจุบันการลงทุนทางตรง (FDI) กลุ่มอาเซี่ยนมีทั้งหมด 8 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่เงินลงทุนส่วนใหญ่ได้เข้าไปลงทุนในประเทศสิงคโปร์เป็นอันดับแรกและมาเลเซียเป็นอันดับสอง ส่วนของไทยเป็นอันดับสาม และร้อยละ 70 ของเงินลงทุนทางตรงเริ่มเปลี่ยน ไปสู่ในธุรกิจกลุ่มบริการ ซึ่งต่างจากเดิมที่เน้นการลงทุนทางด้านภาคการผลิต เช่น ยานยนต์ ซึ่งนั่นหมายความว่าคนอาเซี่ยนต้องการการบริการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะมีกำลังซื้อที่มากขึ้น รวมถึงต้องการระบบขนส่ง การศึกษาหรือสุขภาพที่ดีขึ้น

อย่างไรก็ดี ความพร้อมของภาคเอกชนไทยที่กำลังก้าวสู่การแข่งขันบนเวทีโลก เพื่อรับโอกาสและศักยภาพที่กลุ่มอาเซี่ยนมีอยู่ เพราะนักลงทุนไทยมีความคุ้นเคยกับการการลงทุนในประเทศ แต่ในเศรษฐกิจยุคโลกาภิวัตน์เป็นสิ่งที่สามารถให้ธุรกิจไปเติบโตในต่างประเทศได้ อย่างที่สิงคโปร์และญี่ปุ่นเป็น และมาเลเซียกำลังเริ่มเข้าสู่การเปลี่ยนแปลง ดังเห็นได้จากการลงทุนของกลุ่มซีไอเอ็มบี จากมาเลเซียที่เข้ามาลงทุนในภูมิภาคอาเซี่ยนมากขึ้น

สิ่งที่สามารถจะทำให้ได้ก้าวไปอยู่ในทิศทางการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ คือ การฝ่าการเติบโตแบบโมเดลจากคนรุ่นก่อนที่สร้างไว้ เพื่อขยายไปธุรกิจในต่างประเทศให้ได้ โดยสิ่งหนึ่งคือการที่รัฐควรเข้ามาสนับสนุนภาคเอกชนอย่างจริงจัง เช่น การสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนา เพราะปัจจุบันไทยมีเงินสำหรับงานด้านวิจัยและพัฒนาเพียงร้อยละ 0.24 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือจีดีพี

ทิศทางการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ *คือ การฝ่าการเติบโตแบบโมเดลจากคนรุ่นก่อนที่สร้างไว้ เพื่อขยายไปธุรกิจในต่างประเทศ*

ขณะที่เกาหลีมีมากถึงร้อยละ 2.8-2.9 จีนเกือบร้อยละ 2 และญี่ปุ่นอยู่ที่ร้อยละ 4 ซึ่งหมายถึงงานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม งานดีไซน์ช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้า มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีเทคโนโลยี เพราะการที่ไทยไม่พัฒนาจะทำให้ไทยสู้ประเทศอื่นไม่ได้ เพราะมีวิธีการผลิตที่เหมือนกันแต่ประเทศอื่นมีต้นทุนที่ถูกกว่า

ไทยมีความเสี่ยง *ความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน หากไม่ปรับตัว ในเชิงโครงสร้างทางธุรกิจ โดยแปรสภาพจากการเป็นประเทศผู้รองรับการลงทุน เป็นประเทศผู้ลงทุน*

บีโอไอ กับการเปิดศูนย์ข้อมูลหนุนธุรกิจไทยลงทุนในต่างประเทศ

การเปิดเสรีการค้าและการลงทุน โดยผลของ AEC เหมือนคลื่นความเปลี่ยนแปลงลูกใหญ่ บีโอไอจึงเป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามาช่วยปรับกลยุทธ์โครงสร้างของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และต้องคุมสถานการณ์ให้ได้ เพราะภาครัฐตระหนักว่าประเทศไทยมีความเสี่ยงที่อาจสูญเสียความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน (Competitive Advantage) ในระยะยาว หากไม่ปรับตัวในเชิงโครงสร้างทางธุรกิจ โดยแปรสภาพจากการเป็นประเทศผู้รองรับการลงทุน เป็นประเทศผู้ลงทุน

บีโอไอจึงได้มีนโยบายส่งเสริมผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศอย่างเป็นระบบ โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืนภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และกำหนดให้มีการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ

บีโอไอ *ได้มีการส่งเสริมนักลงทุนไทย ให้มีศักยภาพในการขยายธุรกิจของตนเองไปยังต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาพบว่านักลงทุนไทย ยังขาดข้อมูลเชิงลึกของเป้าหมาย*

จากสถิติล่าสุดของการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ (Overseas Foreign Direct Investment : OFDI) ของไทยนั้น พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว บีโอไอในฐานะหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ให้เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างโอกาสและส่งเสริมนักลงทุนไทยให้มีศักยภาพในการขยายธุรกิจของตนเองไปยังต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งที่ผ่านมานักลงทุนไทยยังขาดข้อมูลเชิงลึกของประเทศเป้าหมายที่เป็นแหล่งรองรับการลงทุน และเข้าไม่ถึงแหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ

เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของรัฐบาล บีโอไอจึงจัดตั้งศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศขึ้น เมื่อเดือนธันวาคม 2555 ที่ผ่านมาเพื่อเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเชิงลึก รวมถึงศึกษาโอกาสและช่องทางการลงทุนในประเทศเป้าหมายและการ

ให้บริการคำปรึกษาเพื่ออำนวยความสะดวก แก่นักธุรกิจไทยที่มีความสนใจขยายธุรกิจไปยังตลาดต่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สนับสนุนและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ

2. ศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึกที่ทันสมัยและครอบคลุมรายละเอียด ด้านศักยภาพของประเทศอุตสาหกรรมที่น่าสนใจ ลู่ทางการลงทุน และขั้นตอนการทำธุรกิจในประเทศเป้าหมาย

3. เป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวในประเทศเป้าหมายที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทย

4. ให้คำปรึกษาแก่นักลงทุนที่มีความสนใจในต่างประเทศ

5. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของบีโอไอ เพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับช่องทางและโอกาสในการทำธุรกิจ

6. เป็นเครื่องมือของบีโอไอในการสร้างความสัมพันธ์ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านอุตสาหกรรม การค้าและการลงทุนทั้งในประเทศและในประเทศเป้าหมาย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศอย่างเป็นระบบ

งานบริการของศูนย์ข้อมูล

ศูนย์ข้อมูลฯได้มีการให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การให้บริการด้านข้อมูล

- เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของประเทศอุตสาหกรรมที่น่าสนใจ ลู่ทางการลงทุน ต้นทุนในการทำธุรกิจ และขั้นตอนการทำธุรกิจในประเทศเป้าหมาย เช่น กลุ่มประเทศอาเซียน กลุ่มประเทศ CLMV กลุ่มประเทศตลาดใหม่ เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการที่สนใจจะทำธุรกิจในกลุ่มประเทศเหล่านี้

- ติดตามและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน กฎหมาย สังคม และด้านอื่นๆ ในกลุ่มประเทศดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศ

- เป็นแหล่งรวบรวมรายชื่อผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เปิดดำเนินการอยู่ในประเทศเป้าหมาย เพื่อเป็นข้อมูลในการเข้าสู่ตลาดและความร่วมมือทางธุรกิจ

2. การให้บริการด้านคลินิกการลงทุน

จะจัดผู้เชี่ยวชาญรายประเทศ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมานั่งประจำที่ศูนย์ฯ เพื่อให้บริการข้อมูลเชิงลึกและให้คำปรึกษาด้านการลงทุน โดยผู้ที่สนใจสามารถขอรับบริการด้วยการนัดหมายล่วงหน้าอย่างน้อย 7 วัน

โอกาสทองของนักลงทุน

ผู้ประกอบการไทยควรเปิดรับโอกาสตลาด AEC เร่งปรับตัวเข้าสู่การแข่งขัน นักธุรกิจควรหาพันธมิตรเข้าไปลงทุนประเทศเพื่อนบ้านช่วยลดความเสี่ยง และใช้ประโยชน์จากศูนย์ข้อมูลหนุนธุรกิจไทยไปลงทุนในต่างประเทศ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมให้ข้อมูลในด้านลงทุนครบวงจรหนุนผู้ประกอบการไทยก่อนไปลงทุนต่างประเทศ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน หรือ เออีซี ในปลายปี 2558 เป็นโอกาสและความท้าทายของผู้ประกอบการไทยในการเข้าสู่การเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือ และการสร้างมาตรฐานสินค้าร่วมกันของกลุ่มประเทศในอาเซี่ยนทั้ง 10 ประเทศ ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจรวมกัน 1.5 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมโลก (จีดีพีโลก)

การขยายการลงทุนในต่างประเทศนั้น การได้รับข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ประกอบการไทยในการเตรียมพร้อมรับการเข้าสู่เออีซี ทั้งในด้านของการหาคำตอบด้วยตนเอง หรือปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งปัจจุบันมีหน่วยงานต่างๆ เตรียมพร้อมให้บริการ ผู้ประกอบการสามารถใช้โอกาสนี้สร้างการเชื่อมโยงและจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมเพื่อรองรับภาคการผลิตของไทยที่มีศักยภาพให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น ป้องกันปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพของไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างเสรี ขณะที่ผู้ประกอบการขนาดกลาง สามารถสร้างเครือข่าย พันธมิตร หรือหุ้นส่วนทางธุรกิจกับผู้ประกอบการท้องถิ่นในประเทศที่มีศักยภาพเพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนระยะเริ่มต้น

ผู้ประกอบการไทย
จำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นไปพร้อมกันด้วย

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการไทยจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นไปพร้อมกันด้วย โดยเฉพาะการสร้างความเข้าใจถึงศักยภาพในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง การเร่งเสริมสร้างองค์ความรู้ในแต่ละตลาดในอาเซียน รวมถึงการเร่งฝึกฝนภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อช่วยสนับสนุนให้การทำธุรกิจเกิดขึ้นได้อย่างราบรื่น

นักลงทุนไทยควรจะต้องมีการปรับตัวในด้านต่างๆ เช่น ศึกษาภาษา วัฒนธรรมของประเทศที่จะเข้าไปลงทุนเพื่อที่สามารถใช้สื่อสารในการทำการค้าการลงทุน และทำการขยายตลาดไปสู่กลุ่มประเทศดังกล่าวซึ่งการเรียนรู้ภาษาของประเทศนั้นๆ จะทำให้คู่ค้ามีความรู้สึกที่ดี ภูมิใจที่ผู้ประกอบการไทยสามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ จะส่งผลดีต่อการติดต่อธุรกิจการค้า

ข้อเสนอแนะผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะลงทุนในต่างประเทศ ควรเดินทางไปสำรวจตลาดยังประเทศที่ต้องการเข้าไปลงทุนด้วยตัวเองก่อนตัดสินใจลงทุน ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งทุติยภูมิอาจไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในช่วงเวลานั้น การเดินทางไปสำรวจตลาดจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ในการวางแผนการลงทุนได้สอดคล้องกับสถานการณ์และความเป็นจริงมากขึ้น

นอกจากนี้ จะต้องมีทัศนคติในด้านการทำการค้าการลงทุน โดยมองว่าประเทศนั้นๆ เป็นเสมือนพื้นที่ของประเทศเราเอง เป็นอีกจังหวัดหนึ่งของไทย การทำธุรกิจจึงไม่ควรมุ่งแต่จะแข่งขันกัน แต่ควรจะมีความร่วมมือกัน ประสานสามัคคีกัน และมีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ปัจจุบันรัฐบาลของประเทศในกลุ่ม CLMV ในปัจจุบัน โดยเฉพาะประเทศเวียดนาม ลาว และกัมพูชา ต่างมีความประสงค์ที่จะดึงดูดการลงทุนของต่างชาติให้เกิดขึ้นในประเทศของตนอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้รัฐบาลของประเทศเหล่านี้ จึงได้สร้างความชัดเจนในด้านกฎระเบียบขั้นตอน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของต่างชาติให้มีมากขึ้น ลดหรือผ่อนคลายกฎระเบียบหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการขออนุมัติลงทุน ลดระยะเวลาในการที่ต้องใช้ในการรอผลการอนุมัติการลงทุน นอกจากนี้ประเทศในกลุ่มดังกล่าวมักมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจอนุมัติการลงทุนให้กับรัฐบาลส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในกรณีที่เป็นการลงทุนขนาดเล็ก

อย่างไรก็ตามนักลงทุนที่ประสงค์จะเข้าไปลงทุนในประเทศดังกล่าว ควรทำการศึกษารูปแบบและขั้นตอนการลงทุนในทางปฏิบัติจากกิจการที่ได้เข้าไปลงทุนแล้วหรือจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องของไทยในประเทศนั้นๆ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบและขั้นตอนการลงทุนในทางปฏิบัติอาจมีความแตกต่างจากที่ปรากฏในเอกสาร

สิ่งที่ภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือ

การส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศของไทยยังเพิ่งเริ่มต้น ซึ่งยังมีหลายด้านที่ควรดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อการพัฒนาการลงทุนไทยในต่างประเทศให้ได้รับผลสำเร็จ ได้แก่

- จัดทำและเผยแพร่ข้อมูลที่นักธุรกิจจำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลดังกล่าวต้องเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้และทันสมัย

- หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ ควรเร่งสร้างมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการ ไทยไปลงทุนในประเทศกลุ่มประเทศเป้าหมาย ในสาขาที่มีศักยภาพ โดยมาตรการจูงใจดังกล่าวอาจอยู่ในรูปแบบ การผ่อนคลายข้อจำกัดในการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต (เช่น เครื่องจักร) การลดหย่อนภาษี/ดอกเบี้ยให้กับกิจการที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย และการผ่อนคลายข้อจำกัดและค่าธรรมเนียมในการเคลื่อนย้ายเงินทุนเพื่อไปลงทุนในประเทศกลุ่มดังกล่าว

- หน่วยงานภาครัฐของไทยที่ตั้งอยู่ในประเทศกลุ่มเป้าหมาย ควรส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของผู้ประกอบการไทยที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้นๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจได้อย่างทันเวลา สามารถให้ข้อมูลแก่หน่วยงานภาครัฐ ณ ประเทศนั้น รับทราบถึงสถานการณ์และความต้องการของภาคธุรกิจ และสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการไทย ที่มีความประสงค์จะเข้าไปลงทุนได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

- การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ควรวางแผนแม่แบบในการส่งเสริมความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมในระดับอนุภูมิภาค ให้แก่อุตสาหกรรมต่างๆ ทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมบริการ เป็นต้น

- การส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ ควรเร่งสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐในประเทศในกลุ่มเป้าหมาย ได้รับทราบถึงข้อดีของการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในระดับที่เหมาะสมและเข้าถึงได้ของประชาชนในประเทศนั้น หรือ เป็นการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมกับขนาดตลาดภายในประเทศนั้นๆ หรือมักมีการใช้ปัจจัยแรงงานในสัดส่วนต่อต้นทุนการผลิตที่สูงกว่ากิจการขนาดใหญ่ มีความยืดหยุ่นในการจ้างงานซึ่งเหมาะสมกับพื้นที่เกษตรกรรม เป็นต้น

- ทั้งนี้เนื่องจากมีแนวโน้มค่อนข้างสูงที่ประเทศในกลุ่มดังกล่าว จะให้ความสำคัญกับการลงทุนของกิจการขนาดใหญ่ มากกว่ากิจการขนาดกลางและขนาดย่อม และประเทศในกลุ่มดังกล่าวอาจมีทัศนคติว่า หากต้องการส่งเสริมการพัฒนาในประเทศ รัฐบาลต้องให้การคุ้มครองมิให้เงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาเป็นคู่แข่ง

นอกจากนี้ภาครัฐควรที่จะให้การช่วยเหลือการพัฒนาของประเทศเพื่อนบ้าน ควรเพิ่มประเภทรูปแบบความช่วยเหลือด้านอื่นๆ การให้ความช่วยเหลือในด้านสิ่งก่อสร้าง การให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการ (การฝึกอบรมแรงงาน การให้ทุนการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตร การฝึกอบรมครู) การพัฒนาผู้ประกอบการ เป็นต้น เพื่อให้รัฐบาลและประชากรในประเทศเหล่านั้น รับรู้ถึงความเป็นหุ้นส่วนทางด้านการพัฒนาระหว่างไทยกับประเทศเหล่านั้นมากขึ้น

และเมื่อเกิดการทำงานร่วมกันของทั้งภาครัฐและเอกชนแล้ว ความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในต่างประเทศคงอยู่อีกไม่ไกล และไทยอาจเป็นแหล่งที่ส่งออกการลงทุน มากกว่าการรองรับการลงทุนจากต่างประเทศเช่นที่ผ่านมา

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

สู่ทางการลงทุนในกัมพูชา ภายหลังการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบด้านการลงทุนใหม่

ในช่วงปลายปี 2555 ที่ผ่านมา ผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้นำคณะผู้เชี่ยวชาญไปศึกษาลู่ทางการลงทุนในประเทศกัมพูชาโดยมีหลายประเด็นที่น่าสนใจ

ฯพณฯ Kong Vibol ตำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน (Secretary of State, Ministry of Economy and Finance) และรองประธานกรรมการสภาเพื่อการพัฒนากัมพูชา (Vice-Chairman of the Council for the Development of Cambodia- CDC) บรรยายสรุปแก่คณะของบีโอไอ

พบปะหารือ รมช. กระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน

คณะของบีโอไอได้ไปเยี่ยมสภาเพื่อการพัฒนากัมพูชา (Council for the Development of Cambodia - CDC) ซึ่งเป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของกัมพูชา โดยมี ฯพณฯ Kong Vibol ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน (Secretary of State, Ministry of Economy and Finance) และรองประธานกรรมการสภาเพื่อการพัฒนากัมพูชา (Vice - Chairman of the Council for the Development of Cambodia - CDC) ได้ให้เกียรติมาบรรยายสรุป

ปัจจุบันกัมพูชาได้ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุนครั้งใหญ่ เพื่อให้การส่งเสริมการลงทุนเป็นไปอย่างอัตโนมัติและมีหลักเกณฑ์โปร่งใสมากขึ้น สำหรับการขอรับการส่งเสริมฯ เดิมตามกฎหมายปี 2537 กำหนดระยะเวลาไม่เกิน 45 วันทำการ แต่ตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ย่นระยะเวลาทำการเหลือเพียง 31 วันเท่านั้น

ส่วนหลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้ปรับปรุงให้เรียบง่ายขึ้น ซึ่งโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน หรือที่เรียกในชื่อว่า Qualified Investment Projects (QIPs) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 - 9 ปี ดังนี้

ระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล = Trigger Period (ไม่เกิน 3 ปี นับแต่เริ่มมีรายได้ครั้งแรก) + 3 ปี + Priority Period (ไม่เกิน 3 ปี)

ในส่วนกำหนดเวลา Trigger Period กำหนดเป็นระยะเวลาที่เริ่มมีกำไรหรือระยะเวลา 3 ปีนับแต่เริ่มมีรายได้ครั้งแรก แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดมาถึงก่อน

สำหรับกำหนดระยะเวลา Priority Period ที่ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่เกิน 3 ปีนั้น จะเป็นไปตามสูตรที่กำหนด ไว้ดังนี้

- โครงการลงทุนในหมวดเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร หากปลูกพืชหมุนเวียน Piority Period จะเป็น 1 ปี แต่หากเป็นการปลูกพืชยืนต้นหรืออุตสาหกรรมเกษตร 2 ปี

- โครงการลงทุนในหมวดโครงสร้างพื้นฐาน หากลงทุนไม่เกิน 10 ล้านเหรียญสหรัฐฯ Piority Period จะเป็น 1 ปี หากลงทุนเกิน 10 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ไม่เกิน 30 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เท่ากับ 2 ปี และหากลงทุนเกิน 3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เท่ากับ 3 ปี

นอกจากนี้ โครงการที่ได้รับการส่งเสริมจะได้รับการลดหย่อนภาษีทรัพย์สินร้อยละ 40 ของมูลค่าสินทรัพย์ที่ใช้ในการผลิต โดยสิทธิและประโยชน์นี้มีผลใช้บังคับทันทีในปีแรกที่มีการซื้อทรัพย์สินดังกล่าวหรือในปีแรกที่มีการใช้ทรัพย์สินนั้นๆ

สำหรับกิจการที่ไม่อยู่ในข่ายได้รับการส่งเสริมการลงทุน เช่น กิจการการค้า บริการขนส่ง (ยกเว้นขนส่งโดยรถไฟ) บริการท่องเที่ยว ธุรกิจกาสิโนและการพนัน บริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ บริการทางการเงิน ธุรกิจสื่อ การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การผลิตบุหรี่ ฯลฯ

อำนาจอนุมัติโครงการ 3 ระดับ

กรณีโครงการที่ต้องการลงทุน หากไม่อยู่ในข่ายให้การส่งเสริมฯ หรือไม่ต้องการขอรับการส่งเสริมฯ เพื่อให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร การคุ้มครอง และหลักประกันจากรัฐบาลแล้ว สามารถยื่นขอจดทะเบียนบริษัทได้โดยตรงที่หน่วยงานจดทะเบียนการพาณิชย์ (Commercial Registration Bureau) ในสังกัดกระทรวงพาณิชย์

อาคารของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนกัมพูชา ซึ่งเดิมเคยเป็นฐานบัญชาการของข้าหลวงใหญ่ในช่วงฝรั่งเศสปกครองกัมพูชา

แต่หากต้องการได้รับสิทธิและประโยชน์ต่างๆ สามารถยื่นขอรับส่งเสริมฯ ได้ที่หน่วยงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแห่งกัมพูชา (Cambodia Investment Board – CIB) หรือหน่วยงานที่เรียกว่า “คณะอนุกรรมการลงทุนของจังหวัด/เมือง” (Provincial/Municipal Investment Subcommittee – PMIS) ในต่างจังหวัด

สำหรับอำนาจการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้ได้รับสถานภาพโครงการ QIPs สามารถจำแนกออกเป็น 3 ระดับ

ระดับจังหวัด สามารถอนุมัติโครงการลงทุนทั่วไปที่ขนาดการลงทุนต่ำกว่า 2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยจะมีหน่วยงานที่เรียกว่า “คณะอนุกรรมการลงทุนของจังหวัด/เมือง” (Provincial/Municipal Investment Subcommittee – PMIS)

ระดับหน่วยงาน CDC สามารถอนุมัติโครงการลงทุนทั่วไปที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ 2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ จนถึงต่ำกว่า 50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ รวมถึงโครงการทั่วไป

ระดับสภารัฐมนตรี (Council of Ministers) มีอำนาจอนุมัติกรณีเป็นโครงการที่มีรูปแบบการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- ลงทุนตั้งแต่ 50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ขึ้นไป
- โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระยะยาวของประเทศ
- โครงการที่มีความอ่อนไหวทางการเมือง (Political Sensitive)
- โครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- โครงการขุดเจาะทรัพยากรธรรมชาติ

- โครงการโครงสร้างพื้นฐานในรูปแบบต่างๆ เช่น Build - Operate - Transfer (BOT), Build - Own - Operate - Transfer (BOOT), Build - Own - Operate (BOO), Build - Lease - Transfer (BLT)

นางหิรัญญา สุจินัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน มอบของที่ระลึกให้แก่ ฯพณฯ Kong Vibol รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน ของกัมพูชา

มีกรอบเวลาการอนุมัติที่ชัดเจน

สำหรับการขอรับการส่งเสริมการลงทุน หากยื่นขออนุมัติโดยส่งเอกสารต่างๆ ครบถ้วนแล้ว หน่วยงาน CDC จะแจ้งผลการเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบอย่างมีเงื่อนไขกับโครงการภายใน 3 วันทำการ ทั้งนี้ หากหน่วยงาน CDC ไม่ออกหนังสือตอบภายในกำหนดเวลา 3 วันทำการแล้ว ถือว่าโครงการได้รับความเห็นชอบว่าเป็นโครงการ QIPs โดยอัตโนมัติ

อย่างไรก็ตาม กฎหมายได้บัญญัติว่าหากมีขั้นตอนใดที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบอย่างมีเงื่อนไขภายใน 3 วันทำการแล้ว หน่วยงาน CDC สามารถเลื่อนระยะเวลาแจ้งผลการเห็นชอบได้ แต่จะต้องแจ้งให้เจ้าของโครงการทราบภายใน 3 วันทำการ

อนึ่ง ในความเป็นจริงแล้วมีเฉพาะโครงการง่ายๆ ที่ดำเนินการพิจารณาอยู่แล้วเป็นประจำ เช่น โครงการลงทุนผลิตเสื้อผ้าหรือรองเท้า ฯลฯ ที่สามารถตอบให้ความเห็นชอบได้ภายใน 3 วันทำการ

กรณีไม่เห็นชอบกับโครงการ หน่วยงาน CDC จะออกหนังสือ Letter of Non - Compliance ไปยังเจ้าของโครงการ เพื่อแจ้งเกี่ยวกับการไม่เห็นชอบพร้อมกับชี้แจงถึงเหตุผลที่ไม่เห็นชอบในรายละเอียด

กรณีเห็นชอบกับโครงการ หน่วยงาน CDC จะออกใบรับรองการจดทะเบียนอย่างมีเงื่อนไข (Conditional Registration Certificate – CRC) ให้แก่นักลงทุน จากนั้นหน่วยงาน CDC จะดำเนินการในนามของนักลงทุนเพื่อติดต่อขออนุญาตจากหน่วยงานต่างๆ เช่น

- การจดทะเบียนบริษัทที่กระทรวงพาณิชย์
- การขออนุญาตก่อสร้างที่หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นหรือกระทรวงที่เกี่ยวข้อง
- การได้รับความเห็นชอบเกี่ยวกับรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากกระทรวงสิ่งแวดล้อม
- การจดทะเบียนภาษีอากรจากกระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน ฯลฯ

หน่วยงานเหล่านี้จะต้องพิจารณาออกใบอนุญาตแก่โครงการลงทุนให้แล้วเสร็จภายใน 28 วันทำการ หากไม่สามารถอนุมัติได้ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันควร ข้าราชการที่รับผิดชอบจะต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย จากนั้นหน่วยงาน CDC จะออกใบรับรองการจดทะเบียนขั้นสุดท้าย (Final Registration Certificate – FRC) แก่โครงการต่อไป โดยปกติแล้ว CDC จะประสานงานเกี่ยวกับการอนุมัติอนุญาตจากหน่วยงานต่างๆ ประมาณ 2 สัปดาห์

ต้องเร่งรัดการดำเนินการภายหลังอนุมัติ

เมื่อได้รับใบรับรองการจดทะเบียนแล้ว ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะต้องเสียค่าธรรมเนียมพร้อมกับวางค้ำประกันการดำเนินการตามโครงการเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.5 - 2 ของเงินลงทุนทั้งหมดในบัญชีของ CDC ณ ธนาคารชาติกัมพูชา (National Bank of Cambodia - NBC)

ตัวอย่างเช่น กรณีเงินลงทุนไม่เกิน 1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ วางค้ำประกันร้อยละ 2 หากเงินลงทุนเกิน 1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ไม่เกิน 10 ล้านเหรียญสหรัฐฯ วางค้ำประกันร้อยละ 1.9 หากเงินลงทุนเกิน 10 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ไม่เกิน 20 ล้านเหรียญสหรัฐฯ วางค้ำประกันร้อยละ 1.8 ฯลฯ

นอกจากนี้ ต้องจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่กระทรวงพาณิชย์ เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ จะได้รับใบอนุญาตสุดท้ายจากหน่วยงาน CDC กำหนดให้ต้องเริ่มดำเนินการตามโครงการภายใน 6 เดือน เมื่อโครงการก่อสร้างแล้วเสร็จเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ถึงจะได้รับเงินค้ำประกันคืน

หน่วยงาน CDC สงวนสิทธิ์ที่จะเพิกถอนการให้การส่งเสริมฯ เฉพาะส่วนหรือทั้งหมด หากผู้ลงทุนไม่สามารถปฏิบัติตามกรณีหนึ่งกรณีใดหรือมากกว่าดังนี้

- โครงการไม่ได้ดำเนินการตามตารางเวลาที่ระบุในคำขอ โดยเฉพาะไม่มีการดำเนินการใดๆ ในระยะเวลา 6 เดือนนับแต่ได้รับการส่งเสริมฯ ในกรณีนี้เงินประกัน จะถูกยึดเป็นของรัฐโดยอัตโนมัติ
- ไม่สามารถระดมทุนได้ถึงร้อยละ 25 ภายใน 30 วัน นับแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ

- ไม่สามารถระดมทุนชำระแล้ว ได้ครบภายใน 3 ปี หลังจากจัดตั้งองค์กร

- การเปลี่ยนแปลงชื่อ ที่อยู่ ผู้ร่วมทุน หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกิจการ ทั้งในรูปการถูกซื้อกิจการ (Acquired) หรือควบรวมกิจการกับบริษัทอื่น (Merged) รวมทั้งเปลี่ยนแปลงกิจกรรม (Investment Activities) โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงาน CDC ก่อน หรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องขอให้เพิกถอนกรณีฝ่าฝืนกฎระเบียบที่มีอยู่อย่างร้ายแรง

จีนเป็นนักลงทุนรายใหญ่

จีนเป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดของกัมพูชา โดยในช่วงปี 2537 - 2554 ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมูลค่ารวม 8,849 ล้านเหรียญสหรัฐฯ การลงทุนของจีนในกัมพูชามักจะเป็นการลงทุนในโครงการเขื่อน ไฟฟ้า เหมืองแร่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป การเงินและธนาคาร การท่องเที่ยว และการเกษตร นักลงทุนรายใหญ่ของจีน เช่น Shanghai Construction Group มีแผนการลงทุนในกัมพูชา 700 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงปี 2555 - 2557 เพื่อก่อสร้างคลองชลประทาน ทางหลวง สะพาน

นางหิรัญญา สุจินัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน มอบของที่ระลึกให้แก่ นาย Lim Heng รองประธานหอการค้ากัมพูชา

รองลงมา คือ เกาหลีใต้ 4,040 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สหภาพยุโรป 3,641 ล้านเหรียญสหรัฐฯ มาเลเซีย 2,614 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สหรัฐฯ 1,282 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เวียดนาม 1,200 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ไต้หวัน 839 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ไทย 746 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สิงคโปร์ 649 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ฮ่องกง 641 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ญี่ปุ่น 154 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

เยี่ยมหอการค้ากัมพูชา

คณะของบีโอไอได้เยี่ยมและหารือกับหอการค้ากัมพูชา นาย Lim Heng รองประธานหอการค้ากัมพูชาและกรรมการบริษัท Kim Mean Investment ได้บรรยายสรุปแก่คณะของบีโอไอ สรุปได้ว่า รัฐบาลกัมพูชาตั้งเป้าหมายส่งออกข้าวเพิ่มขึ้นเป็น 1 ล้านตัน/ปี และส่งเสริมให้ต่างชาติมาลงทุนกิจการโรงสีข้าว หากนักลงทุนไทยสนใจมาลงทุนและต้องการหาผู้ร่วมทุนกัมพูชาแล้ว หอการค้ากัมพูชายินดีจะจับคู่ธุรกิจให้ อยากมีความร่วมมือระหว่างไทยและหอการค้ากัมพูชามากขึ้นในอนาคต

เยี่ยมธุรกิจเสื้อผ้าเด็กของกลุ่มลิมไลน์

อุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยเฉพาะเสื้อผ้าสำเร็จรูป นับเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่สุดของกัมพูชา และเป็นการลงทุนของต่างชาติแทบทั้งหมด รับจ้างผลิตเสื้อผ้าแบรนด์ที่มีชื่อเสียง เช่น GAP, Mark & Spencer ฯลฯ

ตัวเลขการจ้างงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอเคยถึงจุดสูงสุดที่ระดับ 350,000 คน คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของแรงงานทั้งหมด เมื่อกลางปี 2551 ก่อนที่จะลดลงมาในปี 2552 เนื่องจากวิกฤติ

เศรษฐกิจโลก ทำให้การส่งออกลดลง วิกฤติเศรษฐกิจสินเชื่อด้อยคุณภาพ (Subprime) ที่กระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก ส่งผลกระทบต่อการส่งออก แต่ต่อมาตัวเลขการจ้างงานกระเตื้องขึ้นเป็น 319,000 คน ในเดือนธันวาคม 2553

สำหรับมูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มลดลงจาก 2,879 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2551 เหลือ 2,419 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2552 แต่ต่อมาในปี 2553 มูลค่าส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเพิ่มขึ้นมากเป็นประวัติการณ์ที่ระดับ 2,968 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยส่งออกไปยังสหรัฐฯ มากที่สุด คือร้อยละ 61 ของทั้งหมด รองลงมา คือ สหภาพยุโรป ร้อยละ 23 แคนาดาร้อยละ 9 ญี่ปุ่นร้อยละ 2 และในปี 2554 เพิ่มขึ้นมากเป็นประวัติการณ์อีกครั้งหนึ่งเป็นประมาณ 4,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

กิจการเสื้อผ้าสำเร็จรูปเด็กเล็กของบริษัทลิมไลน์ที่ชานกรุงพนมเปญ

สำหรับบริษัท ลิมไลน์ฯ ได้เริ่มทำธุรกิจในกัมพูชาในปี 2553 โดยการไปซื้ออาคารโรงงานเก่าที่ชานกรุงพนมเปญ มาติดตั้งเครื่องจักรปัจจุบันทำธุรกิจผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของเด็ก โดยผู้จัดการโรงงานเป็นคนจีน มีประสบการณ์ในการบริหารงานกัมพูชามาก่อน เริ่มแรกมีพนักงาน 400 คน ปัจจุบันเพิ่มเป็น 1,000 คน โดยมีคนไทย 6 คน คนฮ่องกง 1 คน ทำเลที่ตั้งของโรงงานเป็นพื้นที่มีประชาชนมาก ทำให้หาแรงงานไม่ยาก แต่บางพื้นที่เริ่มขาดแคลนแรงงาน โดยบุคลากรกัมพูชาสามารถทำงานได้ค่อนข้างดี แม้จะทำงานช้ากว่าคนไทย แต่ฝีมือละเอียดกว่า

วัตถุดิบในการผลิตพวกผ้าผืน กระดุม ฯลฯ นำเข้าจากไทยเป็นหลัก โดยมีส่วนน้อยนำเข้าจากประเทศจีน แต่เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตได้นำเข้าจากจีนเป็นหลัก

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำในกัมพูชา คือ 61 เหรียญสหรัฐฯ/เดือน (ช่วงทดลองงาน 56 เหรียญสหรัฐฯ/เดือน) โดยทำงาน 6 วัน/สัปดาห์ และวันละ 8 ชั่วโมง หากรวมค่าเช่าบ้านจะเป็น 73 เหรียญสหรัฐฯ/เดือน และหากรวมค่าทำงานล่วงเวลา ค่าครองชีพ ฯลฯ จะเพิ่มเป็นประมาณ 120 - 130 เหรียญสหรัฐฯ/เดือน โดยจะมี NGO มาตรวจสอบเป็นระยะว่าการดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานแรงงานหรือไม่

การดำเนินธุรกิจมีปัญหาอยู่บ้าง โดยเมื่อเดือนเมษายน 2555 พนักงานในกัมพูชาประมาณ 1,000 คน ได้หยุดงานประท้วงเนื่องจากมีการลงโทษการรูดบัตรทำงานแทนกัน และเรียกร้องเงื่อนไขการทำงาน 6 ประการ คือ ปลดผู้บริหาร เปลี่ยนหัวหน้าชาวจีน เพิ่มเงินอุดหนุน 10 เหรียญสหรัฐฯ เพื่อช่วยค่าครองชีพ ให้เงินเดือนร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นเวลา 3 เดือนสำหรับพนักงานที่ต้องหยุดงานภายหลังคลอดบุตร เงินโบนัส 5เหรียญสหรัฐฯ เพิ่มเติมจากเงินเดือน 57 เหรียญสหรัฐฯ /เดือน และเงินช่วยค่าอาหาร 1,500 เหรียญสหรัฐฯ กรณีทำงานล่วงเวลา ปัจจุบันสามารถเจรจาตกลงกันได้แล้ว และได้เปลี่ยนจากรูดบัตรมาเป็นการสแกนลายนิ้วมือเพื่อให้สามารถตรวจสอบการทำงานได้ดียิ่งขึ้น

คณะของบีโอไอได้ไปเยี่ยมชมกิจการของบริษัท Lim Line International (Cambodia) Garment จำกัด เป็นบริษัทในเครือของบริษัท ลิมไลน์ แอพพาเรล จำกัด ซึ่งทำธุรกิจผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยมี 2 โรงงาน คือ ที่กรุงเทพฯ และอ้อมน้อย พนักงานประมาณ 2,000 คน

กัมพูชาเริ่มตั้งฐานอิเล็กทรอนิกส์

คณะของบีโอไอยังได้เยี่ยมชมกิจการมินีแบของญี่ปุ่น ซึ่งได้เริ่มเปิดโรงงานผลิตอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยแห่งแรกในกัมพูชา ตั้งแต่เดือนเมษายน 2554 เป็นต้นมา โดยโรงงานตั้งที่เขตเศรษฐกิจพิเศษกรุงพนมเปญ มีพื้นที่ใช้สอยรวม 24,000 ตารางเมตร เป็นพื้นที่เช่าเป็นเวลา 99 ปี ผลิต Stepping Motor ซึ่งเป็นชิ้นส่วนในกล้องถ่ายรูป ผลิต Brush DC Motor เป็นชิ้นส่วนในเครื่องเล่นดีวีดี และผลิต Vibration Motor

การดำเนินธุรกิจในกัมพูชา มินีแบเริ่มจากเช่าอาคารโรงงานก่อน โดยมีพนักงานเริ่มแรก 300 คน จากนั้นในเดือนธันวาคม 2554 ได้ก่อสร้างโรงงานของตนเองและทำพิธีเปิด โดยมีสมเด็จฮุนเซ็น นายกรัฐมนตรีของกัมพูชา เป็นประธานในพิธีเปิดโรงงาน ปัจจุบัน (มิถุนายน 2555) มีพนักงาน 1,300 คน และมีเป้าหมายจะเพิ่มพนักงานเป็น 5,000 คน ภายในสิ้นปี 2555

เครือมินีแบได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก CIB โดยได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเต็ม 9 ปี ตามสูตร 3 + 3 + 3 ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบเพื่อการผลิตเพื่อส่งออก นอกจากนี้ ยังได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 กรณีซื้อวัตถุดิบในประเทศกัมพูชา เช่น บรรจุภัณฑ์

ในทัศนะของผู้บริหารมินีแบ จุดแข็งของกัมพูชาคือ เป็นประเทศหาแรงงานได้ง่าย แตกต่างจากไทยและจีน ซึ่งมีปัญหาขาดแคลนแรงงานและค่าจ้างเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะที่ค่าจ้างในกัมพูชาค่อนข้างต่ำ โดยปัจจุบันจ่ายค่าจ้าง รวมถึงค่าครองชีพ ค่าทำงานล่วงเวลา ฯลฯ เป็นเงินรวมประมาณ 120 - 150 เหรียญสหรัฐฯ/เดือน นอกจากนี้ มีเส้นทางคมนาคมทางบกเชื่อมโยงกับโรงงานในไทยได้ง่าย ดังนั้น จึงมีแผนย้ายขั้นตอนการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้นมาผลิตในกัมพูชา

ปัญหาสำคัญที่ มินีแบ ประสบในการดำเนินธุรกิจในกัมพูชา

• **ปัญหาความยุ่งยากต้องเปลี่ยนถ่ายสินค้า บริเวณชายแดนในการขนส่งชิ้นส่วนระหว่างไทยและกัมพูชา** เนื่องจากรถบรรทุกไม่สามารถเดินทางตรงไปยังกรุงพนมเปญได้ แต่ปัญหาได้คลี่คลายลงนับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2554 เป็นต้นมา โดยได้รับอนุญาตให้สามารถขนส่งตรงโดยรถบรรทุกไทยตรงไปยังพนมเปญโดยไม่ต้องเสียเวลาเปลี่ยนถ่ายรถบรรทุก ทำให้ลดเวลาเดินทางจากเดิม 15 ชั่วโมง เหลือ 10 ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม ต้นทุนโลจิสติกส์ในการขนส่งยังคงค่อนข้างสูง แม้รัฐบาลกัมพูชาจะพยายามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้ก็ตาม

• **แรงงานกัมพูชายังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการผลิตอุตสาหกรรมสมัยใหม่** ยังมีคนงานบางส่วนที่ยังไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ ดังนั้น บริษัทต้องจัดหลักสูตรสอนในช่วงเช้าก่อนพนักงานเข้าทำงาน โดย

คณะของบีโอไอถ่ายภาพร่วมกับผู้บริหารของเครือมินีแบที่กัมพูชา

สอนทั้งภาษากัมพูชาและภาษาอังกฤษ โดยจูงใจว่าหากพนักงานคนใดสามารถฝึกฝนจนสอบผ่านแล้ว จะเพิ่มค่าจ้างให้อีก 1 - 2 เหรียญสหรัฐฯ / วัน

• **ปัญหาในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีซื้อวัตถุดิบในประเทศ** ซึ่งจัดเก็บในอัตราร้อยละ 10 ได้รับเงินคืนค่อนข้างช้า

บรรยากาศในโรงอาหารของโรงงานมินีแบในกัมพูชา

• **ปัญหาค่าไฟฟ้าสูง** ประมาณ 2 เท่าของค่าไฟฟ้าในประเทศไทย สำหรับปัญหาไฟดับมีระดับปานกลาง ประมาณ 6 ครั้ง/ปี

อนึ่ง นอกจากกลุ่มมินิแบแล้ว ปัจจุบันเริ่มมีบริษัทญี่ปุ่นอื่นๆ สนใจมาลงทุนในกัมพูชามากขึ้น เช่น บริษัท ซูมิโตโมอิเล็กทริก ได้ประกาศเมื่อต้นปี 2554 จะตั้งโรงงานผลิตสายไฟสำหรับรถยนต์ในกัมพูชา ส่วนบริษัท นิเดค ของญี่ปุ่น ซึ่งปัจจุบันเป็นนักลงทุนรายใหญ่ของไทยอยู่แล้ว ได้ลงทุน 37.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อตั้งโรงงานที่เมืองปอยเปต ดำเนินการในนามบริษัท SC WADO Component (Cambodia) จำกัด โดยถือหุ้นทั้งสิ้นโดยบริษัท Nidec Electronics (Thailand) จำกัด เริ่มผลิตเดือนมิถุนายน 2555 โดยเริ่มแรกโรงงานมีพื้นที่ใช้สอย 25,000 ตารางเมตร จ้างงาน 350 คน และจะเพิ่มขึ้นเป็น 65,000 ตารางเมตร จ้างงาน 5,000 คน ในอนาคต

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

สิทธิประโยชน์
ส่งเสริมการลงทุนใหม่ของฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์นับเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ได้รับความสนใจลงทุนในปัจจุบัน เนื่องจากเศรษฐกิจเติบโตในอัตราสูงขึ้นมาก รวมทั้งมีแนวโน้มที่แจ่มใสมาก โดยในปี 2555 ธนาคารซิตี้แบงก์ประมาณว่าจะเติบโตในอัตราร้อยละ 6.3 และในปี 2556 คาดว่าจะเติบโตลดลงเล็กน้อยเหลือร้อยละ 6.1 ขณะที่ธนาคาร HSBC ประมาณว่าจะเติบโตร้อยละ 6.2 ในปี 2555 และชะลอตัวลงเหลือร้อยละ 4.9 ในปี 2556 ประกอบกับอุปสงค์ภายในประเทศอยู่ในระดับดี และรัฐบาลเร่งให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการก่อสร้างระบบป้องกันอุทกภัย ที่สำคัญฟิลิปปินส์ได้รับการปรับเพิ่มอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศโดยสถาบันจัดอันดับนานาชาติ

อาคารสำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของฟิลิปปินส์

กิจการที่เด่นมากของฟิลิปปินส์ คือ คอลล์เซ็นเตอร์ เนื่องจากมีจุดเด่น คือ คนฟิลิปปินส์พูดภาษาอังกฤษได้ดี ธุรกิจนี้ได้แซงหน้าอินเดียขึ้นเป็นอันดับ 1 ของโลกในด้านรายได้เมื่อปี 2552 และแซงหน้าเป็นอันดับ 1 ในด้านจำนวนพนักงานในปี 2553 ในปี 2555 มีการจ้างงานเกือบ 5 แสนคน สร้างรายได้แก่ประเทศมากถึง 8.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีเป้าหมายเพิ่มเป็น 862,000 คน และรายได้ 14.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2559

ขณะเดียวกันฟิลิปปินส์ได้เริ่มประสบผลสำเร็จในการขยายขอบข่ายบริการไปสู่กิจกรรมบริการผ่านทางเครือข่ายโทรคมนาคมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น บริการทางการแพทย์ บริการทางกฎหมาย บริการบัญชี บริการซอฟต์แวร์ แอนิเมชั่น ฯลฯ

เดิมฟิลิปปินส์ไม่ได้รับความสนใจในการเป็นฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมนัก ค่าจ้างแรงงานค่อนข้างสูงกว่าเพื่อนบ้าน แต่ปัจจุบันจากการที่รัฐบาลประเทศต่างๆ เช่น จีน ไทย เวียดนาม ฯลฯ เพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำ กับเผชิญกับปัญหาขาดแคลนแรงงาน ทำให้นักลงทุนเริ่มสนใจลงทุนในฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากฟิลิปปินส์มีแรงงานจำนวนมาก และมีอัตราการว่างงานสูงถึงร้อยละ 7

แผนส่งเสริมการลงทุนของฟิลิปปินส์ : "วันใหม่สำหรับการลงทุน"

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของฟิลิปปินส์ (Philippine Board of Investments - BOI) เป็นหน่วยราชการในสังกัดกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม โดยปัจจุบันมีผู้บริหาร คือ Adrian S. Cristobal Jr. ส่วนประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน คือ Gregory L. Domingo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม

บีโอไอมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎหมาย Omnibus Investments Code (Executive Order 226) เพื่อสนับสนุนการลงทุนผ่านมาตรการยกเว้นภาษีอากรและอื่นๆ แก่กิจการตามบัญชีรายการกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษตามที่กำหนดในแผนการลงทุนที่ให้ความสำคัญพิเศษ (Investment Priorities Plan - IPP) ซึ่งจัดทำขึ้นเป็นประจำทุกปี

สำหรับ IPP ฉบับหลังสุด คือ IPP 2012 ได้จัดทำขึ้นโดยมีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นฝ่ายเลขานุการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานประธานาธิบดี คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนภูมิภาคของเขตปกครองตนเองมุสลิมบนเกาะมินดาเนา (Regional Board of Investments of the Autonomous Region of Muslim Mindanao - RBOI - ARMM) กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตร กระทรวงพลังงาน กระทรวงสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงโยธาธิการและทางหลวง กระทรวงสวัสดิการและพัฒนาสังคม กระทรวงท่องเที่ยว กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงขนส่งและการสื่อสาร ฯลฯ

IPP 2012 ได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดีของฟิลิปปินส์และประกาศใช้แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2555 ภายใต้สโแกนที่ว่า A New Day for Investments: Coherent, Consistent, and Creative ประกอบด้วยบัญชีรายการ 4 ประเภท

ให้ความสำคัญกับกิจการ 13 สาขาเป็นพิเศษ

Regular List ประกอบด้วยกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษหรือ Preferred Activities จำนวน 13 สาขา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายสำคัญของรัฐบาล สำหรับแต่ละรายการจะจำแนกย่อยเป็น Non Pioneer Status และ Pioneer Status แตกต่างกันไป

สำหรับบริษัทของต่างชาติ หรือมีคนฟิลิปปินส์ถือหุ้นต่ำกว่าร้อยละ 60 จะสามารถให้การส่งเสริมได้เฉพาะกรณีเป็น Pioneer Status เท่านั้น ยกเว้นขอรับส่งเสริมภายใต้กิจการผลิตเพื่อส่งออกขั้นต่ำร้อยละ 70 ส่วนบริษัทฟิลิปปินส์ คือ หุ้นฟิลิปปินส์ขั้นต่ำร้อยละ 60 สามารถได้รับส่งเสริมทั้งกรณีเป็น Non Pioneer Status และ Pioneer Status

• **เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเกษตรการประมง** ครอบคลุมถึงกิจกรรมหลักการเก็บเกี่ยว การชลประทาน ห้องเย็น ปุ๋ย หากลงทุนขั้นต่ำ 0.2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ จะถือว่าเป็น Pioneer Status

• **อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ บริการฐานความรู้** ครอบคลุมถึง BPO เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาพยนตร์ ศิลปะการแสดง หากจะกำหนดเป็น Pioneer จะมีเงื่อนไขเพิ่มเติม หากลงทุนขั้นต่ำ 0.2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ไม่รวมค่าที่ดินและอาคาร จะถือว่าเป็น Pioneer Status

• **การต่อเรือ** ครอบคลุมถึงการต่อเรือ ซ่อมเรือขนาดขั้นต่ำ 500 ตันกรอส และหากจะได้รับสถานภาพ Pioneer Status จะต้องมีอู่เรือที่สามารถยกขนาดขั้นต่ำ 20,000 เดทเวทตัน และท่าเทียบเรือสามารถรองรับเรือขนาด 7,500 เดทเวทตัน

• **ที่อยู่อาศัยเพื่อมวลชน** ครอบคลุมถึงกิจการที่อยู่อาศัยราคาต่ำเพื่อมวลชน การผลิตชิ้นส่วนที่อยู่อาศัยเพื่อมวลชน โดยต้องมีราคาจำหน่ายที่อยู่อาศัยหน่วยละ 0.4 - 3 ล้านเปโซ โดยต้องก่อสร้างในแต่ละพื้นที่จำนวนขั้นต่ำ 20 หน่วย

• **เหล็กและเหล็กกล้า** ครอบคลุมทั้งต้นน้ำและกลางน้ำ โดยกรณีลงทุนขั้นต่ำ 500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ จะได้รับ Pioneer Status

• **พลังงาน** ครอบคลุมถึงการสำรวจ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากแหล่งพลังงานภายในประเทศและแหล่งพลังงานอื่นๆ โดยใช้เทคโนโลยีเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยจะได้รับ Pioneer Status ในกรณีต่างๆ เป็นต้นว่า เงินลงทุนการผลิตไฟฟ้าเกิน 1.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ/เมกะวัตต์

• **โครงสร้างพื้นฐาน** ครอบคลุมการขนส่ง ทางด่วน รถไฟ โทรคมนาคม ขนส่งทางท่อ น้ำประปา โลจิสติกส์ บริการกำจัดของเสีย กรณีของการขนส่งทางอากาศ กำหนดเงื่อนไข เป็นต้นว่า กรณีอากาศยาน เครื่องบินต้องมีอายุไม่เกิน 14 ปี และจะได้รับ Pioneer Status กรณีซื้อหรือเช่าซื้อเครื่องบินใหม่ โดยกรณีเช่าซื้อ จะต้องใช้สิทธิออปชั่นซื้อเครื่องบินภายในปีที่ 4 นับตั้งแต่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

• **การวิจัยและพัฒนา** ครอบคลุมการวิจัยและพัฒนา การวิจัยเชิงคลินิก บริการทดสอบ ศูนย์ความเป็นเลิศ การศึกษาด้านเทคนิค ศูนย์ฝึกอบรม โดยโครงการลงทุนขั้นต่ำ 2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ จะได้รับ Pioneer Status

• **โครงการสีเขียว** เป็นการผลิตหรือประกอบ ซึ่งใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ทรัพยากรหรือวัตถุดิบธรรมชาติ ลดผลกระทบหรือคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

• **ยานยนต์** ครอบคลุมการประกอบรถยนต์ การประกอบรถจักรยานยนต์ แต่ไม่ครอบคลุมรถจักรยานยนต์ 2 จังหวะ การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ โดยกรณีที่จะได้รับสถานภาพ Pioneer Status สำหรับการประกอบรถยนต์ต้องลงทุนไม่ต่ำกว่า 50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และการประกอบรถจักรยานยนต์ต้องลงทุนไม่ต่ำกว่า 4 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับรถยนต์พลังงานทางเลือกและรถยนต์ไฟฟ้าจะถือเป็น Pioneer Status โดยไม่จำกัดวงเงินลงทุน

• **โครงการเชิงยุทธศาสตร์** เป็นโครงการที่มีผลตอบแทนสูงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและก่อประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจะพิจารณาในประเด็นต่างๆ เป็นต้นว่า การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม จ้างงานโดยตรงขั้นต่ำ 500 คนหรือใช้เทคโนโลยีพิเศษหรือเทคโนโลยีระดับก้าวหน้า สร้างรายได้หรือประหยัดเงินตราต่างประเทศขั้นต่ำ 1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นผู้ประกอบการระดับแนวหน้าของโลก และหากลงทุนขั้นต่ำ 500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ จะได้รับ Pioneer Status

• **โรงพยาบาลและบริการรักษาพยาบาล** กำหนดครอบคลุมโรงพยาบาลแบบต่างๆ เช่นโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่นครหลวง Metro Manila จะต้องมีขนาดขั้นต่ำ 50 เตียง และลงทุนขั้นต่ำ 2.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

• **โครงการเพื่อป้องกัน ลดความเสียหาย และฟื้นฟูภายหลังวินาศภัย** ครอบคลุมถึงการก่อสร้างระบบป้องกันอุทกภัย การติดตั้งระบบเตือนภัยแผ่นดินไหว ไต้ฝุ่น สึนามิ ภูเขาไฟระเบิด การทำความสะอาดพื้นที่เพื่อลดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม

Export Activities (การผลิตเพื่อส่งออก)

Export Activities ประกอบด้วยการผลิตเพื่อส่งออก บริการเพื่อส่งออก และกิจกรรมที่สนับสนุนผู้ส่งออก เช่น การผลิตชิ้นส่วนเพื่อป้อนกิจการผลิตเพื่อส่งออก โลจิสติกส์เพื่อการส่งออก ฯลฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 6 ปี ไม่ว่าจะ Pioneer Status หรือไม่ โดยจะต้องมีมูลค่าเพิ่มขั้นต่ำร้อยละ 25 และต้องไม่เป็นกระบวนการง่ายๆ เช่น ตัด คัดแยก ทำความสะอาด ฯลฯ โดยมูลค่าเพิ่มคำนวณจากสูตรต้นทุนการผลิตหักด้วยค่าวัตถุดิบ หารด้วยต้นทุนการผลิต

ศูนย์บริการนักลงทุน ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของฟิลิปปินส์

การส่งเสริมภายใต้มาตรการนี้ กรณีเป็นบริษัทของคนฟิลิปปินส์ คือ คนฟิลิปปินส์ถือหุ้นขั้นต่ำร้อยละ 60 จะต้องส่งออกเป็นสัดส่วนอย่างต่ำร้อยละ 50 และกรณีเป็นบริษัทของต่างชาติ กล่าวคือ คนฟิลิปปินส์ถือหุ้นต่ำกว่าร้อยละ 60 จะต้องส่งออกอย่างต่ำร้อยละ 70 (ยกเว้นกรณีเสื้อผ้าสำเร็จรูปกำหนดร้อยละ 100)

กรณีเป็นกิจการบริการ จะต้องให้บริการแก่คนต่างประเทศหรือได้รับค่าบริการเป็นเงินตราต่างประเทศเป็นสัดส่วนอย่างต่ำร้อยละ 50 และกรณีเป็นบริษัทของต่างชาติ จะต้องเป็นสัดส่วนอย่างต่ำร้อยละ 70 จะไม่กำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ

Mandatory List (กิจการที่กำหนดตามกฎหมาย)

Mandatory List เป็นกิจการที่กำหนดตามกฎหมายที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษและ/หรือต้องให้สิทธิและประโยชน์ ครอบคลุมถึง

- การปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น แต่ไม่รวมผลไม้ เพื่อการพาณิชย์หรืออุตสาหกรรม ตามกฎหมายป่าไม้

- การสำรวจ พัฒนา และถลุงแร่ตามกฎหมายเหมืองแร่

- การพิมพ์ สำนักพิมพ์ การสร้างเนื้อหา ตามกฎหมายพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์หนังสือ

- การกลั่น เก็บรักษา กระจาย และการตลาดน้ำมัน ตามกฎหมายลดกฎระเบียบอุตสาหกรรมปิโตรเลียมขั้นปลายน้ำ

- การรีไซเคิลตามกฎหมายบริหารของเสียที่เป็นของแข็งเพื่อสิ่งแวดล้อม

- การก่อตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดตั้งระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย การใช้เทคโนโลยีเพื่อควบคุมมลพิษ การผลิตที่สะอาด และการลดของเสีย ตามกฎหมายน้ำสะอาด

- การผลิตอุปกรณ์สำหรับคนพิการ หรือที่ใช้ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การก่อตั้งโรงเรียนเป็นการพิเศษและศูนย์ที่พักอาศัยโดยออกแบบพิเศษเพื่อตอบสนองความต้องการของคนพิการ ตามกฎหมายคนพิการ

- การผลิตพลังงานทดแทนและอุปกรณ์เพื่อผลิตพลังงานทดแทนตามกฎหมายพลังงานทดแทน

ARMM List
สำหรับพื้นที่ปกครองตนเองมินดาเนา

ARMM List พื้นที่ให้ความสำคัญพิเศษที่กำหนดโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนภูมิภาคของเขตปกครองตนเองมุสลิมบนเกาะมินดาเนา (Regional Board of Investments of the Autonomous Region of Muslim Mindanao - RBOI-ARMM) ครอบคลุมการค้าเพื่อส่งออก บริการส่งออก กิจกรรมสนับสนุนผู้ส่งออก เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเกษตร เลี้ยงสัตว์น้ำ ประมง ยารักษาโรค สิ่งทอ ปุ๋ยที่ผลิตจากของเสีย การสำรวจและพัฒนาเหมืองแร่ การผลิตไฟฟ้า ระบบส่งและกระจายไฟฟ้า น้ำประปา บำบัดน้ำเสีย รถบรรทุก รถบัสโดยสาร โทรคมนาคม โดยมีเกตเวย์ไปยังต่างประเทศการท่องเที่ยว ฯลฯ

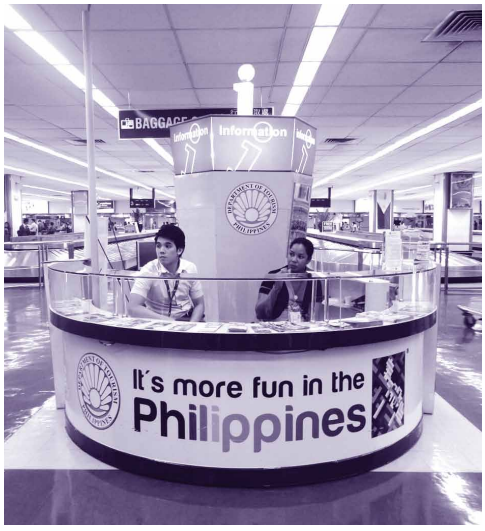
กรณีจดทะเบียนส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตปกครองตนเองของมุสลิมในเกาะมินดาเนา (Autonomous Region in Muslim Mindanao - ARMM) จะพิจารณาอนุมัติโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในภูมิภาค (Regional Board of Investments - RBOI) ซึ่งจัดตั้งขึ้นและรับมอบอำนาจตาม Executive Order No. 458 อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนไม่เกิน 3 : 1 สำหรับโครงการขนาดใหญ่ลงทุนหลายปี จะต้องมีสัดส่วนของส่วนผู้ถือหุ้นขั้นต่ำร้อยละ 25 ของเงินลงทุนในแต่ละช่วงเวลา ยกเว้นกรณีต่อไปนี้ผ่อนผันหลักเกณฑ์ได้

- โครงการหรือผู้ประกอบการที่ในอดีตมีประวัติที่ดีว่าสามารถดำเนินโครงการตามที่จดทะเบียนไว้

- โครงการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และเป็นส่วนหนึ่งของดัชนี PSEi

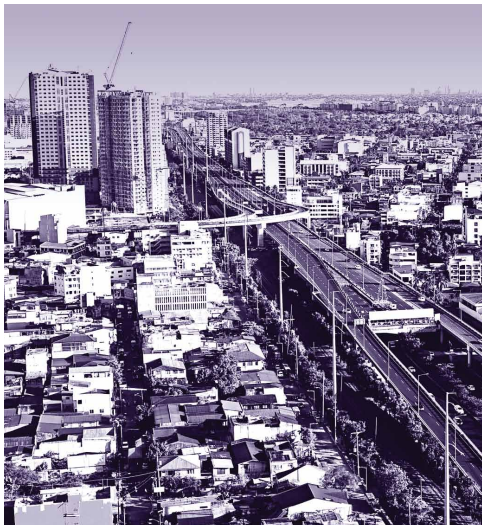
- โครงการที่ไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

นอกจากนี้ มีเงื่อนไขอื่นๆ เช่น โครงการต้องใช้เครื่องจักรใหม่ โดยมีกรรมวิธีการผลิตเป็นไปตามมาตรฐานสิ่งแวดล้อม บริษัทขนาดกลางและขนาดใหญ่ต้องยึดมั่นดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Corporate Governance) โดยทุกบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ จะต้องประเมินตนเองในด้านบรรษัทภิบาลตามแบบฟอร์ม Governance Scorecard ที่สำนักงานส่งเสริมการลงทุนส่งให้ทุกปี ก่อนจะได้รับอนุญาตให้ยกเว้นภาษีอากรในปีนั้นๆ

สิทธิและประโยชน์สูงสุด 8 ปี

ฟิลิปปินส์กำหนดสิทธิและประโยชน์แตกต่างกันระหว่างโครงการใหม่และโครงการขยาย โดยกรณีโครงการใหม่ หมายถึง โครงการที่ดำเนินการโดยบริษัทใหม่ หรือโครงการที่เป็นกิจกรรมเดิมที่ก่อตั้งกิจการในพื้นที่ใหม่ โดยไม่ติดต่อกับพื้นที่เดิม หรือเป็นโครงการที่มีกิจกรรมใหม่ที่แตกต่างจากเดิมทั้งหมด อย่างไรก็ตาม โครงการใหม่ครอบคลุมถึงโครงการที่ผลิตสินค้าโดยใช้ผลการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศหรือโครงการแปรรูปหรือเช่าจากรัฐบาล

ปัจจุบันภาคอสังหาริมทรัพย์ของฟิลิปปินส์เฟื่องฟูมาก ในภาพเป็นโครงการขนาดยักษ์ คือ การพัฒนาพื้นที่ Fort Bonifacio ซึ่งเดิมเป็นค่ายทหาร ให้กลายเป็นเมืองใหม่ของฟิลิปปินส์

การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (Income Tax Holiday - ITH) กำหนด 3 – 8 ปี เริ่มนับตั้งแต่เริ่มการดำเนินการเชิงพาณิชย์

- โครงการใหม่ที่เป็น Pioneer status ยกเว้น 6 ปี

- โครงการใหม่ที่ไม่เป็น Pioneer Status ยกเว้น 4 ปี

- โครงการขยายกิจการหรือโครงการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ทันสมัย ยกเว้น 3 ปี โดยยกเว้นเฉพาะรายได้หรือปริมาณที่เพิ่มขึ้น

- โครงการใหม่หรือโครงการขยายในพื้นที่ด้อยพัฒนา (Less developed areas - LDAs) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 6 ปี โดยไม่คำนึงว่าเป็นเริ่มแรกหรือไม่

มีโบนัสยกเว้นภาษีเงินได้เพิ่มเติม

กรณีเป็น Pioneer Status หรือ Non Pioneer Status หรือตั้งในพื้นที่ด้อยพัฒนา จะมีการให้โบนัส แต่รวมกับยกเว้นตามปกติแล้ว ต้องไม่เกิน 8 ปี หากผลการดำเนินการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- ใช้วัตถุดิบภายในประเทศอย่างต่ำร้อยละ 50 ในปีก่อนหน้านี้

- สัดส่วนเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่นำเข้าและที่ซื้อภายในประเทศต่อจำนวนแรงงานไม่เกิน 10,000 เหรียญสหรัฐฯ/คน หรือ

- ประหยัดหรือแสวงหาเงินตราต่างประเทศอย่างน้อย 500,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี ในช่วง 3 ปีแรกของการดำเนินการ

นอกจากนี้ มีการให้สิทธิและประโยชน์อื่นๆ เช่น ยกเว้นอากรขาออกเป็นเวลา 10 ปี การยกเว้นภาษีการค้าในท้องถิ่น (local business taxes) 4 - 6 ปี การอนุญาตให้นำค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น (Additional deduction for labor expense - ADLE) ในสัดส่วนร้อยละ 50 ไปหักจากรายได้พึงประเมินในช่วง 5 ปีแรก เฉพาะกรณีไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงเดียวกัน และมีสัดส่วนทุนต่อแรงงานไม่เกินที่กำหนด และหากตั้งในพื้นที่ด้อยพัฒนา จะนำไปหักเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า

กรณีเป็นโครงการตั้งในเขตด้อยพัฒนาขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน จะหักค่าใช้จ่ายในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เกิดขึ้นออกจากเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่ครอบคลุมธุรกิจเหมืองแร่และป่าไม้ที่ปกติจะตั้งในพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งแร่หรือแหล่งเพาะปลูกใหม่อยู่แล้ว

ส่วนโครงการที่รัฐบาลค้ำประกันอัตราผลตอบแทนการลงทุนหรือค้ำประกันส่วนต่างของกำไร หรือช่วยเหลือในทางอ้อมโดยอุดหนุนวัตถุดิบราคาพิเศษ จะไม่อยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีอากร

สนับสนุนการปรับปรุงกิจการให้ทันสมัย

โครงการปรับปรุงกิจการให้ทันสมัย (Modernization Project) หมายถึง โครงการลงทุนที่ลดต้นทุนสินค้าหรือบริการขั้นต่ำร้อยละ 25 หรือยกระดับคุณภาพสินค้าหรือบริการ กรณีมีผลิตภัณฑ์เดียวและไม่เพิ่มกำลังผลิต จะอยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี โดยอัตราที่ยกเว้นภาษีเงินได้ (Rate of Exemption – ROE) เป็นสัดส่วนเงินลงทุนใหม่เพื่อปรับปรุงให้ทันสมัยต่อเงินลงทุนรวมในสินทรัพย์ถาวรทั้งหมด กรณีมีหลายผลิตภัณฑ์ นอกจากจะยกเว้นภาษีเงินได้เป็นสัดส่วน ROE แล้ว รายได้ที่อยู่ในข่ายยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะคำนวณจากยอดขายของผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงประสิทธิภาพหรือคุณภาพต่อยอดขายทั้งหมดด้วย

คณะของบีโอไอเยี่ยมชมโรงงานผลิตกระเบื้องของเครือ SCG ในฟิลิปปินส์

สำหรับโครงการที่มีรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิต รายได้จากการขายคาร์บอนเครดิตจะเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ยิ่งไปกว่านั้น หากขายคาร์บอนเครดิตในตลาดส่งออกมากกว่าครึ่งหนึ่งของรายได้ทั้งหมด จะได้รับสิทธิและประโยชน์และภายใต้หลักเกณฑ์กิจการผลิตเพื่อส่งออก

ส่วนสิทธิและประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร เช่น อนุญาตให้จ้างผู้เชี่ยวชาญ นักเทคนิค ที่ปรึกษาต่างชาติ เป็นเวลา 5 ปี ขยายเวลาได้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร สำหรับตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการด้านการเงิน กรณีบริษัทที่ต่างชาติถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 40 จะไม่กำหนดเวลาสูงสุดของการทำงานของต่างชาติ

สวนเทคโนโลยีเซบู บนเกาะเซบู นับเป็นฐานสำคัญแห่งหนึ่งของธุรกิจคอลล์เซ็นเตอร์ของฟิลิปปินส์

ปรับปรุงคุณภาพบริการให้รวดเร็วมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันหน่วยงานบีโอไอของฟิลิปปินส์ได้ปรับปรุงองค์กรเพื่อให้บริการอนุมัติให้การส่งเสริมจากเดิม 20 วันทำการ ลดลงเหลือเพียง 10 วันทำการ โดยลดการส่งเอกสารต่างๆ ที่ไม่จำเป็นลง และกำลังทดลองบริการแก่กิจการบางประเภทที่ไม่มีประเด็นพิจารณามากนัก จะอนุมัติโดยใช้เวลาเพียงแค่ 1 วันทำการ เช่น อุตสาหกรรมเกษตร ที่อยู่อาศัยสำหรับมวลชน ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันหน่วยงานบีโอไอฟิลิปปินส์มุ่งเน้นเฉพาะการส่งเสริมการลงทุนในฟิลิปปินส์เท่านั้น ยังไม่มีนโยบายขยายขอบข่ายบริการให้ครอบคลุมถึงการส่งเสริมการลงทุนให้บริษัทฟิลิปปินส์ออกไปลงทุนนอกประเทศแต่อย่างใด

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

เกาะติดการพัฒนาอุตสาหกรรมในเวียดนาม

ในช่วงที่ผ่านมา เวียดนามได้พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วมาก ปัจจุบันได้พัฒนาแซงหน้าไทยไปแล้วในหลายอุตสาหกรรม และในอนาคตมีแนวโน้มจะก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

10 อันดับแรกของโลก

จากการศึกษาดัชนีความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมการผลิตของโลก ปี 2556 (2013 Global Manufacturing Competitiveness Index) ซึ่งจัดทำขึ้นโดยบริษัท Deloitte และตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อปลายปี 2555 พบว่าดัชนีความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมของไทยมีแนวโน้มลดลง จากอันดับ 11 เป็นอันดับที่ 15 ใน 5 ปีข้างหน้าขณะที่เวียดนามจะก้าวขึ้นสู่ประเทศ 10 อันดับแรกที่มีความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมการผลิต

ในช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลเวียดนามได้ปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุน โดยลดความสนใจในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น หันไปส่งเสริมอุตสาหกรรรมเทคโนโลยี อุตสาหกรรมเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และอุตสาหกรรมสนับสนุน โดยกระทรวงวางแผนและการลงทุน (MPI) เสนอให้รัฐบาลท้องถิ่นปฏิเสธโครงการลงทุนที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โครงการที่ลงทุนน้อยแต่ใช้พื้นที่จำนวนมาก โครงการการผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพ ใช้ทรัพยากรจำนวนมาก เทคโนโลยีล้าสมัย และใช้พลังงานจำนวนมาก

แม้ในปี 2555 สถานการณ์ของเวียดนามจะสะดุดลงไปบ้าง เนื่องจากรัฐบาลดำเนินนโยบายการเงินการคลังอย่างเข้มงวด ขณะที่ธนาคารพาณิชย์จำกัดการปล่อยสินเชื่อเพื่อลดปัญหา NPLs รวมถึงอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อพุ่งสูงถึงร้อยละ 20 ทำให้หลายบริษัทประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง แต่สถานการณ์ข้างต้นคาดว่าจะส่งผลกระทบเพียงชั่วคราวเท่านั้น และนับเป็นโอกาสทองสำหรับการไปลงทุนในเวียดนามในรูปซื้อกิจการในราคาถูก ซึ่งมีหลายอุตสาหกรรมน่าสนใจ จึงขอนำเรื่องราวความเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรมต่างๆ ในเวียดนามมานำเสนอ

อุตสาหกรรมเกษตรเวียดนามเนื้อหอม

บริษัทชั้นนำในด้านอุตสาหกรรมเกษตร ต่างเข้าไปลงทุนในเวียดนามอย่างต่อเนื่อง โดยบริษัทชั้นนำด้านเกษตรและอาหารของไทยอย่างเครือเจริญโภคภัณฑ์ก็ได้เข้ามาทำธุรกิจด้านอุตสาหกรรมเกษตรในเวียดนาม นับตั้งแต่ปี 2537 ปัจจุบันบริษัทมีโครงการขนาดใหญ่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมหมีเฟี้ยกของจังหวัดบิ่งเยืองซึ่งตั้งอยู่ตอนเหนือของนครโฮจิมินห์ เป็นโรงงานผลิตอาหารสัตว์ที่ทันสมัยที่สุดในเอเชีย มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ กำลังผลิต 6 แสนตัน/ปี

ส่วนบริษัท รอแยลฟู้ดส์ (เวียดนาม) จำกัด ผู้ผลิตปลากระป๋องตราสามแม่ครัว ในเวียดนาม มีส่วนแบ่งตลาดสูงถึงร้อยละ 80 ตั้งโรงงานที่จังหวัดเตี่ยนยาง (Tien Giang) ทางภาคใต้ของเวียดนาม ด้วยเงินลงทุน 270 ล้านบาท นอกจากผลิตเพื่อป้อนตลาดเวียดนามแล้ว ผลิตภัณฑ์อีกส่วนหนึ่งของโครงการมูลค่าประมาณ 200 - 300 ล้านบาท/ปี ยังส่งกลับมาขายในประเทศไทย

นอกจากนี้ ยังมีแผนก่อสร้างโรงงานแห่งใหม่จังหวัดแหง่อัน (Nghe An) ทางตอนกลางของประเทศเวียดนาม นับเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญที่ไม่เพียงจะเป็นแหล่งปลาชุกชุม แต่ยังใกล้กับตลาดตอนเหนือของเวียดนามซึ่งปัจจุบันยังเจาะตลาดได้ไม่เต็มที่ แตกต่างกับภาคกลางและภาคใต้ ที่ปลากระป๋องตราสามแม่ครัวทำตลาดมานาน

น่านน้ำเวียดนามถือเป็นแหล่งประมงที่สมบูรณ์ มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนมาก ทำให้ได้เปรียบในการแข่งขันสำหรับกิจการผลิตอาหารทะเล เช่น สินค้าน้ำปลาของเวียดนามนับว่ามีชื่อเสียงอย่างมาก โดยเฉพาะ "น้ำปลาฟู้ก๊วก" (Phu Quoc) ที่ผลิตจากเกาะฟู้ก๊วก ของจังหวัดเกียนยาง (Kien Giang) ซึ่งมีทำเลที่ตั้งในอ่าวไทย โดยใช้วัตถุดิบเป็นปลากะตักที่จับได้รอบๆ เกาะแห่งนี้ สำหรับบริษัท Kohlberg Kravis Roberts & Co. (KKR) ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำธุรกิจบริหารกองทุนรายใหญ่ของโลก เมื่อเดือนเมษายน 2554 โดยจ่ายเงินมากถึง 159 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อซื้อหุ้นร้อยละ 10 ในบริษัท Masan Consumer Corp ซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำปลารายใหญ่ของเวียดนาม

ธุรกิจบะหมี่สำเร็จรูป เวียดนามมีผู้ประกอบการรายใหญ่ คือ บริษัท Acecook Vietnam เป็นการร่วมทุนระหว่างญี่ปุ่นและเวียดนาม ซึ่งมีแบรนด์ต่างๆ มากมาย เช่น Hao Hao, Lau Thai, De Nhat, Phu Huong, Good, Kingcook, Bestcook, Nicecook, Daily, Oh!Ricey ฯลฯ นอกจากผลิตจำหน่ายในเวียดนามแล้ว ยังส่งออกไปยัง 40 ประเทศทั่วโลก โดยสามารถครองตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา

โรงงานผลิตชุดชั้นในสตรีของวาโก้ภายในนิคมอุตสาหกรรมอมตะเบียนหัว

สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ครองอันดับ 5 ของโลก

สำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งเวียดนามเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่อันดับ 5 ของโลก โรงงานส่วนใหญ่ คือร้อยละ 70 ตั้งกระจุกตัวอยู่ทางภาคใต้ของเวียดนาม โดยเฉพาะบริเวณแถบนครโฮจิมินห์ โดยในปี 2554 ส่งออกเป็นมูลค่ามากถึง 4.8 แสนล้านบาท เปรียบเทียบกับไทย

ส่งออก 2.5 แสนล้านบาท และในปี 2555 คาดว่ามูลค่าส่งออกจะเพิ่มสูงขึ้นเป็น 5.1 แสนล้านบาท โดยเป็นการส่งออกจากบริษัทต่างชาติที่มาตั้งโรงงานในเวียดนามร้อยละ 45 – 50 และบริษัทท้องถิ่นของเวียดนามร้อยละ 50 – 55

สำหรับสัดส่วนการใช้วัตถุดิบในประเทศในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในช่วงที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 3 - 5 ต่อปี จากอดีตร้อยละ 25 - 30 มาอยู่ที่ระดับร้อยละ 48 - 50 ในปัจจุบัน แต่ยังนับว่าต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนร้อยละ 90 ของจีนและร้อยละ 90 - 95 ของอินเดีย

ผู้ผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยหลายบริษัทได้มาตั้งฐานในเวียดนามเนื่องจากต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าในเวียดนามถูกกว่าเมืองไทยร้อยละ 30 - 40 ประกอบกับมีแรงงานจำนวนมาก

ตั้งโรงถลุงเหล็กขนาดยักษ์

ขณะที่อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าของเวียดนาม ปัจจุบันเวียดนามแม้ว่าจะด้อยกว่าไทย แต่ในอนาคตอีก 3 ปีข้างหน้า เวียดนามจะก้าวกระโดดกลายเป็นผู้ผลิตเหล็กต้นน้ำรายใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยบริษัท Formosa Ha Tinh Steel Corporation ซึ่งมีผู้ถือหุ้นใหญ่ คือ บริษัท ฟอร์โมซา ของไต้หวัน เพิ่งวางศิลาฤกษ์ก่อสร้างโรงถลุงเหล็กขนาดยักษ์ ลงทุนมูลค่า 5 แสนล้านบาท เมื่อต้นเดือนธันวาคม 2555 ขนาดกำลังผลิตมากถึง 15 ล้านตัน/ปี จ้างงาน 2 หมื่นคน ตั้งบนพื้นที่ 22,000 ไร่ รวมถึงมีท่าเรือน้ำลึก Son Duong Deepwater

นอกจากนั้นที่บริษัท JFE ของญี่ปุ่น ได้เข้ามาร่วมโครงการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการตั้งโรงถลุงเหล็กขนาด 3.5 ล้านตัน/ปี ที่ Dung Quat Economic Zone ในจังหวัด Quang Ngai ของเวียดนาม ร่วมกับกลุ่ม E - United Group ของไต้หวัน

ตลาดรถจักรยานยนต์ของเวียดนาม มีขนาดใหญ่ถึง 3 ล้านคัน/ปี มากกว่าไทยที่มีขนาดประมาณ 2.2 ล้านคัน/ปี

ผลิตรถจักรยานยนต์ใกล้เคียงกับไทย

สำหรับอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ แม้เวียดนามเพิ่งพัฒนาเพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่เติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากตลาดรถจักรยานยนต์ของเวียดนามมีขนาดใหญ่กว่าไทย คือ มีขนาด 3 ล้านคัน/ปี ขณะที่ไทยขนาดเพียง 2.2 ล้านคัน/ปี เนื่องจากไทยผลิตเพื่อส่งออกจำนวนมากกว่า ทำให้ตัวเลขยอดผลิตรวมทั้งจำหน่ายในประเทศและส่งออกใกล้เคียงกัน

ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ของเวียดนามยังมีจุดอ่อนอยู่ในอุตสาหกรรมสนับสนุนซึ่งเป็นการผลิตชิ้นส่วนยังไม่แข็งแรงนัก ต้องนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศมากกว่า แตกต่างจากไทยซึ่งผลิตชิ้นส่วนในประเทศแทบทั้งหมด

ฐานต่อเรือ 5 อันดับแรกของโลก

รัฐบาลเวียดนามได้กำหนดให้อุตสาหกรรมต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เนื่องจากเวียดนามมีข้อได้เปรียบสำคัญ คือ สามารถต่อเรือขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพได้รับการยอมรับในระดับสากล แต่ราคาต่ำกว่าเรือที่ต่อจากที่อื่นๆ ประกอบกับประเทศมีชายฝั่งทะเลยาวถึง 3,000 กิโลเมตร มีแรงงานจำนวนมาก ทำให้สายการเดินเรือจากประเทศต่างๆ เช่น เดนมาร์ก ญี่ปุ่น จีน เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ ฯลฯ สนใจมาจ้างต่อเรือ ทำให้เวียดนามเป็นผู้ต่อเรือรายใหญ่ 5 อันดับแรกของโลก

บริษัทต่อเรือรายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม คือ บริษัท Vietnam Shipbuilding Industry Group หรือ Vinashin เป็นรัฐวิสาหกิจแห่งแรกของรัฐบาลเวียดนามที่ได้ออกไประดมทุนในต่างประเทศ โดยจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์สิงคโปร์ ทำให้สามารถระดมเงินทุนจำนวนมากเข้าไปพัฒนาและปรับปรุงกิจการ โดยอู่ต่อเรือของบริษัทที่ Nam Trieu และที่ฮาลอง (Halong) ทางภาคเหนือของเวียดนาม และที่อู่ต่อเรือวุ่งกว๊าต (Dung Quat) ในภาคกลางของเวียดนาม สามารถต่อเรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ถึง 105,000 เดทเวตตัน และบรรทุกน้ำมันขนาดใหญ่ถึง 150,000 เดทเวตตัน

ในระยะที่ผ่านมา บริษัท Halong Shipping ซึ่งเป็นบริษัทในเครือบริษัท Vinashin ตั้งในจังหวัดกว๋างนินห์ (Quang Ninh) ซึ่งเป็นเมืองท่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเวียดนาม ได้ต่อเรือบรรทุกรถยนต์ชื่อ Victory Leader สามารถบรรทุกได้ถึง 4,900 คัน และส่งมอบให้แก่บริษัท Ray Car Carrier ของอิสราเอล เมื่อปลายเดือนเมษายน 2553 โดยมีความยาว 185.6 เมตร กว้าง 32.26 เมตรและสูง 38.91 เมตร แต่เรือยังต้องออกแบบในต่างประเทศโดย Naval Progetti Design Institute ของอิตาลี และควบคุมการต่อเรือโดยบริษัท DNV Corporation ของนอร์เวย์

ต่อมาเดือนธันวาคม 2555 บริษัทในเครืออีกแห่งหนึ่ง คือ บริษัท Nam Trieu Shipbuilding Industry Corporation จำกัด ประสบความสำเร็จในการต่อเรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ระวางบรรทุก 56,200 ตัน ยาว 190 เมตร โดยเป็นเรือที่ออกแบบโดยบริษัท IHI Marine United INC ของญี่ปุ่น

นอกจากนี้ ยังมีการร่วมทุนกับต่างประเทศ โดยอู่ต่อเรือ Hyundai-Vinashin ซึ่งเป็นการร่วมลงทุนระหว่างบริษัทต่อเรือฮุนไดของเกาหลีใต้และบริษัท Vinashin ของเวียดนาม สามารถซ่อมเรือได้ขนาด 100,000 เดทเวตตัน ซึ่งนับเป็นอู่ซ่อมเรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ผลิตปูนซีเมนต์อันดับ 8 ของโลกและอันดับ 1 ในอาเซียน

อีกตัวอย่างหนึ่ง คือ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ซึ่งเดิมเมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้ว เวียดนามผลิตปูนซีเมนต์น้อยมาก ไม่เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศซึ่งเติบโตอย่างรวดเร็วมากเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการก่อสร้างบูรณะประเทศ ในช่วงนั้นตั้งแต่ปี 2535 เครือ SCG ได้ส่งปูนซีเมนต์ไปจำหน่ายยังเวียดนาม

จากนั้นปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ในเวียดนามได้เติบโตอย่างรวดเร็ว ในปี 2548 เวียดนามมีปริมาณผลิต 29 ล้านตัน มากเป็นอันดับ 17 ของโลก และอันดับ 3 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากไทยและอินโดนีเซีย ซึ่งผลิตปริมาณพอๆ กัน คือ 37 ล้านตัน แต่สถิติล่าสุดในปี 2554 เวียดนามผลิตปูนซีเมนต์ 50 ล้านตัน นับเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับ 8 ของโลก และอันดับ 1 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขณะที่ไทยผลิต 36 ล้านตัน

อย่างไรก็ตาม ปัญหาสำคัญของเวียดนาม คือ ภาคอสังหาริมทรัพย์ชบเซาลง ทำให้อุปสงค์ต่อปูนซีเมนต์ลดลงตามไปด้วย โดยในปี 2555 คาดว่าจะผลิตลดลงประมาณร้อยละ 10 เหลือ 45 - 46 ล้านตัน และมีต้นทุนโลจิสติกส์สูงทั้งกรณีขายในประเทศและต่างประเทศ โดยกรณีในประเทศแหล่งที่ใช้ปูนซีเมนต์มากที่สุดคือ ในภาคใต้ของประเทศ ขณะที่แหล่งใหญ่ของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่ในภาคเหนือ

ปูนซีเมนต์เป็นสินค้าราคาถูก ขณะที่น้ำหนักมาก และเป็นสินค้าที่มีอายุสั้น ต้องนำไปใช้งานภายในครึ่งปีนับจากวันผลิต ทำให้ยากที่จะใช้กำลังผลิตส่วนเกินความต้องการในการผลิตเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่ห่างไกลได้

ขณะที่การส่งออกปูนซีเมนต์ไปจำหน่ายยังประเทศใกล้เคียง เช่น ลาว กัมพูชา ฯลฯ ต้องประสบปัญหาที่ทั้ง 2 ประเทศ เริ่มมีการตั้งโรงงานผลิตปูนซีเมนต์ในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า และต้องเผชิญกับการแข่งขันจากปูนซีเมนต์นำเข้า

จากประเทศไทยที่แบรนด์ติดตลาดอยู่แล้ว เวียดนามจึงแก้ปัญหาโดยการส่งออกในรูปปูนเม็ด ซึ่งเป็นสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ราคาต่ำเพียง 36 - 37 เหรียญสหรัฐฯ/ตัน โดยผู้ซื้อจะนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตปูนซีเมนต์แบบผงอีกต่อหนึ่ง ซึ่งในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2555 เวียดนามส่งออกในรูปปูนเม็ด 5 ล้านตัน แต่ส่งออกในรูปปูนซีเมนต์เพียง 1 ล้านตัน

ขณะเดียวกัน อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในเวียดนามส่วนใหญ่ใช้เครื่องจักรล้าสมัยจากประเทศจีน ซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเครื่องจักรจากยุโรป สำหรับโครงสร้างอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ของเวียดนามประกอบด้วยบริษัทขนาดเล็กจำนวนมาก นับว่าแตกต่างจากไทยที่มีบริษัทขนาดใหญ่เพียง 3 บริษัท ทำให้ตลาดเวียดนามมีการแข่งขันสูงมาก ผู้ผลิตปูนซีเมนต์ของเวียดนามหลายบริษัทมีฐานะการเงินไม่ค่อยดีนัก ทำให้เป็นโอกาสสำหรับบริษัทต่างชาติเข้าไปซื้อกิจการ

บีโอไอนำคณะนักลงทุนเยี่ยมชมโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของเครือไทยซัมมิตในเวียดนาม

ล่าสุดเมื่อปลายปี 2555 บริษัท Semen Gresik ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของอินโดนีเซียและเป็นผู้ผลิตปูนซีเมนต์รายใหญ่ที่สุดของอินโดนีเซียและรายใหญ่อันดับ 2 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รองจากกลุ่ม SCG ของไทย ทำสัญญาจะเข้าไปถือหุ้นใหญ่ในบริษัทผลิตปูนซีเมนต์ Thang Long Cement ซึ่งมีกำลังผลิต 2.3 ล้านตัน/ปี และมีแนวโน้มสูงว่าบริษัทแห่งนี้จะขยายกำลังผลิตแซงหน้าเครือ SCG กลายเป็นผู้ผลิตปูนซีเมนต์รายใหญ่ที่สุดในอาเซี่ยน

ชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ที่ผลิตโดยโรงงานของบริษัทศรีไทยซูเปอร์แวร์ในเวียดนาม

อุตสาหกรรมรถยนต์ยังมีขนาดเล็กมาก

สำหรับกิจการผลิตรถยนต์ ปัจจุบันตลาดรถยนต์ในเวียดนามยังมีขนาดเล็กมาก ประกอบรถยนต์ปีละเพียงไม่กี่หมื่นคัน จึงไม่สามารถตั้งโรงงานขนาดใหญ่ที่ทันสมัยซึ่งมีกำลังผลิตขั้นต่ำ 100,000 คัน/ปี อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญได้ตั้งข้อสังเกตว่าปกติแล้วประเทศใดก็ตามหากมีประชาชนมีรายได้ต่อหัวเกิน 1,000 เหรียญสหรัฐฯ/คน/ปี จะมีแนวโน้มซื้อรถยนต์มาใช้แทนรถจักรยานยนต์ ซึ่งปัจจุบันรายได้ต่อหัวของเวียดนามได้เกิน 1,000 เหรียญสหรัฐฯ/คน/ปี แล้วในปี 2552 จึงมีแนวโน้มว่าเวียดนามจะกลายเป็นตลาดรถยนต์ขนาดใหญ่ในอนาคต

เวียดนามยังได้รับความสนใจลงทุนจากบริษัทต่างชาติหลายราย เช่น บริษัท ซูซูกิ ประกาศเมื่อเดือนธันวาคม 2554 ตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ขนาดเล็ก กำลังผลิตเพียง 5,000 คัน/ปี ที่จังหวัดดองไน ลงทุน 13 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ส่วนการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ บริษัท บอช ลงทุน 55 ล้านยูโร ประกอบด้วยเงินลงทุน 30 ล้านยูโร ในการผลิตชิ้นส่วน push-belts สำหรับระบบเกียร์แบบ Continuously Variable Transmission (CVT) ตั้งที่ Long Thanh Industrial Park ในจังหวัดดองไน นอกจากนี้ บริษัท บอช ยังก่อตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาขนาดใหญ่ในเวียดนาม

ส่วนบริษัท Truong Hai Auto (Thaco) ของเวียดนามและบริษัท

ฮุนไดมอเตอร์ของเกาหลีใต้ ได้ทำสัญญาที่จะลงทุน 165 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในการก่อสร้างโรงงานผลิตเครื่องยนต์ดีเซลที่ Chu Lai Open Economic Zone กำลังผลิต 25,000 เครื่อง/ปี ในระยะเริ่มแรก และในอนาคตจะขยายเป็น 100,000 เครื่อง/ปี เริ่มก่อสร้างโรงงานสิงหาคม 2554 กำหนดเปิดดำเนินการปลายปี 2555

ฐานผลิตยางยานพาหนะ

ปัจจุบันเวียดนามผลิตยางพาราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยในปี 2555 ประมาณการเบื้องต้นจะผลิตยางธรรมชาติ 955,000 ตัน แซงหน้ามาเลเซียกลายเป็นประเทศผลิตยางพารามากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากไทยและอินโดนีเซีย

จากปริมาณวัตถุดิบจำนวนมาก ทำให้บรรษัทข้ามชาติสนใจก่อตั้งโรงงานผลิตยางยานพาหนะในเวียดนาม อาทิ บริษัทบริดจสโตนได้ประกาศเมื่อปลายปี 2554 ที่จะลงทุน 575 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อก่อสร้างโรงงานผลิตยางเรเดียลสำหรับรถยนต์ ขนาดกำลังผลิต 24,700 เส้น/วัน บนพื้นที่ประมาณ 630 ไร่ ที่นิคมอุตสาหกรรม Dinh Vu Industrial Zone ของนครไฮฟอง ทางตอนเหนือของประเทศ กำหนดจ้างงาน 1,900 คน

ขณะที่บริษัท Kumho Asiana ของเกาหลีใต้ ได้ลงทุน 200 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในการตั้งโรงงานผลิตยางรถยนต์ที่นิคมอุตสาหกรรมหมีเฟี้ยก 3 ของจังหวัดบิ่งเยืองว ดำเนินการในนามบริษัท Kumho Tires Vina จำกัด กำลังผลิต 3.2 ล้านเส้น/ปี เริ่มผลิตเมื่อปี 2552 โดยเป็นการผลิตเพื่อส่งออกเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 90 และมีแผนจะลงทุนเพิ่มเติมอีก 100 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อขยายกำลังผลิตอีกเท่าตัวเป็น 5.6 ล้านเส้น/ปี

ฐานผลิตโทรศัพท์มือถือซัมซุง

ส่วนอุตสาหกรรมผลิตโทรศัพท์มือถือนั้น ปัจจุบันเวียดนามล้ำหน้าไทยมาก เนื่องจากเป็นฐานการผลิตขนาดใหญ่ของบริษัท ซัมซุง ซึ่งตั้งโรงงานที่จังหวัดบั๊กนิญ (Bac Ninh) ชานกรุงฮานอย ผลิตโทรศัพท์มือถือ 11 ล้านเครื่อง/เดือน จ้างงานมากถึง 2.4 หมื่นคน คาดว่าจะสร้างรายได้จากการส่งออกแก่เวียดนามในปี 2555 เป็นเงินมากถึงสามแสนล้านบาท ขณะที่ไทยยังไม่มีโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือขนาดใหญ่แต่อย่างใด

ส่วนบริษัท โนเกีย ที่ลงทุน 200 ล้านยูโร เพื่อก่อสร้างโรงงานประกอบโทรศัพท์มือถือที่นิคมอุตสาหกรรม VSIP Industrial Zone ในจังหวัดบั๊กนิญ (Bac Ninh) ชานกรุงฮานอย ได้เริ่มก่อสร้างแล้วเมื่อต้นปี 2555

ขณะที่บริษัท Wintek Group ของไต้หวัน ได้รับอนุมัติก่อสร้างโรงงานผลิต touch panels สำหรับเครื่องโทรศัพท์มือถือ iPhones และอุปกรณ์แทปเล็ท iPads ตั้งกิจการใน Quang Chau Industrial Park จังหวัด Bac Giang ทางตอนเหนือของประเทศ

ฐานผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

บริษัท อินเทล ได้ลงทุน 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ตั้งฐานการประกอบและทดสอบวงจรรวม (IC) ที่สวนอุตสาหกรรมไฮเทคไซ่ง่อน (Saigon Hi - Tech Park) ของนครโฮจิมินห์ เปิดดำเนินการเมื่อปี 2552

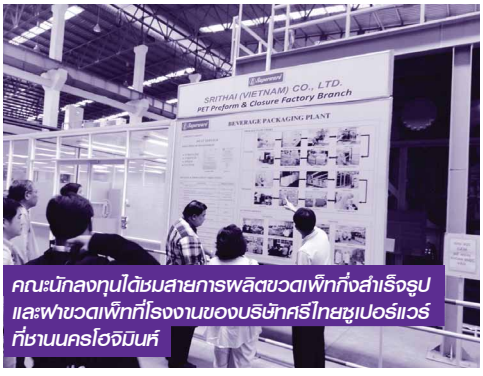
ส่วนบริษัท แคนนอน มีโรงงานผลิตเลเซอร์พรินเตอร์ที่นิคมอุตสาหกรรมเก๋หวอ (Que Vo) จังหวัดบั๊กนิง (Bac Ninh) ชานกรุงฮานอย นับเป็นฐานผลิตเลเซอร์พรินเตอร์ใหญ่ที่สุดของบริษัทแห่งนี้ และมีโรงงานผลิตพรินเตอร์แบบอิงค์เจ็ทที่สวนอุตสาหกรรมทางลอง (Thang Long) ในกรุงฮานอย

บริษัท นิเดค ได้ลงทุนตั้งฐานการผลิตมอเตอร์ขนาดเล็กที่สวนอุตสาหกรรมไฮเทคไซ่ง่อน (Saigon Hi-Tech Park) ของนครโฮจิมินห์ โดยได้ลงทุนไปแล้ว 4 โครงการ เงินลงทุนรวม 740 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และกำลังลงทุนเพิ่มเติมอีก 40 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในโครงการที่ห้าที่จะผลิตมอเตอร์ขนาดเล็กสำหรับโทรศัพท์มือถือ

กลุ่มเบอร์ลี่และศรีไทย รุกบรรจุภัณฑ์แก้วและพลาสติก

ขณะที่บริษัท เบอร์ลี่ยุคเกอร์ ของไทยได้ลงทุนบรรจุภัณฑ์ขวดแก้ว ดำเนินการในนามบริษัท O-I BJC Glass Vietnam โดยเป็นการร่วมลงทุนระหว่างบริษัท เบอร์ลี่ยุคเกอร์ บริษัท Owens - Illinois ของสหรัฐฯ และบริษัท Saigon Beer Alcohol Beverage จำกัด (Sabeco) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจและโรงงานผลิตเบียร์รายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม ได้ก่อสร้างโรงงานผลิตขวดแก้วขนาด 75,000 ตัน/ปี มูลค่า 47 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ที่จังหวัดบาเรีย - วุงเตา ใกล้กับนครโฮจิมินห์ เปิดดำเนินการแล้วเมื่อต้นปี 2555

สำหรับบริษัท ศรีไทยซูปเปอร์แวร์ ซึ่งมีโรงงานที่ชานนครโฮจิมินห์ ได้เน้นผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก โดยในปี 2555 ได้ลงทุนหลายร้อยล้านบาทในการติดตั้งเครื่องจักรผลิตขวดเพ็ทกึ่งสำเร็จรูป (Preform) และฝาขวดเพ็ท ซึ่งนับเป็นเครื่องจักรที่ทันสมัยที่สุดในทวีปเอเชีย โดยฐานการผลิตของบริษัท ศรีไทยซุปเวอร์ ในเวียดนามสำหรับผลิตภัณฑ์ข้างต้น ใหญ่กว่าฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันของบริษัทในประเทศไทย

คณะนักลงทุนได้ชมสายการผลิตขวดเพ็ทกึ่งสำเร็จรูป และฝาขวดเพ็ทที่โรงงานของบริษัทศรีไทยซูเปอร์แวร์ ที่ชานนครโฮจิมินห์

SCG ลงทุนบรรจุภัณฑ์กระดาษ

อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ในเวียดนามมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศและการผลิตเพื่อการส่งออก จึงเป็นโอกาสสำคัญสำหรับการลงทุน

บีโอไอนำคณะนักลงทุนเยี่ยมชมโรงงานเครือ SCG ในเวียดนาม

เครือ SCG ได้ลงทุนผลิตกระดาษคราฟท์ในเวียดนามในนามบริษัท วีนาคราฟท์เปเปอร์ จำกัด เป็นการลงทุน 170 ล้านเหรียญ ที่นิคมอุตสาหกรรมรัฐวิสาหกิจหมีเฟี้ยก จังหวัดบิ่งเยือง (Binh Duong) บนพื้นที่ 238 ไร่ กำลังผลิต 220,000 ตัน/ปี โดยถือหุ้นร้อยละ 70 ขณะที่บริษัทเรนโกของญี่ปุ่นถือหุ้นร้อยละ 30 เนื่องจากความต้องการกระดาษคราฟท์ในเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว บริษัทผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเวียดนามร้อยละ 90 ที่เหลือส่งออกไปยังกัมพูชาและฟิลิปปินส์

นอกจากนี้ เมื่อปลายปี 2552 เครือ SCG ร่วมกับบริษัท เรนโกของญี่ปุ่น ลงนามในสัญญาเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดในบริษัท New Asia Industries Company Limited (หรือNew Asia) ของเวียดนามจากบริษัท Toprife Hong Kong Limited ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นเดิม มีมูลค่าลงทุนรวม 23 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยบริษัท New Asia เป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายกล่องกระดาษลูกฟูกรายใหญ่ในประเทศเวียดนาม มีโรงงานตั้งอยู่ที่นครโฮจิมินห์ กำลังผลิต 49,000 ตัน/ปี ส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 5 มีฐานลูกค้าที่สำคัญคือบริษัทข้ามชาติและผู้ผลิตสินค้าในประเทศ

เครือ SCG ได้มุ่งเน้นลงทุนผลิตกลุ่มผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง โดยตั้งโรงงานผลิตกระเบื้องหลังคาตราช้าง ซีแพคโมเนีย (หลังคาคอนกรีต) และโรงงานประกอบการประตูหน้าต่างยูพีวีซี (ไวนิล) แบรนด์วินเซอร์ ของบริษัท นวพลาสติกอุตสาหกรรม จำกัด

ล่าสุดเมื่อเดือนธันวาคม 2555 เครือ SCG ได้บรรลุข้อตกลงที่จะซื้อหุ้นสัดส่วนร้อยละ 85 ในธุรกิจกระเบื้องเซรามิกส์ขนาดกำลังผลิต 75 ล้านตารางเมตร / ปี กระเบื้องหลังคาดินเผา 1.5 ล้านตารางเมตร / ปี และสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง เช่น เหมืองดินเหนียว เหมืองทราย เหมืองแร่เฟลด์สปาร์ ฯลฯ เป็นเงิน 7.2 พันล้านบาท จากกลุ่ม Prime Group ของเวียดนาม ภายหลังการซื้อกิจการ จะทำให้เวียดนามเป็นฐานการผลิตกระเบื้องเซรามิกส์ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของเครือ SCG กล่าวคือ จะมีกำลังผลิตในไทยร้อยละ 48 ของกำลังผลิตทั้งหมด รองลงมา คือ เวียดนามร้อยละ 33 อินโดนีเซียร้อยละ 14 และฟิลิปปินส์ร้อยละ 5

SCG ชะลอลงทุนปิโตรเคมี

เวียดนามมีโรงกลั่นน้ำมันเพียง 1 แห่ง คือ โรงกลั่นยุ่งกว๊าต (Dung Quat) ในจังหวัดกว๋างหงาย (Quang Nghai) ของบริษัท PetroVietnam มูลค่าก่อสร้าง 2,500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือประมาณ 80,000 ล้านบาท โครงการเริ่มเปิดดำเนินการเมื่อเดือนมีนาคม 2552 มีกำลังการกลั่นเพียง 1.48 แสนบาร์เรล/วัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อการใช้ของประเทศ เนื่องจากเวียดนามมีประชากรเกือบ 90 ล้านคน ซึ่งมากกว่าประเทศไทย แต่ประเทศไทยมีกำลังการกลั่นน้ำมันสูงกว่ามาก กล่าวคือ ปัจจุบันไทยมีโรงกลั่นน้ำมัน 6 โรง กำลังการกลั่นมากถึง 1,075,200 บาร์เรล/วัน ดังนั้น เวียดนามจึงมีศักยภาพที่จะขยายโรงกลั่นน้ำมันได้อีกมาก

เวียดนามยังกลายเป็นจุดสนใจของการลงทุนในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โดยเมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2555 เครือ SCG ได้ประกาศลงทุนในโครงการปิโตรเคมีแบบครบวงจรมูลค่า 4,500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ บนพื้นที่ประมาณ 2,500 ไร่ ภายในสวนอุตสาหกรรม Long Son ทางตอนใต้ของเวียดนาม โดยกำหนดเบื้องต้นว่าจะมีกำลังผลิตเอทิลีน 1.4 ล้านตัน/ปี รวมถึงผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นปลายน้ำอีกมากมาย

โครงการข้างต้นจะมีบริษัทในเครือ SCG จะถือหุ้นทั้งหมดเป็นสัดส่วนรวมร้อยละ 46 ส่วนหุ้นที่เหลือถือหุ้นโดยบริษัท QPI Vietnam (บริษัทลูกของ Qatar Petroleum International), บริษัท Vietnam Oil and Gas Group (Petro Vietnam) และบริษัท Vietnam National Chemical Corporation (Vinachem)

อย่างไรก็ตาม จากการที่ผู้ร่วมถือหุ้น คือ Vietnam National Chemical Corporation (Vinachem) จำกัด มีปัญหาทางการเงิน ทำให้ไม่สามารถนำเงินมาร่วมทุนได้ภายในเวลาที่กำหนด โดยเสนอให้บริษัท Vietnam Oil and Gas Group (Petro Vietnam) จำกัด มาถือหุ้นแทน ประกอบกับการลงทุนจะต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก การกู้เงินในลักษณะ Project Finance ซึ่งภายใต้สภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันทำได้ยาก ทำให้โครงการปิโตรเคมีในเครือ SCG ข้างต้นต้องชะลอการก่อสร้างออกไปก่อน

ล่าสุดรัฐบาลเวียดนามได้ว่าจ้างบริษัท พีทีที เอ็นเนอร์ยี่โซลูชั่น หรือ พีทีที อีเอส ซึ่งเป็นบริษัทลูกของ ปตท. ที่ตั้งขึ้นเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในโครงการปิโตรเลียมต่างๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ให้เข้าไปศึกษาแผนการสร้างโรงกลั่นขนาดใหญ่ในเวียดนาม ผลการศึกษาซึ่งเผยแพร่เมื่อปลายปี 2555 สรุปได้ว่าควรก่อสร้างในพื้นที่จังหวัดบินดิน ที่อยู่ในภาคกลางของประเทศเวียดนามซึ่งมีศักยภาพสูงในการสร้างโรงกลั่นน้ำมันอุตสาหกรรมปิโตรเคมีครบวงจร และท่าเรือน้ำลึก

รายงานได้เสนอให้ก่อสร้างโรงกลั่นน้ำมันขนาดกำลังการกลั่น 6.6 แสนบาร์เรล/วัน ใหญ่กว่าโรงกลั่นของประเทศไทยทั้งหมด รวมทั้งการสร้างโรงงานปิโตรเคมีผลิตสารอโรเมติก 3.7 ล้านตัน/ปี และโอเลฟิน 6.5 ล้านตัน/ปี มูลค่าลงทุนทั้งหมด 2.87 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือ 8.6 แสนล้านบาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นการจำลองนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดของไทย แต่มีขนาดเล็กกว่า

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

พม่า จุดหมายที่ท้าทายของนักลงทุนปี 2013

การลงทุนในพม่าเริ่มได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากนักลงทุนทั่วโลกในช่วงเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากรัฐบาลพม่าเริ่มปรับปรุงพัฒนาภาพลักษณ์ และความสัมพันธ์กับประชาคมโลกมากขึ้น และโครงการที่สำคัญเป็นอย่างมากที่เป็นตัวเร่งให้นักลงทุนทั่วโลกสนใจพม่ามากขึ้นอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนคือ โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย ที่คาดว่าจะเป็นจุดยุทธศาสตร์ด้านการค้าการลงทุนใหม่ที่สำคัญในอนาคต และการร่างกฎหมายส่งเสริมการลงทุนที่คาดว่าจะกระตุ้นส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างชาติมากขึ้นในพม่า

จุดเริ่มของการเปิดประตูสู่ประชาคมโลก

หลังจากที่นายพลเนวิน ใช้กำลังทหารยึดอำนาจจากนายอูนุ ที่เป็นนายกรัฐมนตรีพลเรือนคนแรกของพม่าเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2505 นายพลเนวินได้ทำการรวบอำนาจเบ็ดสร็จเด็ดขาดไว้ในมือตนเอง และประกาศการปกครองพม่าให้เป็นแบบเผด็จการสังคมนิยม ปิดประเทศเป็น **"ฤาษีแห่งเอเชีย"** ไม่ติดต่อกับโลกภายนอก รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงอย่างประเทศไทยด้วย

อย่างไรก็ตาม หลังจากปิดประเทศมานานกว่า 26 ปี จุดเปลี่ยนครั้งสำคัญสุดได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2531 หรือมักเรียกว่า กรณี “8.8.88” (วันที่ 8 เดือน 8 ค.ศ.1988) เมื่อทหารพม่าปราบปรามฆ่าประชาชนที่เรียกร้องประชาธิปไตยจนเกิดกลียุค มีผู้บาดเจ็บ ตาย และถูกจับกุมเป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้พม่าถูกนานาประเทศรุมประท้วง

ดังนั้น เพื่อที่จะลดแรงเสียดทาน จากภายในและนอกประเทศ นายพลเนวิน ได้ประกาศลาออกจากทุกตำแหน่งเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2531 แต่ยังคงอยู่เบื้องหลังในคณะรัฐบาลอยู่ จนเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2531 ทหารพม่านำโดยนายพลซอ หม่อง ได้มีการทำรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลพม่าในสมัยนั้น และได้ประกาศจัดตั้ง **“สภาฟื้นฟูกฎระเบียบของชาติหรือสลอร์ค”** (State Law and Order Restoration Council-SLORC) โดยสัญญาว่าจะจัดให้มีการเลือกตั้งตามระบบประชาธิปไตยขึ้น ในขณะที่นางออง ซาน ซูจี ผู้เป็นบุตรสาวของนายพลอองซาน นายกรัฐมนตรีคนแรกของพม่าที่ได้รับการยกย่องเป็น **“บิดาแห่งเอกราชของพม่า”** ซึ่งขณะนั้นได้กลับมาเยี่ยมมารดาที่ป่วยหนัก เมื่อต้นปี 2531 ได้ประกาศจัดตั้งพรรคสันนิบาตประชาธิปไตยเพื่อแข่งขันทางการเมืองในแนวทางระบอบประชาธิปไตย

ต่อมา ในปี 2533 ได้ มีการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในรอบ 30 ปี พรรคของนางออง ซาน ซูจีได้รับชัยชนะท่วมท้น แต่สภาสลอร์คไม่ยอมรับ และไม่ยอมคืนอำนาจให้ประชาชน ซ้ำยังสั่งกักบริเวณนาง ออง ซาน ซูจี ในบ้านของนางเอง ทั้งนี้ สภาสลอร์คก็ได้ปกครองประเทศพม่าเรื่อยมา และคณะผู้ปกครองทหารพม่าเปลี่ยนชื่อจากสลอร์คมาเป็นสภาแห่งสันติภาพและการพัฒนาประเทศ State of Peace and Development Council หรือ SPDC จนถึงปัจจุบัน

ในด้านการค้าการลงทุน หลังจากที่สภาสลอร์ค ได้ปกครองประเทศมาจน SPDC ในปัจจุบัน รัฐบาลพม่า ได้มีนโยบายเปลี่ยนแปลงหลักๆ ด้านการค้าการลงทุน ในแต่ละปี รวบรวมได้ดังนี้

ปี 2535 สลอร์คประกาศเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจจากพุทธสังคมนิยมมาเป็นกึ่งเสรีตามแนวทุนนิยม เปิดประเทศต้อนรับนักลงทุน นักท่องเที่ยว และเปลี่ยนชื่อประเทศจาก **“พม่า”** (Burma) เป็น **“เมียนมาร์”** (Myanmar)

ปี 2539 : สลอร์คประกาศให้เป็นปีท่องเที่ยวพม่าถึงปี 2540 และเข้าเป็นสมาชิกสมาคมอาเซี่ยนพร้อมประเทศลาว

การค้าการลงทุนระหว่างไทยและพม่า

อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่พม่าปิดประเทศไม่ติดต่อกับประชาคมโลก รวมทั้ง ประเทศไทยด้วย แต่เนื่องจากเป็นประเทศที่มีพรมแดนติดกัน การค้าการติดต่อระหว่างไทยและพม่า ก็คงยังคงมีอยู่ แต่เป็นลักษณะการค้าตรงรอยต่อชายแดนเท่านั้น

แต่ในช่วงปี 2530 การค้าระหว่างไทยกับพม่าได้เริ่มเปลี่ยนรูปลักษณ์มาสู่การค้าแบบถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น มีการค้าโดยตรงระหว่างแม่สอดกับเมียวดี และย่างกุ้ง โดยขนส่งสินค้าเข้าไปทางท่าเรือ ทำให้การค้าตรงรอยต่อชายแดนลดบทบาทลงไป แต่กระนั้นก็ยังคงมีความสำคัญอยู่มิใช่น้อย เพราะปัจจุบันในปีหนึ่งๆ ยังมีสินค้าไทยส่งผ่านแม่สอดเข้าไปสู่พม่าเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า 40,000 ล้านบาทต่อปี

หลังปี 2530 เป็นต้นมา คนไทยเริ่มเข้าไปทำการค้าขายกับพม่ามากขึ้น ส่วนใหญ่ก็เข้าไปซื้อสินค้าเกษตรต่างๆ อาทิเช่น ไม้ สัตว์น้ำ อาหารทะเล หรือ เข้าไปตั้งร้านค้า ร้านอาหาร ตั้งโรงแรม เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาผู้ประกอบการไทยได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในการทำการค้ากับพม่ามากขึ้นตามลำดับของการเปลี่ยนแปลงในพม่า ไม่ว่าจะเป็นยุคระบบทหารเต็มตัว หรือ ในยุคปัจจุบัน

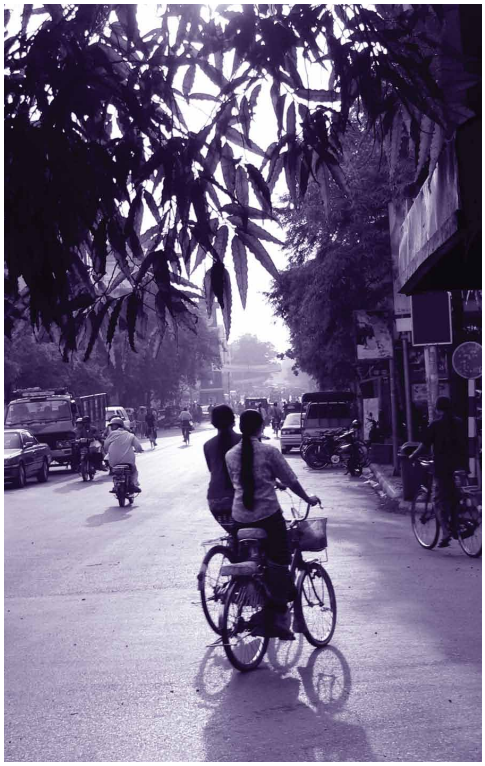
ปัจจุบันสินค้าออกของไทยที่ส่งไปยังพม่านอกจากสินค้าจำพวกเครื่องอุปโภคบริโภคแล้ว ก็ยังมีสินค้ากลุ่มวัสดุก่อสร้าง กับสินค้าประเภทเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ซึ่งมีการขยายตัว

ในอัตราที่สูงกว่าเดิมถึง 3 เท่าตัว ซึ่งเป็นผลมาจากการเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) และสาธารณูปโภคพื้นฐานในพม่านั่นเอง

รูปแบบการลงทุนของไทยในพม่า

การออกไปประกอบธุรกิจของนักลงทุนไทยในพม่า เป็นไปใน 4 รูปแบบด้วยกันคือ

1. การส่งออกสินค้าจากไทยไปยังพม่า (Export) การดำเนินการในรูปแบบนี้มีความเสี่ยงน้อยที่สุด ใช้เงินลงทุนไม่มากนัก แต่ที่สำคัญที่ละเลยไม่ได้คือ จะต้องศึกษากฎระเบียบต่างๆ ให้ดีเนื่องจากยังมีสินค้าบางชนิดที่รัฐบาลพม่ายังคงห้ามนำเข้าอยู่ ซึ่งผู้ประกอบการของไทยหลายราย ใช้วิธีหาเอเย่นต์หรือตัวแทนพม่ามาเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ โดยมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบในการนำเข้าและกระจายสินค้าในตลาดพม่า เช่น เครือซีเมนต์ไทย หรือ บริษัท บุญรอด บริวเวอรี่ จำกัด เป็นต้น

2. ขายแฟรนไชส์ให้กับบริษัทพม่า (Franchising) รูปแบบนี้เหมาะสำหรับผู้ประกอบการที่ยังไม่มีความพร้อม และไม่ต้องการเผชิญกับความเสี่ยงในการเข้าไปลงทุนในพม่าโดยตรง เช่น ร้าน 108 Shop ของเครือสหพัฒน์ เป็นต้น

3. จัดตั้งบริษัทจำหน่ายสินค้าขึ้นในพม่า (Distribution) โดยที่กระบวนการผลิตสินค้าทั้งหมดยังอยู่ในประเทศไทย แต่ลงทุนจัดตั้งบริษัทจำหน่ายสินค้าขึ้นในพม่า หรือร่วมลงทุนกับบริษัทพม่าที่มีความพร้อมในด้านเครือข่ายการกระจายสินค้า (Distribution Network) แต่ปัจจุบันกฎหมายการจัดตั้งบริษัท เพื่อดำเนินธุรกิจจำหน่ายสินค้าโดยชาวต่างชาติ ยังมีข้อห้ามบางประการที่ยังไม่มีความชัดเจน

4. จัดตั้งโรงงานขึ้นทำการผลิตหรือดำเนินธุรกิจด้านบริการในพม่า (Production) ทั้งในลักษณะการถือหุ้นเองทั้งหมด หรือเป็นการร่วมลงทุน (Joint Venture) กับบริษัทพม่าก็ได้ โดยการลงทุนแบบ Joint Venture นั้น มีข้อบังคับว่าธุรกิจต่างชาติ จะต้องถือหุ้นอย่างน้อยร้อยละ 35 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดการดำเนินธุรกิจในรูปแบบนี้เหมาะสำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีความพร้อมเช่น ปตท.สผ. ซีพีเอฟ เครือสหพัฒน์ และ กลุ่มดุสิตธานี

จากการลงทุนใน 4 รูปแบบข้างต้น จึงมีผลการสำรวจของสหภาพยุโรปมีผลออกมาว่า ในปี 2523 ไทยกับจีน เป็น 2 ประเทศที่มีมูลค่าการทำธุรกิจในพม่าสูงถึง 94,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งแน่นอนว่า จีนเป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดในพม่า จากการลงทุนในธุรกิจใหญ่ๆ เช่น ปิโตรเลียม เหมือง ป่าไม้ และก๊าซ ส่วนไทยอยู่อันดับ 2

ดังนั้น จึงเป็นที่น่าสนใจว่า เมื่อพม่าเปิดประเทศอย่างเต็มรูปแบบและได้ถูกยกเลิกมาตรการคว่ำบาตรจากนานาประเทศ นักลงทุนจากชาติอื่นๆ ก็คงเข้ามาแข่งขันกับนักลงทุนไทยและจีนมากขึ้น

การรักษาฐานการค้าการลงทุนของไทยในพม่า

ในช่วงเวลา 2 - 3 ปีที่ผ่านมา อันเป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลพม่าเริ่มปรับปรุงพัฒนาภาพลักษณ์ และความสัมพันธ์กับประชาคมโลก จึงเริ่มมีการพัฒนาแก้ไขระเบียบกฎเกณฑ์ในการลงทุนของต่างชาติ ให้เปิดกว้างและมีแรงจูงใจสำหรับนักลงทุนต่างชาติมากขึ้น

ดังนั้น จึงคาดว่าจะมีนักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในพม่ามากขึ้นในช่วง 3 - 5 ปี ข้างหน้านี้ อย่างที่พม่าเองอาจจะเตรียมรับหรือปรับตัวไม่ทันก็เป็นได้

ญี่ปุ่นเป็นหนึ่งในหลายชาติที่ตั้งใจ จะไปลงทุนในพม่ามากขึ้น เห็นได้ชัดจากการที่ประธานาธิบดีเต็ง เส่ง เป็นผู้นำพม่าคนแรกในรอบ 28 ปี ที่ไปเยือนญี่ปุ่นเมื่อช่วงกลางเดือนเมษายน 2555 ที่ผ่านมา ซึ่งในระหว่างการเยือนนั้น รัฐบาลญี่ปุ่น ได้ประกาศยกหนี้ 3,700 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ให้พม่า และประกาศว่ารัฐบาลญี่ปุ่นจะกลับมาให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศพม่าอีกครั้ง ดังนั้น ความช่วยเหลือและเงินกู้จากรัฐบาลญี่ปุ่น จะเข้าไปสู่ประเทศพม่าได้มากขึ้น ซึ่งเป็นเสมือนทัพหน้าเพื่อกรุยทางให้ภาคเอกชนของญี่ปุ่นเข้าไปรับช่วงต่อนั่นเอง

ปัจจุบัน มีหลายบริษัทของญี่ปุ่นได้เข้าไปทำธุรกิจในพม่ามากขึ้น ตัวอย่างเช่น มารุเบนิ ได้เข้าไปเปิดสำนักงานในกรุงเนปิดอว์ และนครย่างกุ้ง พร้อมทั้งมีแผนการลงทุนเข้าไปแข่งขันในโครงการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคต่างๆ นอกจากนั้น ธนาคารกลางของพม่าได้เลือกบริษัท ไดวา ซีเคียวริตีส์ กรุ๊ป ของญี่ปุ่นจัดทำโครงข่ายคอมพิวเตอร์ให้ธนาคารกลางด้วย

ข้อมูลจากกระทรวงการคลังญี่ปุ่น ระบุว่า ในปี 2554 การส่งออกสินค้าจากญี่ปุ่นไปพม่ามีมูลค่า 4 หมื่นล้านเยน ซึ่งเพิ่มขึ้น 2 เท่าจากปี 2553 และคาดว่าในปี 2555 ทั้งปี ก็คงจะมียอดส่งออกเพิ่มขึ้น

นอกจากญี่ปุ่นแล้ว นักลงทุนจากชาติอื่นๆ ก็ตั้งเป้าหมายการลงทุนในพม่ามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเกาหลีใต้ ที่รุกการลงทุนด้านธุรกิจพลังงานในพม่า มาเลเซีย เน้นการสร้างโรงแรมสำหรับนักธุรกิจ ส่วนไต้หวัน ได้ประกาศเพิ่มเส้นทางการบินไปพม่าเป็นสัปดาห์ละ 3 เที่ยว เพื่อรองรับความต้องการของนักธุรกิจไต้หวันที่ต้องการเดินทางเข้าไปในพม่า

เมื่อดูจากความสนใจเข้าไปลงทุนในพม่าของนักลงทุนต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย และไต้หวัน และยังไม่นับรวมนักลงทุนจากสหรัฐอเมริกา และยุโรป ที่อาจจะเข้ามามากขึ้นหลังการยกเลิกประกาศการคว่ำบาตรประเทศพม่าแล้ว จะเห็นว่าพม่าจะเป็นประเทศที่มีการแข่งขันด้านการลงทุนสูงในอนาคตแล้ว นักลงทุนจากไทยที่เป็นนักลงทุนที่มีการลงทุนในพม่ามากเป็นอันดับ 2 จะยังคงรักษาฐานการค้าของตัวเองไว้ได้หรือไม่

คำตอบส่วนหนึ่งที่ไทยจะรักษาความเป็นอันดับ 2 ในพม่าไว้ได้ก็คือ การลงทุนขนาดใหญ่ที่สุดของไทยในพม่าได้แก่ โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย หรือ โครงการลงทุนก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมที่เมืองทวาย (Dawei Deep Sea Port & Industrial Estate Project and Transborder Corridor Link) หรือทวายโปรเจ็กต์ ของบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ ITD

โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย หรือโครงการท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย ถือว่าเป็นความร่วมมือระหว่างไทยกับพม่าทั้งในระดับเอกชนของไทยในฐานะผู้ลงทุน กับรัฐบาลพม่าในฐานะผู้ให้สัมปทาน และระดับรัฐบาลต่อรัฐบาล ซึ่งความเป็นมาของโครงการนี้ได้มีการพูดถึงมาหลายครั้ง จึงขอละในสาระตรงนี้ออกไป แต่จะสรุปโดยสังเขปว่า โครงการการพัฒนานี้จะประกอบด้วยไปด้วย 2 ส่วนสำคัญดังนี้

ท่าเรือน้ำลึก 2 ท่า ซึ่งมีศักยภาพที่รับเรือที่มีระวางขับน้ำถึง 3 แสนเดทเวทตัน เข้ามาเทียบท่าได้ รองรับปริมาณสินค้าได้สูงสุดถึงปีละ 250 ล้านตัน โดยมีท่าเรือสำหรับสินค้าในตู้คอนเทนเนอร์ สินค้าหีบห่อ สินค้าเทกองแห้ง เช่น ธัญพืช ถ่านหิน แร่ และสินค้าที่เป็นของเหลว เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติเหลว และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี

นิคมอุตสาหกรรม ที่ประกอบด้วยอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เช่น โรงเหล็ก โรงงานปุ๋ย โรงไฟฟ้า และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ตลอดจนส่วนราชการ

และส่วนอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ศูนย์การค้า ศูนย์การท่องเที่ยว ศูนย์การพักผ่อน รีสอร์ท และที่พักอาศัย

การดำเนินงานของโครงการในระยะแรกจะมีการก่อสร้างโครงข่ายคมนาคมทางบกที่เชื่อมต่อระหว่างชายแดนไทย - พม่า โดย ITD จะใช้เงินลงทุนกว่า 2,000 ล้านบาท ก่อสร้างถนนสายกาญจนบุรี - ทวาย ระยะทาง 160 กิโลเมตร จากบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ไปถึงชายแดนเป็นระยะทาง 71 กิโลเมตร เป็นทางหลวงพิเศษ (มอเตอร์เวย์) และจากชายแดนไปถึงพื้นที่โครงการอีก 89 กิโลเมตร นอกจากถนนแล้วก็จะมีการก่อสร้างทางรถไฟ กับท่อส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเชื่อมต่อจากชายแดนไทยไปยังเมืองทวาย และสนามบินทวายด้วย

ส่วนโครงการลงทุนในระยะที่สองก็คือ การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย โดย ITD จะเร่งรัดจัดหาผู้ร่วมลงทุนในโครงการท่าเรือน้ำลึกก่อนเป็นอันดับแรก คาดหมายว่าเงินลงทุนในการสร้างโครงข่ายถนนเชื่อมต่อระหว่างชายแดนไทย - พม่า และท่าเรือน้ำลึกทวาย จะตกประมาณ 2,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สำหรับแผนงานในลำดับที่สามก็คือ การก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งจะแบ่งออกเป็นโซนต่าง ๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมหนัก อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับก๊าซธรรมชาติและน้ำมัน อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า

ดังนั้น การที่นักลงทุนไทยได้รับความไว้วางใจจากรัฐบาลพม่าให้ทำโครงการนี้ จึงถือว่าเป็นโครงการที่น่าภาคภูมิใจที่จะทำให้ไทยที่ส่วนสำคัญในภาคเศรษฐกิจของพม่าเป็นอย่างมาก และมีผลต่อเนื่องมายังนักลงทุนไทยเองที่จะสามารถเข้าไปลงทุนขยายกิจการในภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญเช่น ปิโตรเคมี หรือการผลิตเหล็กขั้นพื้นฐานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจทวายนี้ได้

นอกจากนั้น รัฐบาลไทยเองก็ได้มีการสนับสนุนโครงการนี้ โดยมีแผนงานสนับสนุนต่างๆ ได้แก่ การเปิดจุดผ่านแดนถาวรเพิ่มขึ้นอีก 5 แห่ง การเปิดเสรีการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ สำหรับการลงทุนของบุคคลธรรมดาโดยกำหนดไว้ 100 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และสำหรับนิติบุคคลไม่มีการจำกัดวงเงิน การจัดทำแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระยะปานกลาง เพื่อเชื่อมต่อชายแดนไทย - พม่า โดยจะทำการก่อสร้างทางหลวงสายพิเศษกาญจนบุรี - ชายแดนไทย/พม่า ระยะทาง 71 กิโลเมตร ให้แล้วเสร็จในปี 2015 นอกจากนั้นก็มีโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษ (มอเตอร์เวย์) หมายเลข 81 จากอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ไปยังบ้านห้วยตลุง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ระยะทาง 98 กิโลเมตร การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ในการก่อสร้างทางรถไฟจากท่าเรือทวายถึงท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อเป็นเส้นทางเชื่อมต่อกันระหว่างท่าเรือทั้งสองด้วย

รัฐบาลไทยเองมีความเชื่อมั่นว่าโครงการท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมทวาย จะเป็น Transits Point และเป็นการเปิดประตูการค้าฝั่งตะวันตกของภูมิภาค เชื่อมโยงการค้าของอาเซียนกับตลาดตะวันตกโดยผ่านไปสู่อินเดีย เอเชียใต้ และกลุ่มประเทศบนคาบสมุทรอาระเบีย (Gulf States) ไปจนถึงยุโรป และแอฟริกา โดยไม่ต้องเดินทางอ้อมลงไปผ่านช่องแคบมะละกา ซึ่งจะช่วยร่นระยะทางและประหยัดเวลาในการขนส่งสินค้าได้ประมาณ 10 วัน และคาดว่าจะสามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายโลจิสติกส์ได้ราวร้อยละ 20 ดังนั้น โครงการท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมทวาย จึงมีอันดับความสำคัญสูงในกรอบการพัฒนาระหว่างประเทศ จากผลการศึกษาของสถาบันวิจัยเศรษฐกิจอาเซี่ยนและ

เอเชียตะวันออก (Economic Research Institute for ASEAN and East Asia - ERIA) พบว่า โครงการท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมทวาย จะสามารถเพิ่มอัตราการขยายตัวของ GDP ของประเทศไทยขึ้นได้อีกประมาณร้อยละ 1.9 ด้วย

ปัจจัยพื้นฐาน แรงงานฝีมือ กฎระเบียบ : อุปสรรคสำคัญของการลงทุนในพม่า

คงเป็นที่ยอมรับกันในระดับหนึ่งแล้วว่า ประเทศพม่าเป็นประเทศเป้าหมายที่มีศักยภาพและโอกาสในการลงทุนสูง แต่การลงทุนและดำเนินธุรกิจในพม่าก็มิใช่เรื่องง่าย เนื่องจากปัญหาและอุปสรรค 2 ประการหลักได้แก่

ประการแรก : ปัญหาด้านปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (Infrastructure) อย่างมาก เส้นทางการคมนาคมต่างๆ ยังขาดการพัฒนาไม่ได้มาตรฐาน จึงทำให้การเดินทางและขนส่งเป็นไปอย่างล่าช้า มีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากพม่าได้ปิดประเทศมาเป็นเวลานาน ทำให้รถยนต์ที่ใช้กันอยู่ทั่วประเทศมีสภาพเก่าทรุดโทรม และขาดแคลนอะไหล่ การเดินทางในพม่าจึงต้องใช้เวลายาวนานกว่าปกติ สำหรับในชนบทชาวพม่ายังคงใช้วัวเทียมเกวียน ในการขนส่งสินค้าการเกษตรกันอยู่ทั่วไป รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้า และมักเกิดปัญหาไฟฟ้าดับอยู่เสมอ เพราะปัจจุบันพม่ายังไม่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้เพียงพอกับความต้องการ ทำให้โรงแรม ห้างสรรพสินค้า และที่พักอาศัยต่างๆ ต้องมีการลงทุนตระเตรียมเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรองเอาไว้ด้วย

ประการที่สอง : การขาดแคลนปัจจัยสนับสนุนในการดำเนินธุรกิจ เช่น ปัญหาความล้าหลังของระบบธนาคาร การดำเนินธุรกิจต้องใช้เงินสดเป็นหลัก ทำให้เกิดความไม่สะดวกและไม่ปลอดภัย รวมทั้งการขาดแคลนแรงงานฝีมือ เนื่องจากรัฐบาลมิได้สนับสนุนการศึกษาของประชาชนมาเป็นเวลานาน เพราะหวั่นเกรงการเคลื่อนไหวต่อต้านทางการเมืองของนักศึกษา ดังนั้น ประเทศจึงมีแต่แรงงานสำหรับภาคการเกษตรจำนวนมหาศาล แต่ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะตามความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมอย่างรุนแรง

รวมทั้ง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ก็ยังขาดความชัดเจน จึงทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้ง รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายและนโยบายการลงทุน ของนักธุรกิจต่างชาติอยู่เสมอ

ดังนั้น ปัญหาด้านปัจจัยพื้นฐาน ฝีมือแรงงาน และความไม่แน่นอนด้านกฎระเบียบ จึงยังคงเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการลงทุนในพม่า

กฎหมายส่งเสริมการลงทุนพม่า : ปัจจัยบวกสำหรับนักลงทุน

ปัญหาด้านกฎระเบียบต่างๆ ของรัฐบาลพม่าถือว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งในการลงทุนในพม่า ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ก็ยังขาดความชัดเจน จึงทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้ง รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายและนโยบายการลงทุน ของนักธุรกิจต่างชาติอยู่เสมอ

อย่างไรก็ตาม ปัญหาสำคัญที่สุดด้านกฎระเบียบที่นักลงทุนต้องการเห็นความชัดเจนมากที่สุด ก็คือ กฎหมายส่งเสริมการลงทุนของพม่า ซึ่งเป็นที่น่ายินดีมากว่า ปัญหาเนื่องด้วยความไม่ชัดเจนนี้ได้รับการแก้ไขจากรัฐบาลพม่าแล้ว

รัฐสภาพม่าได้เห็นชอบร่างกฎหมายว่าด้วยการลงทุนสำหรับต่างชาติฉบับแก้ไขเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2555 ที่ผ่านมานี้เอง และประธานาธิบดี เต็ง เส่ง ได้ลงนามในกฎหมายลงทุนฉบับใหม่เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายนเพื่อใช้เป็นหลักปฏิบัติสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศในพม่าแทนฉบับเก่าที่ใช้มากว่า 20 ปีแล้ว

กฎหมายลงทุนฉบับใหม่นี้มี 20 บท 57 มาตรา แต่สาระสำหรับที่นักลงทุนต่างประเทศที่สนใจจะลงทุนในพม่าพึงจะต้องให้ความสนใจมีอยู่ด้วยกัน 8 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 การกำหนดประเภทธุรกิจซึ่งต้องห้ามสำหรับการลงทุนต่างประเทศด้วยกันทั้งหมด 11 ประเภท คือ ธุรกิจที่ส่งผลกระทบในทางลบต่อวัฒนธรรมประเพณีของชาติพันธุ์ในประเทศ ธุรกิจที่เป็นอันตรายต่อสุขภาวะของประชาชน ธุรกิจที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศน์ อุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายต่อชุมชนหรือเป็นพิษ อุตสาหกรรมที่ใช้สารเคมีที่เป็นอันตรายตามมาตราสากล การผลิตหรือการบริการซึ่งกฎหมายสงวนได้สำหรับคนพม่าเท่านั้น อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี เครื่องจักรหรือวิธีการที่ยังอยู่ในขั้นทดลองหรือยังไม่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากลว่าปลอดภัย และอาชีพสงวนสำหรับชาวพม่า ได้แก่ การเพาะปลูกระยะสั้นหรือระยะยาว การผสมพันธุ์สัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในน้ำเค็ม และโครงการการลงทุนที่ห่างจากชายแดนไม่เกิน 10 ไมล์ (ประมาณ 16 กิโลเมตร) เว้นแต่ว่าอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษที่รัฐบาลอนุญาตแล้วเท่านั้น

ประเด็นที่ 2 รูปแบบการลงทุน ได้กำหนดไว้ว่า สามารถลงทุนได้ 3 แบบคือ ต่างประเทศลงทุนทั้งหมด การร่วมทุนระหว่างเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐพม่า หรือเป็นการร่วมลงทุนหลายฝ่าย ในกรณีที่เป็นการร่วมทุนสัดส่วนการถือหุ้นให้เป็นไปตามที่หุ้นส่วนตกลงกัน สัดส่วนการลงทุนขั้นต่ำไม่ได้เขียนระบุเอาไว้ในกฎหมายชัดเจนแต่ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดโดยแปรผันตามลักษณะเฉพาะของธุรกิจแต่ละสาขา ส่วนนี้เป็นส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงจากร่างเดิมใหม่ทั้งหมดจากที่เคยกำหนดสัดส่วนการร่วมทุนและเงินลงทุนขั้นต่ำเอาไว้อย่างชัดเจน

ประเด็นที่ 3 อำนาจของคณะกรรมการลงทุนพม่า ซึ่งอาจจะคล้ายๆ กับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทยหรือในประเทศอื่นๆ ที่จัดรูปแบบองค์กรบริหารการลงทุนจากต่างประเทศในรูปคณะกรรมการ องค์ประกอบของคณะกรรมการที่เป็นตัวบุคคลนั้นในชั้นนี้ยังไม่ชัดเจน นักคนที่ทำหน้าที่เดิมก่อนที่กฎหมายฉบับใหม่นี้จะมีผลบังคับใช้คือ อู โซ เต็ง แต่ในตัวบทกฎหมายเขียนว่า ประธานจะมาจากเจ้าหน้าที่ในระดับสหภาพ (Union) หมายถึงระดับรัฐบาลกลางอาจจะอยู่ในระดับรัฐมนตรีหรือเทียบเท่า องค์ประกอบอื่นนั้นจะมีผู้เชี่ยวชาญจากกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมานั่งเป็นกรรมการ และอาจจะมีบุคคลอื่นทั้งจากภาครัฐและเอกชนที่เหมาะสมมาร่วมด้วย

โดยคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเสนอโครงการความเป็นไปได้ อนุมัติโครงการให้การส่งเสริมสิทธิพิเศษ ขยายโครงการ แก้ไขปรับปรุง และเพิกถอนโครงการได้หากดำเนินการผิดสัญญา ขอบเขตอำนาจที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งของคณะกรรมการคือ มีอำนาจในอนุญาตหรือห้ามการใช้บริการทางการเงินของธนาคารใดก็ได้

ประเด็นที่ 4 การจ้างงาน กฎหมายได้ระบุว่าในช่วง 2 ปีแรกของการดำเนินโครงการจะต้องจ้างแรงงานพม่าอย่างน้อยร้อยละ 25 ของทั้งหมด ในอีก 2 ปีถัดมาให้เพิ่มเป็นร้อยละ 50 และให้เป็นร้อยละ 75 ในอีก 2 ปีถัดมา แต่ทั้งนี้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะปรับกำหนดเวลาดังกล่าวนี้ให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจได้ ในกรณีที่เป็นงานที่ไม่ต้องใช้ฝีมือกฎหมายกำหนดว่าจะต้องจ้างชาวพม่าเท่านั้น ในกรณีที่เป็นงานที่ต้องใช้ความชำนาญพิเศษ การคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งงานนั้นๆ จะต้องเป็นไปโดยปราศจากอคติ หมายความว่าทั้งคนพม่าและต่างชาติต้องได้รับสิทธิ์นั้นอย่างเท่าเทียม

ประเด็นที่ 5 สิทธิประโยชน์ การลงทุนจากต่างประเทศจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 5 ปี ถ้ามีการนำกำไรมาลงทุนต่อจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในส่วนนั้น 1 ปี ในการกรณีที่เป็นการลงทุนเพื่อการส่งออก จะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในส่วนของกำไรเพียงร้อยละ 50 การนำเข้าเครื่องจักร อะไหล่ ส่วนประกอบวัตถุดิบที่จำเป็นต้องนำเข้าในช่วงการก่อสร้างโครงการจะได้รับการยกเว้นอากรศุลกากร อากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้สำหรับการผลิตเมื่อเริ่มโครงการแล้วจะได้รับยกเว้น 3 ปีหลังจากที่ก่อสร้างโครงการเสร็จแล้ว การขอยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร อะไหล่ ส่วนประกอบหรือวัตถุดิบระหว่างที่เดินเครื่องทำการผลิตแล้วสามารถทำได้โดยการขออนุญาตจากคณะกรรมการเป็นการเฉพาะ การผลิตเพื่อการส่งออกจะได้รับการยกเว้นภาษีการค้า

ประเด็นที่ 6 การใช้ที่ดิน นักลงทุนต่างประเทศมีสิทธิ์ใช้ที่ดินในประเทศพม่าโดยการเช่า ไม่ว่าจะเช่าหน่วยงานของรัฐหรือจากเอกชนเป็นเวลา 50 ปี และสามารถต่อสัญญาเช่าได้ครั้งละ 10 ปี 2 ครั้ง หากยังยืนยันที่จะดำเนินธุรกิจต่อไป

ประเด็นที่ 7 สิทธิในการโอนเงินตราต่างประเทศ ผ่านธนาคารที่ได้รับอนุญาตให้คณะกรรมการสามารถทำได้ใน 4 กรณี คือ 1) เงินตราต่างประเทศซึ่งบุคคลนั้นเป็นนำเข้ามาเอง 2) เงินตราต่างประเทศที่ถอนออกจากธนาคารที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการโดยบุคคลผู้นำเข้าเงินตราต่างประเทศนั้นเข้ามา 3) ผลกำไรสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่าย ภาษีและอื่นๆ แล้ว 4) เงินได้ส่วนอื่นๆ อันเกี่ยวเนื่องทางบัญชีหลังจากชำระภาษีแล้ว ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลหรือครอบครัวที่นอกเหนือจากเงินเดือน และรายได้ที่ชอบด้วยกฎหมายของบุคคลที่เกิดขึ้นระหว่างที่ทำงานในพม่า

ประเด็นที่ 8 บทลงโทษ กฎหมายลงทุนต่างประเทศของพม่าฉบับนี้มีบทลงโทษสำหรับกรณีที่นักลงทุนได้กระทำการขัดต่อกฎหมายนี้ หรือ กฎหมายอื่น หรือ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใด การลงโทษนั้นจะมีลำดับชั้นจากเบาไปหาหนัก เริ่มแต่ การตักเตือน พักสิทธิพิเศษเป็นการชั่วคราว เพิกถอนใบอนุญาตลงทุน และขึ้นบัญชีนักลงทุนรายนั้นๆ

โดยภาพรวมแล้วกฎหมายลงทุนต่างประเทศของพม่าฉบับใหม่เป็นกฎหมายที่นักลงทุนต่างประเทศทั่วไปเห็นว่ามีความยืดหยุ่นค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับฉบับก่อนหรือจารีตประเพณีในการดำเนินธุรกิจกับต่างประเทศที่พม่าเคยปฏิบัติมาในอดีต

อย่างไรก็ตามกฎหมายนี้ยังไม่ได้กล่าวถึงแนวทางการลงทุนจากต่างประเทศโดยชัดเจนเสียทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องข้อจำกัดในการลงทุน ซึ่งต้องอ้างอิงจากกฎหมายอื่นๆ ที่อาจจะไม่เป็นการทราบกันโดยทั่วไปมากนัก ด้วยว่าบางฉบับก็เป็นกฎหมายเก่าที่ใช้มานาน เช่น กิจการที่สงวนสำหรับประชาชนท้องถิ่นหรือชาวพม่าเอง นั้นยังไม่มีปรากฏว่ามีการกำหนดไว้เช่นเดียวกัน

จากเนื้อหาทั้งหมดนี้ เราได้เล็งเห็นแล้วว่าพม่ากำลังจะกลายเป็นประเทศที่ยังมีศักยภาพและโอกาสเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไปได้อีกมากมาย ประกอบกับรัฐบาลก็พยายามปรับปรุงและเร่งรัดพัฒนา ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ กิจการสาธารณูปโภค รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของทางราชการ เพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของการลงทุนจากต่างประเทศ

อีกทั้งรัฐบาลพม่าเองก็พยายามสนับสนุนการผลิต การค้า และการลงทุนในทรัพยากรของประเทศ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน การเร่งรัดพัฒนาดังกล่าวย่อมเกื้อกูล และสร้างโอกาสให้กับนักลงทุนไทย ในการดำเนินธุรกิจกับพม่า โดยเฉพาะการเข้าไปร่วมมีบทบาท ในการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (Infrastructure) ต่างๆ ดังนั้น เราจึงอาจจะสรุปได้ว่า พม่าจะเป็นจุดหมายการลงทุนที่น่าสนใจและท้าทายของนักลงทุนในปีนี้

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

บัญญัติ 10 ประการ ในการลงทุนในเวียดนาม

เวียดนามนับเป็นประเทศเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ในช่วงต้นเดือนธันวาคม 2555 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้นำคณะนักธุรกิจไทยที่ร่วมอบรมในหลักสูตรสร้างนักลงทุนไทยไปลงทุนต่างประเทศรวมกว่า 40 ชีวิต ไปศึกษาลู่ทางการลงทุนที่กรุงฮานอยและนครโฮจิมินห์ของเวียดนาม ซึ่งได้รับแง่คิดมากมายจากนักธุรกิจไทยที่มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจในเวียดนาม และขอนำมาเล่าสู่กันฟังเกี่ยวกับเคล็ดลับการดำเนินธุรกิจในเวียดนาม 10 ประการ

ต้องทำการบ้านศึกษากฎหมายและกฎระเบียบ

ประการแรก ต้องศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุนเวียดนาม เนื่องจากมีลักษณะเฉพาะตัว โดยเฉพาะกฎหมายและกฎระเบียบของเวียดนามจะเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งกว่ากรณีของประเทศไทย เนื่องจากสามารถนำกฎหมายผ่านสภาได้รวดเร็วทันใจ แตกต่างจากกรณีของประเทศไทยที่เป็นไปอย่างล่าช้า ขณะเดียวกันคณะกรรมการของแต่ละจังหวัดจะตีความกฎหมายฉบับเดียวกันแตกต่างกัน

อนึ่ง อย่าหวังพึ่งบริษัทที่ปรึกษามากเกินไป ซึ่งปัจจุบันมีการแปลกฎหมายและกฎระเบียบเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น นักลงทุนควรสนใจศึกษากฎหมายและกฎระเบียบด้วยตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจลึกซึ้ง ทั้งนี้ ควรเน้นใช้ประโยชน์จากบริษัทกฎหมายในแง่ของการดำเนินการเพื่อให้ได้รับใบอนุญาตต่างๆ มากกว่า นับเป็นการใช้เงินอย่างคุ้มค่า มิฉะนั้น จะสูญเสียค่าใช้จ่ายในด้านที่ปรึกษากฎหมายเป็นเงินจำนวนมาก

สำหรับการเลือกบริษัทที่ปรึกษานั้น ไม่ควรเน้นบริษัทที่มีชื่อเสียงทั่วโลกมากจนเกินไป เนื่องจากมีราคาแพงและอาจมีความสัมพันธ์ในเชิงลึกกับทางการเวียดนามไม่มากเท่าที่ควร ควรสอบถามนักธุรกิจไทยในเวียดนามว่าบริษัทที่ปรึกษารายใดที่ประทับใจเกี่ยวกับให้บริการว่ามีคุณภาพดีและค่าบริการสมเหตุสมผล

สิ่งที่ควรระมัดระวัง คือ จะต้องให้ความสำคัญกับสายสัมพันธ์กับทั้งรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน เนื่องจากเวียดนามได้กระจายอำนาจไปยังรัฐบาลท้องถิ่นค่อนข้างมาก พร้อมกันนี้จะต้องให้ความสำคัญไม่เฉพาะกับข้าราชการระดับสูงเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงข้าราชการระดับล่างลงมาด้วย

ต้องสร้างเครือข่ายกับคนไทยในเวียดนาม

ประการที่สอง ต้องพยายามสร้างเครือข่ายกับสมาคมนักธุรกิจไทยในเวียดนาม (Thai Business Association in Vietnam) บริษัทไทยที่มาทำธุรกิจในเวียดนาม สถาบันการเงินของไทยในเวียดนาม ซึ่งมี 2 แห่ง คือ ธนาคารกรุงเทพ ซึ่งมี 2 สาขา คือ สาขากรุงฮานอยและนครโฮจิมินห์ และธนาคารวีนาสยาม ซึ่งเป็นการร่วมลงทุนระหว่างรัฐบาลเวียดนาม ธนาคารไทยพาณิชย์ และเครือเจริญโภคภัณฑ์ รวมถึงหน่วยราชการของไทยในเวียดนาม

การพบปะกันจะช่วยในด้านแลกเปลี่ยนข้อมูลจะได้รับความรู้และคำแนะนำในการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมาก ซึ่งบรรดาหน่วยงานเหล่านี้ต่างยินดีที่จะร่วมมือให้การสนับสนุนคนไทยด้วยกัน ยิ่งไปกว่านั้น การรวมตัวกันจะทำให้มีอำนาจต่อรองมากยิ่งขึ้น เช่น รวมกันต่อรองในการวางสินค้าจำหน่ายในห้างสรรพสินค้า โดยหากแต่ละรายไปเจรจาต่อรองแล้ว จะมีอำนาจในการต่อรองต่ำ อาจถูกบีบจากห้างสรรพสินค้าให้เสียค่าวางสินค้าในราคาสูง

สถานทูตไทยที่กรุงฮานอยแจ้งว่านักลงทุนชาวไทยไปทำธุรกิจในเวียดนามนั้น ปกติจะไม่ค่อยมาปรึกษาหารือด้วย ต่อเมื่อธุรกิจประสบปัญหาแล้วจึงค่อยมาติดต่อที่สถานทูตเพื่อขอให้ช่วยแก้ไข

ส่วนธนาคารกรุงเทพในเวียดนาม ซึ่งมี 2 สาขา คือ กรุงฮานอยและนครโฮจิมินห์ ก็กล่าวว่านักธุรกิจไทยมาใช้บริการไม่มากเท่าที่ควร โดยลูกค้ารายใหญ่ในเวียดนามแทนที่จะเป็นนักธุรกิจไทยกลับกลายเป็นนักธุรกิจไต้หวัน เนื่องจากธนาคารกรุงเทพมีสาขาไต้หวัน ทำให้มีความสัมพันธ์กับนักธุรกิจไต้หวันเป็นอย่างดี และตามมาใช้ทั้งบริการทางการเงินและบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจในเวียดนาม

ต้องเรียนรู้ภาษาเวียดนาม

ประการที่สาม ต้องศึกษาเรียนรู้ภาษาเวียดนามอย่างน้อยระดับอ่านออกเขียนได้ เนื่องจากชาวเวียดนามทั้งนักธุรกิจและข้าราชการจำนวนมากยังมีความรู้ในภาษาอังกฤษน้อย ทำให้ยากในการติดต่อธุรกิจ

อนึ่ง นักธุรกิจไทยในเวียดนามแนะนำว่า ความจริงแล้วภาษาเวียดนามไม่ยากอย่างที่คิด ภาษาเวียดนามสามารถเรียนรู้ง่ายและรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังใช้ตัวโรมันที่เราคุ้นเคยกันดีอยู่แล้ว โดยปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งในไทยเปิดสอนภาษาเวียดนาม

ต้องถือหุ้นเต็ม เว้นแต่มีเหตุผลพิเศษ

ประการที่สี่ หากไม่มีเหตุผลอื่นที่จำเป็นแล้ว ควรทำธุรกิจแบบถือหุ้นเต็ม แทนที่จะร่วมลงทุน เพื่อหลีกเลี่ยงข้อพิพาทในภายหลัง ยกเว้นแต่เป็นธุรกิจที่กฎหมายห้ามชาวต่างชาติถือหุ้นทั้งสิ้น หรือจำเป็นต้องติดต่อขายให้กับหน่วยราชการเวียดนาม จำเป็นต้องพึ่งพาความเชี่ยวชาญของหุ้นส่วนเวียดนามในด้านนี้ กรณีจำเป็นต้องร่วมทุนแล้ว สัญญาร่วมลงทุนต้องรัดกุมชัดเจน

อนึ่ง ในระยะที่ผ่านมา นักธุรกิจไทยหลายรายหลีกเลี่ยงข้อจำกัดไม่ให้ต่างชาติถือหุ้นทั้งสิ้นข้างต้น โดยแต่งงานกับชาวเวียดนาม และดำเนินธุรกิจในนามของภรรยา นับเป็นรูปแบบ Nominee อีกแบบหนึ่ง

อนึ่ง หากเป็นธุรกิจขนาดเล็กและมีลักษณะขายสินค้าแก่ตัวแทนจำหน่าย ไม่ได้ตั้งโรงงานในเวียดนามหรือกระจายสินค้าเอง ต้องการส่งพนักงานของตนเองไปสนับสนุนช่วยเหลือตัวแทนจำหน่ายในเวียดนามแล้ว นักธุรกิจไทยในเวียดนามแนะนำว่าไม่จำเป็นต้องไปจัดตั้งสำนักงานตัวแทนในเวียดนาม เนื่องจากจะเสียค่าใช้จ่ายสูงในการจัดตั้งสำนักงานของตนเอง

การดำเนินการในช่วงแรกควรดำเนินการในรูปส่งพนักงานไปทำงานในเวียดนามเป็นครั้งๆ โดยแต่ละครั้งสามารถอาศัยอยู่ได้นานถึง 30 วัน โดยสถานที่ทำงานอาจจะใช้สำนักงานของตัวแทนจำหน่ายในเวียดนามเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ต่อเมื่อธุรกิจในเวียดนามมีขนาดใหญ่โตขึ้นมากเพียงพอ ถึงค่อยจัดตั้งสำนักงานตัวแทน

ขาดสด งดเชื่อ เบื่อทวง

ประการที่ห้า ทำธุรกิจต้องขายเป็นเงินสดภายใต้คำขวัญที่ว่า **"ขาดสด งดเชื่อ เบื่อทวง"** เพราะการติดตามหนี้ทำได้ยากมาก การดำเนินคดียุ่งยากและมีค่าใช้จ่ายสูง โดยเฉพาะกรณีผู้ขายสินค้ามีอำนาจต่อรองสูง เนื่องจากเป็นสินค้าที่ต้องการของตลาดภายในประเทศเวียดนาม

กรณีลูกค้าที่ทำมาค้าขายกันมายาวนาน จนไว้เนื้อเชื่อใจได้ อาจให้เครดิตบ้าง หรือใช้บริการพักเงินที่บัญชีของคนกลาง (Escrow's account) ของสถาบันการเงินในเวียดนาม เช่น ธนาคารกรุงเทพสาขาเวียดนาม ฯลฯ โดยผู้ซื้อจ่ายเงินเข้าบัญชีนี้ก่อน แต่เมื่อผู้ซื้อรับสินค้า

เรียบร้อย สถาบันการเงินจะจ่ายเงินจาก Escrow's account ไปให้ผู้ขายต่ออีกทอด

ตัวอย่างหนึ่ง คือ รูปแบบการทำธุรกิจของบริษัทรอแยลฟู้ดส์ จำกัด (เวียดนาม) ผู้จำหน่ายสินค้าปลากระป๋องตราสามแม่ครัวในเวียดนาม เน้นขายสินค้าในรูปเงินสดเป็นหลัก โดยยกเว้นเฉพาะการขายส่งแก่ห้างสรรพสินค้าเท่านั้น ซึ่งกำหนดระยะเวลาการให้สินเชื่อ 30 วัน

แต่หากเป็นสินค้าไม่เป็นที่รู้จัก หากต้องการเปิดตลาด อาจจำเป็นต้องขายเงินเชื่อแม้จะมีความเสี่ยงจากไม่ได้รับชำระเงินค่าสินค้าสูงมาก อนึ่ง แม้การจำหน่ายสินค้าราคาแพงแก่ผู้ซื้อโดยตรง เช่น รถจักรยานยนต์ ฯลฯ ในเวียดนามจะขายในรูปเงินสดแทบทั้งหมด ผู้ซื้อต้องนำเงินไปซื้อ เนื่องจากระบบการขายสินค้าแบบผ่อนส่งในเวียดนามยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้าเหมือนกับในประเทศไทย

นอกจากนี้ ควรระมัดระวังปัญหาพนักงานขายเก็บเงินสดจากลูกค้าแล้วหนีหายไป ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้น ควรกำหนดให้ผู้ซื้อโอนเงินผ่านธนาคารมาให้บริษัท จากนั้นก็ให้ผู้ซื้อโทรสารใบรับฝากมาเป็นหลักฐาน

อนึ่ง สำหรับแนวทางอื่นๆ ในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้ คือ แทนที่จะแต่งตั้งบริษัทเวียดนามให้เป็นตัวแทนจำหน่าย อาจเปลี่ยนมาแต่งตั้งบริษัทต่างชาติที่ทำธุรกิจการค้าอยู่แล้วในเวียดนามให้เป็นตัวแทนจำหน่าย

ควรตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

ประการที่หก กรณีเป็นการลงทุนก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ควรจัดตั้งกิจการในนิคมอุตสาหกรรม เนื่องจากเวียดนามมีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ ไม่ค่อยดีนัก ประกอบกับในระยะหลัง รัฐบาลเวียดนามเข้มงวดด้านสิ่งแวดล้อมกับโรงงานที่ตั้งนอกนิคมอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ดังนั้น การจัดตั้งกิจการในนิคมอุตสาหกรรมซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ไปได้มาก

ก่อนจะตัดสินใจเช่าที่คิดระยะยาว ควรจะต้องตรวจสอบพื้นที่อย่างละเอียดในประเด็นต่างๆ เป็นต้นว่า เป็นพื้นที่น้ำท่วมถึงหรือไม่ ดินอ่อนต้องมีค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการตอกเสาเข็มหรือไม่ เป็นหลุมฝังศพเก่าหรือไม่ มิฉะนั้น จะต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการเคลื่อนย้ายที่ฝังศพ ฯลฯ สำหรับที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมที่ก่อตั้งนานแล้ว แต่ยังขายที่ดินไม่หมด ระยะเวลาเหลืออยู่ของสิทธิการใช้ที่ดินภายในนิคมอุตสาหกรรมแห่งนั้นจะลดลงเรื่อยๆ ต่ำกว่านิคมอุตสาหกรรมที่ก่อตั้งใหม่เพิ่งทำสัญญาใช้ที่ดินจากรัฐบาล

อย่างไรก็ตาม กรณีลงทุนในเวียดนามจะ

แตกต่างจากไทย โดยที่ดินเป็นของรัฐ ไม่สามารถซื้อที่ดินได้ โดยสามารถถือกรรมสิทธิ์ในการใช้ที่ดินระยะยาวเท่านั้น เช่น 20 - 30 ปี ในเวียดนาม ซึ่งความจริงแล้วกรณีตั้งใกล้กรุงฮานอยหรือนครโฮจิมินห์ มีค่าใช้จ่ายแพงพอๆ กับราคาซื้อที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมชั้นนำของไทย คือ 90 - 100 เหรียญสหรัฐฯ/ตารางเมตร หรือประมาณ 4.5 ล้านบาท/ไร่ ยิ่งไปกว่านั้น การนำสัญญาถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินระยะยาวไปค้ำประกันสินเชื่อทำได้ยากลำบากมาก

ต้องใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อม มีโทษสถานหนัก

ประการที่เจ็ด ต้องใส่ใจในการปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม เนื่องจากในระยะหลังทางการเข้มงวดมาก ขณะเดียวกันกฎระเบียบในบางด้านโดยเฉพาะด้านมาตรฐานน้ำเสีย ได้กำหนดเข้มงวดกว่าของญี่ปุ่นหรือไทยเสียอีก โดยเฉพาะหากฝ่าฝืนโดยเจตนา อาจจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง ไม่ได้ลงโทษแบบเล็กน้อยเหมือนกับประเทศไทย

ตัวอย่างหนึ่ง คือ บริษัท Vedan Viet Nam ซึ่งเป็นโครงการลงทุนผลิตผงชูรสของไต้หวัน ได้ถูกจับกุมในปี 2551 ในข้อหาลักลอบปล่อยน้ำเสียออกนอกโรงงานที่ทางตอนใต้ของจังหวัดดองไน ทำสัตว์น้ำในแม่น้ำ คือ ปลาและกุ้ง ล้มตายจำนวนมาก โดยลักลอบปล่อยน้ำเสียผ่านท่อระบายน้ำเสียที่ก่อสร้างขึ้นอย่างลับๆ มายาวนานตั้งแต่ปี 2537 เป็นต้นมา

นายเหวียนเติ๋นยุ๋ง นายกรัฐมนตรีเวียดนาม จึงได้ออกคำสั่งเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2551 กำหนดให้บริษัทแห่งนี้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นจะต้องสั่งให้ปิดดำเนินการทั้งหมดเป็นการถาวร โดยใบอนุญาตของบริษัทได้ถูกระงับเป็นการชั่วคราว ถูกเปรียบเทียบปรับ 267,500 ล้านดอง หรือประมาณ 600,000 บาท และถูกสั่งให้จ่ายเงิน 127,000 ล้านดอง หรือ 250 ล้านบาท เป็นค่าธรรมเนียมป้องกันสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ บริษัท Vedan Viet Nam ยังต้องจ่ายเงินชดเชยแก่เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบโดยสถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการทำหน้าที่เป็นตัวแทนเกษตร ต้องการให้บริษัทจ่ายชดเชยแก่เกษตรกรประมาณ 95 ล้านบาท

ต้องศึกษาเชิงลึก

ประการที่แปด ต้องศึกษาเชิงลึก โดยต้องระมัดระวังในการใช้ตัวเลขทางเศรษฐกิจของหน่วยราชการเวียดนาม ไม่เชื่อถือมากจนเกินไป เนื่องจากเป็นประเทศสังคมนิยม รัฐบาลจะเน้นเสนอตัวเลขทางเศรษฐกิจไปในทางที่ดี ควรต้องศึกษาตัวเลขจากหน่วยงานอื่นๆ มาเปรียบเทียบกับตัวเลขทางการ เช่น IMF ธนาคารโลก บริษัทที่ปรึกษา ฯลฯ

สำหรับในด้านการตลาด ต้องศึกษาให้เข้าใจถ่องแท้ เพราะรสนิยมของคนเวียดนามแตกต่างจากไทย เช่น แหนมจากไทยไม่ประสบผลสำเร็จทางการตลาดในเวียดนาม เนื่องจากรสชาติเปรี้ยวเกินไป ขณะที่แหนมในเวียดนามจะมีรสชาติค่อนข้างหวาน

อนึ่ง การที่ปลากระป๋องตราสามแม่ครัวของไทยประสบความสำเร็จอย่างมากในเวียดนาม เนื่องจากเข้าใจถึงรสนิยมบริโภคของชาวเวียดนาม ซึ่งนิยมบริโภคในรูป **"ขนมปังยัดไส้ปลากระป๋อง"** ไม่ได้รับประทานกับข้าวเหมือนกับในไทย โดยเมื่อรับประทานกับขนมปังแล้ว มีรสชาติอร่อยที่สุด

จากการที่เวียดนามนิยมสินค้าไทยค่อนข้างมากว่าเป็นสินค้ามีคุณภาพ หากจะผลิตในไทยแล้ว ควรทำบรรจุภัณฑ์จากไทยแล้วส่งมาขายเป็นสินค้าสำเร็จรูปในเวียดนาม จะเหมาะสมกว่าที่จะผลิตไทยแล้วส่งเป็นห่อขนาดใหญ่มาแบ่งบรรจุในเวียดนาม เนื่องจากคนเวียดนามจะเห็นว่ามีคุณภาพต่ำกว่า เว้นแต่จะผลิตสินค้าในเวียดนามถึงจะทำบรรจุภัณฑ์ในเวียดนาม

ต้องเข้าถึงทัศนคติและอุปนิสัยของคนเวียดนาม

ประการที่เก้า ต้องดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงทัศนคติและอุปนิสัยของคนเวียดนาม ซึ่งหากศึกษาประวัติศาสตร์เวียดนามแล้ว จะพบว่า

เวียดนามสามารถรบชนะจีน รบชนะฝรั่งเศส และรบชนะสหรัฐฯ ย่อมมีความภาคภูมิใจในความเป็นชาวเวียดนาม ไม่ยอมให้ใครมาดูถูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนต่างชาติ ดังนั้น หากจะสนทนากับคนเวียดนามจะต้องหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลหรือพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

กรณีของบริษัทไทยแล้ว การบริหารจัดการมักอลุ่มอล่วยค่อนข้างมาก แม้สร้างสัมพันธ์ค่อนข้างดีกับพนักงาน ไม่เกิดข้อพิพาทแรงงานอย่างร้ายแรงเหมือนกับกรณีบริษัทเกาหลีใต้ ซึ่งคนเวียดนามไม่ชอบทำงานด้วย แต่ก็มีข้อเสีย คือ พนักงานไม่ทำงานอย่างเต็มที่ ดังนั้น อาจจะต้องพยายามเดินสายกลางเหมือนกับบริษัทญี่ปุ่น กำหนดการบริหารจัดการเข้มงวดเป็นระบบมากขึ้น

อนึ่ง ชาวเวียดนามนั้นมีบุคลิกลักษณะเป็นคนสนใจศึกษาหาความรู้ตามลัทธิขงจื้อ เรียนอะไรเรียนจริง ขยัน ค้าขายเก่ง และคิดเลขเร็ว แต่มีจุดอ่อนสำคัญ คือ ขาดหัวใจของการบริการ ดังนั้น หากจะลงทุนหรือทำธุรกิจในเวียดนามในกิจการที่จำเป็นต้องให้บริการ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ฯลฯ จะต้องพยายามทุ่มเทฝึกฝนบุคลากรทางด้านบริการให้มากเป็นพิเศษ

คนไทยต้องดำรงตำแหน่งสำคัญทั้งหมดในช่วงแรก

ประการที่สิบ ควรนำคนไทยมาดำรงตำแหน่งสำคัญทั้งหมดภายในบริษัทในช่วงเริ่มต้น แม้ต้นทุนการดำเนินธุรกิจสูง มิฉะนั้นอาจเกิดปัญหาภายในบริษัทขึ้นได้ จนเมื่อเกิดความมั่นใจแล้วจึงค่อยๆ แต่งตั้งคนเวียดนามที่ไว้ใจมาดำรงตำแหน่งแทน นอกจากนี้ โรงงานควรจะต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดี เพื่อป้องกันปัญหาลักขโมยสินค้าหรือวัตถุดิบภายในโรงงาน โดยเฉพาะกรณีเป็นสินค้าหรือวัตถุดิบที่ซื้อง่ายขายคล่องในตลาด

สุดท้ายนี้ นักธุรกิจไทยให้ข้อคิดว่าการดำเนินธุรกิจในเวียดนามนั้น ความจริงแล้วไม่ยากอย่างที่คิด อาจจะมีปัญหาบ้างในช่วง 2 – 3 ปี ต้องทำใจว่าจะต้องขาดทุน แต่เมื่อผ่านพ้นช่วงเวลานั้นไปแล้ว ประกอบกับสะสมความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ การทำธุรกิจจะง่ายขึ้นมาก

วิเคราะห์

หลักเกณฑ์ส่งเสริมการลงทุนเวียดนาม

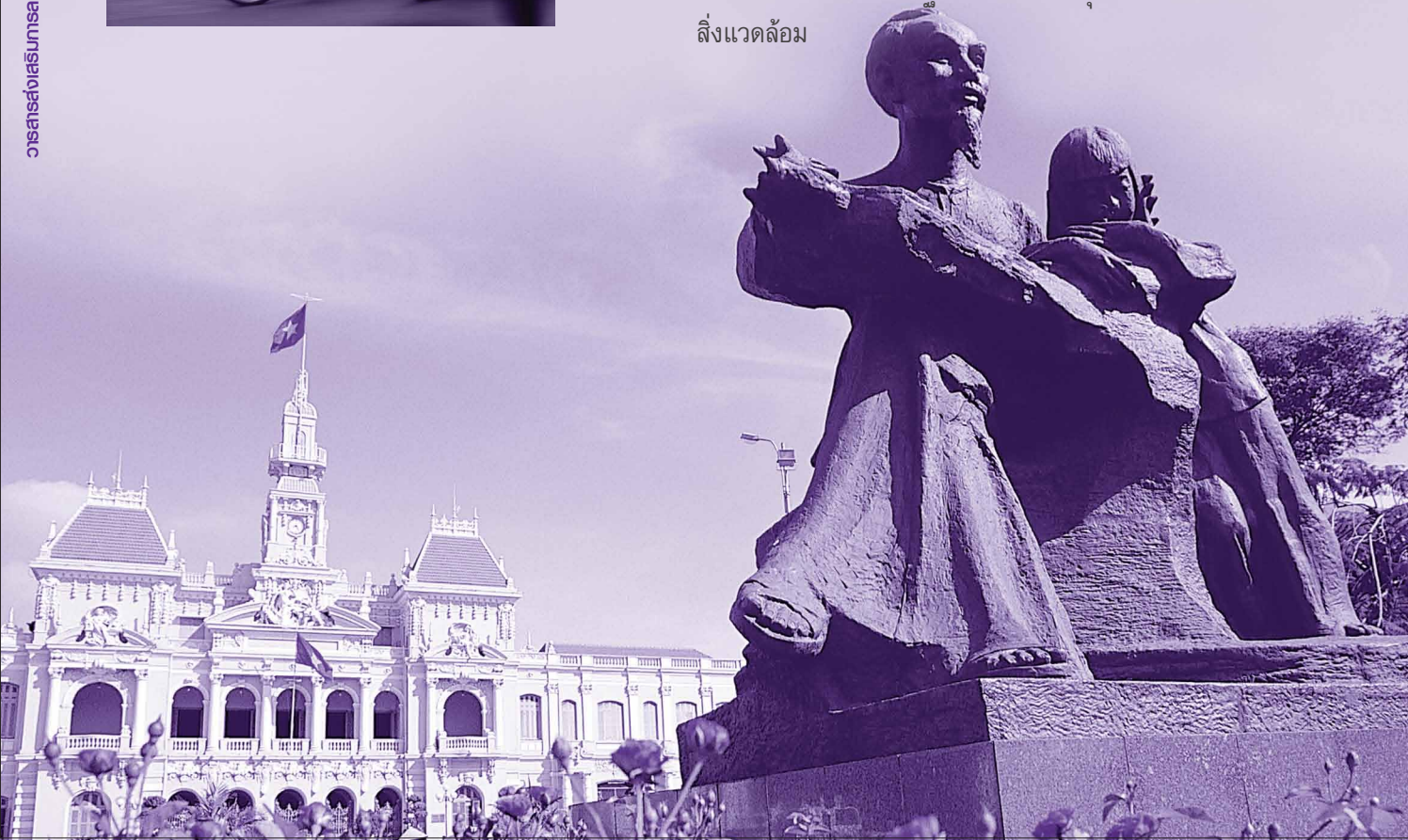
เวียดนามมีการปรับปรุงสิทธิและประโยชน์ด้านส่งเสริมการลงทุนหลายครั้ง โดยครั้งล่าสุด คือ การปรับปรุงครั้งใหญ่กฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคล (CIT Law) และพระราชกฤษฎีกาหมายเลข 124/2008/ND-CP ซึ่งลดสิทธิและประโยชน์ลงอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันภาคธุรกิจได้เรียกร้องให้ปรับปรุงแก้ไข พรฎ ฉบับนี้ในหลายประเด็น

ส่งเสริมการลงทุนในกิจการเป้าหมาย

ในระยะที่ผ่านมารัฐบาลเวียดนามได้กำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายในการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศในหลายกิจการ กล่าวคือ

- การแปรรูปสินค้าเกษตรและสัตว์น้ำ
- อุตสาหกรรมสนับสนุน
- อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูง
- ธุรกิจบริการมูลค่าเพิ่มสูง
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการสิ่งแวดล้อม

- การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและมีประสิทธิภาพและประหยัดพลังงาน
- ธุรกิจสุขภาพและยารักษาโรค
- การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สนามบิน ท่าเรือ โรงไฟฟ้า โรงพยาบาล ถนน ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ฯลฯ
- กิจการที่ตั้งในเขตในพื้นที่ซึ่งมีความยากลำบากทางเศรษฐกิจและสังคม

จากการที่เวียดนามให้ความสนใจการลงทุนจากต่างประเทศในด้านกิจการใช้แรงงานเข้มข้นน้อยลง ดังนั้น กิจการใดที่ลงทุนน้อยและใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก เช่น กิจการเสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ จะถูกเพ่งเล็งเป็นพิเศษ ทำให้ยากที่จะได้รับการอนุญาตดำเนินธุรกิจในระยะหลัง หลายบริษัทพยายามหลีกเลี่ยงปัญหานี้ โดยจะเสนอโครงการที่จะจ้างงานจำนวนมาก โดยเสนอโครงการขนาดเล็กจ้างงานต่ำกว่า 500 คน ก่อน แล้วมาเสนอขอขยายกิจการในภายหลัง

ส่งเสริมพิเศษการศึกษา สาธารณสุข วัฒนธรรม กีฬา และสิ่งแวดล้อม

เวียดนามมีการปรับปรุงสิทธิและประโยชน์ด้านส่งเสริมการลงทุนหลายครั้ง โดยครั้งล่าสุด คือ การปรับปรุงครั้งใหญ่ตามพระราชกฤษฎีกาหมายเลข 124/2008/ND-CP ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2551 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป ซึ่งมีหลายประเด็นน่าสนใจ

ประการแรก ธุรกิจด้านการศึกษา สาธารณสุข วัฒนธรรม การกีฬา และสิ่งแวดล้อม ตามบัญชีรายการที่ได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี อยู่ในข่ายยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 4 ปี และลดหย่อนกึ่งหนึ่ง 9 ปี นับจากเริ่มมีกำไร แต่ไม่เกินปีที่ 4 ภายหลังเปิดดำเนินการ และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 ตลอดไป หากตั้งในเขตที่มีความยากในการดำเนินการทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมากตามที่กำหนดในท้ายประกาศ หรือตั้งกิจการในเขตเศรษฐกิจ หรือเขตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูงที่ได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี

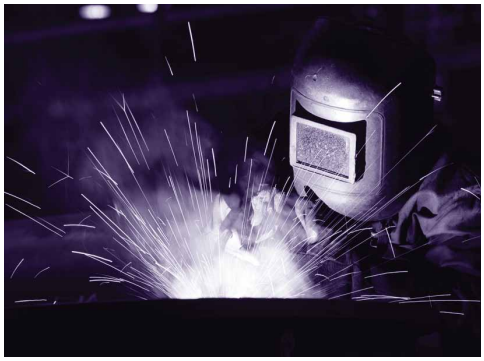
อยู่ในข่ายยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 4 ปี และลดหย่อนกึ่งหนึ่ง 5 ปี นับจากเริ่มมีกำไร แต่ไม่เกินปีที่ 4 ภายหลังเปิดดำเนินการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 ตลอดไป หากตั้งในพื้นที่อื่นๆ

ประการที่สอง ธุรกิจสหกรณ์บริการด้านการเกษตร กองทุนให้สินเชื่อแก่ประชาชนอยู่ในข่ายเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 20 ตลอดไป

เน้นสนับสนุนธุรกิจไฮเทค และโครงสร้างพื้นฐาน

ประการที่สาม กรณีบริษัทก่อตั้งใหม่ในธุรกิจเทคโนโลยีสูง กิจการวิจัยและพัฒนา กิจการซอฟต์แวร์ กิจการโครงสร้างพื้นฐานที่กำหนดโดยนายกรัฐมนตรี อยู่ในข่ายยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 4 ปี และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 9 ปี นับจากเริ่มมีกำไร แต่ไม่เกินปีที่ 4 ภายหลังเปิดดำเนินการ และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 เป็นเวลา 15 ปี นับตั้งแต่เริ่มมีกำไร ทั้งนี้ กรณีเป็นธุรกิจเทคโนโลยีสูง กิจการวิจัยและพัฒนา ที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ อาจจะขยายเวลาเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 10 ได้เป็นเวลาไม่เกิน 30 ปี โดยจะต้องเสนอโดยกระทรวงการคลังและได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี

โครงการจะจัดเป็นอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูงซึ่งอยู่ในข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์สูงสุดดังกล่าวข้างต้น จะมีเงื่อนไขต้องเป็นไปตามกฎหมายเทคโนโลยีสูง (Law on High Technology) เป็นต้นว่า เป็นการผลิตผลิตภัณฑ์ในบัญชีรายการเทคโนโลยีสูง ใช้จ่ายในด้านวิจัยและพัฒนาอย่างต่ำร้อยละ 1 ของรายได้ ในช่วง 3 ปีแรก และมากกว่าร้อยละ 1 ตั้งแต่ปีที่ 4 เป็นต้นไป ฯลฯ

สำหรับกรณีของโนเกีย ได้รับการส่งเสริมในฐานะกิจการเทคโนโลยีสูง โดยกำหนดเงื่อนไขโรงงานต้องมีสายการผลิตที่ทันสมัยเมื่อเปรียบเทียบกับโรงงานระดับแนวหน้าอื่นๆ ของโลก โนเกียต้องเพิ่มสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศเป็นอย่างต่ำร้อยละ 30 - 50 ของชิ้นส่วนทั้งหมด ภายในเวลา 3 - 4 ปี กำหนดว่าสัดส่วนร้อยละ 5 ของพนักงานที่จบการศึกษาปริญญา และต้องมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมวิจัยและพัฒนาของบริษัท

สำหรับซัมซุงได้รับการส่งเสริมในฐานะกิจการเทคโนโลยีสูงเนื่องจากได้เสนอจะตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาขึ้นที่กรุงฮานอย แต่นับถึงปลายปี 2555 ยังจัดตั้งไม่ได้ เนื่องจากคณะกรรมการประชาชนของกรุงฮานอยได้เสนอให้เลือกที่ตั้ง 3 แห่งที่เขตดองอันห์ของกรุงฮานอย แต่ซัมซุงปฏิเสธข้อเสนอ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าสถานที่ตั้งห่างไกลจากศูนย์กลางของเมือง ค่าเช่าระยะยาวแพงมาก คือประมาณ 70 ล้านบาท/ไร่ และยังเป็นพื้นที่นาทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการปรับปรุงที่ดิน โดยหากไม่สามารถก่อสร้างได้ทันตามกำหนด อาจทำให้บริษัทสูญเสียสถานภาพกิจการเทคโนโลยีสูง ต้องคืนภาษีอากรที่ได้รับยกเว้นไปแล้วคืนแก่รัฐบาล

ธุรกิจทั่วไปจะให้ส่งเสริมต่อเมื่อตั้งในเขตพิเศษ

ประการที่สี่ ธุรกิจทั่วไป จะอยู่ในข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร ดังนี้

กรณีบริษัทก่อตั้งใหม่ตั้งกิจการในพื้นที่ซึ่งมีความยากในการดำเนินการทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมากตามที่กำหนดในท้ายประกาศหรือตั้งกิจการในเขตเศรษฐกิจ หรือเขตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูงที่ได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี อยู่ในข่ายยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 4 ปี และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 9 ปี นับจากเริ่มมีกำไร แต่ไม่เกินปีที่ 4 ภายหลังเปิดดำเนินการ และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 เป็นเวลา 15 ปี นับตั้งแต่เริ่มมีกำไร

กรณีกิจการก่อตั้งใหม่ซึ่งตั้งกิจการในพื้นที่ซึ่งยากลำบากทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในข่ายยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 2 ปี และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 4 ปี นับจากมีกำไร แต่ไม่เกินปีที่ 4 ภายหลังเปิดดำเนินการ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 20 เป็นเวลา 10 ปี นับตั้งแต่มีกำไร

นอกจากยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว เวียดนามยังยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมกรณีไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ คล้ายคลึงกับกรณีของประเทศไทย

ประเด็นที่แตกต่างจากไทย

หลักเกณฑ์ส่งเสริมการลงทุนของเวียดนาม เมื่อเปรียบเทียบกับของไทยแล้ว มีหลายประเด็นที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

ประการแรก กรณีของเวียดนาม จะให้สิทธิและประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนเฉพาะกรณีบริษัทก่อตั้งใหม่เท่านั้น ไม่รวมถึงโครงการขยายกิจการ ยกเว้นจะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อผ่อนผันเป็นกรณีพิเศษเป็นรายๆ ไป ซึ่งนับว่าแตกต่างจากไทย จะให้สิทธิและประโยชน์ทั้งโครงการใหม่และโครงการขยาย

ตัวอย่างการให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการขยายกิจการเป็นกรณีพิเศษ คือ บริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์เวียดนาม ได้รับอนุมัติการส่งเสริมในปี 2551 ในโครงการลงทุน 670 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อผลิตโทรศัพท์มือถือ เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค ฯลฯ ที่จังหวัดบั๊กนิญ (Bac Ninh) ชานกรุงฮานอย โดยได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 4 ปี และลดหย่อนกึ่งหนึ่ง (ลดจากอัตราพิเศษร้อยละ 10 ครึ่งหนึ่ง เหลือเป็น ร้อยละ 5) เป็นเวลา 9 ปี และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 แทนที่จะเป็นอัตราปกติร้อยละ 25 เป็นเวลา 15 ปี

ต่อมาในปี 2553 บริษัทซัมซุงได้ประกาศลงทุนเพิ่มเติมอีก 830 ล้านเหรียญสหรัฐฯ รวมเป็น 1,500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งตามหลักเกณฑ์ปกติกิจการในส่วนขยายจะไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแต่อย่างใด โดยซัมซุงยื่นคำขาดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2555 ว่าหากยังไม่ได้รับสิทธิและ

ประโยชน์ จะไม่ลงทุน ภายหลังเจรจาต่อรองยาวนานถึง 2 ปี เมื่อเดือนตุลาคม 2555 รัฐบาลเวียดนามได้อนุมัติให้โครงการขยายกิจการของซัมซุงได้รับสิทธิและประโยชน์เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 ด้วย หากโครงการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด โดยโครงการใหม่ห่างจากโครงการเดิมที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดบั๊กนิญ ภายหลังก่อตั้งโครงการใหม่แล้ว จะควบรวมเข้ากับโครงการเดิมโดยทันที

ประการที่สอง เวียดนามจะมีทั้งยกเว้น ลดหย่อน และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราพิเศษ ซึ่งวิธีการคำนวณค่อนข้างสลับซับซ้อน เนื่องจากระยะเวลาจะซ้ำซ้อนกัน เป็นต้นว่า กรณีบริษัทมีกำไรตั้งแต่เปิดดำเนินการ กรณีเป็นกิจการเทคโนโลยีสูง ซึ่งอยู่ในข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์ตามข้อ 2 คือ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 4 ปี และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล 9 ปี และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 เป็นเวลา 15 ปี หมายความว่า ใน 4 ปีแรก ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในปีที่ 5 - 13 จะเสียเพียงครึ่งหนึ่งของอัตราพิเศษร้อยละ 10 คือ ร้อยละ 5 จากนั้นในปีที่ 14 - 15 จะเสียในอัตราร้อยละ 10 และนับตั้งแต่ปี 16 เป็นต้นไป จะเสียในอัตราปกติ คือ ร้อยละ 25

ส่วนกรณีการส่งเสริมการลงทุนของไทยมีเฉพาะการยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น ไม่มีการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล นอกจากนี้ กรณีการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของไทยโดยปกติแล้วจะมีการจำกัดวงเงินสูงสุดที่จะยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่เกินเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ยกเว้นกรณีกำหนดเป็นกิจการที่ให้ความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นการพิเศษ แต่กรณีของเวียดนามไม่มีข้อจำกัดในเรื่องนี้แต่อย่างใด

ประการที่สาม กรณีเวียดนาม จะเริ่มคิดระยะเวลายกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลนับจากมีกำไร แต่ไม่เกินปีที่ 4 ภายหลังเปิดดำเนินการ ขณะที่กรณีของไทย จะเริ่มนับระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนับตั้งแต่เริ่มมีรายได้ ไม่ว่าจะมีกำไรหรือไม่ก็ตาม

ประการที่สี่ หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์ด้านส่งเสริมการลงทุนของเวียดนามเป็นแบบค่อนข้างตายตัว มีไม่กี่แบบ แตกต่างจากกรณีของไทยที่มีการแยกย่อยเป็นหลายรูปแบบและรายละเอียดแต่ละประเภทกิจการ

ประการที่ห้า กรณีของเวียดนามจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ส่งเสริมฯ ครั้งใหญ่บ่อยครั้งมาก ขณะที่กรณีของไทยหลักเกณฑ์ส่งเสริมฯ โดยทั่วไปจะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งนัก โดยส่วนใหญ่จะเปลี่ยนแปลงเป็นหลักเกณฑ์ย่อยเฉพาะประเภทกิจการเท่านั้น

นอกจากนี้ เวียดนามยังมีการยกเว้นเฉพาะกิจเป็นการทั่วไปบ่อยครั้ง เป็นต้นว่า สมัชชาแห่งชาติของเวียดนามได้มีมติเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2554 เห็นชอบกับมาตรการยกเว้นและลดหย่อนภาษีอากรเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงร้อยละ 30 เป็นการชั่วคราวสำหรับปี 2554 ซึ่งปัจจุบันเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราปกติร้อยละ 25 ดังนั้น จะลดลงเหลือในอัตราร้อยละ 17.5 สำหรับกิจการที่ใช้แรงงานเข้มข้น เช่น อุตสาหกรรมการผลิต การแปรรูปผลิตผลการเกษตร สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองเท้า โครงสร้างพื้นฐานบางประเภท และกิจการ SMEs แต่ไม่ครอบคลุมถึงกิจการบางประเภท เช่น การจำหน่ายสลากกินแบ่ง ธุรกิจเงินทุน ธนาคาร ประกันภัย การค้าอสังหาริมทรัพย์ หรือกรณีเป็น SMEs ที่ถือหุ้นใหญ่มากกว่าร้อยละ 50 โดยบริษัทที่ไม่ใช่ SMEs

หันมาสนใจคุณภาพมากกว่าปริมาณ

นาย Nguyen Noi รองผู้อำนวยการสำนักงานการลงทุนต่างประเทศ ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงวางแผนและการลงทุน (MPI) ได้กล่าวว่าในระยะที่ผ่านมาโครงการลงทุนจากต่างประเทศมีปัญหาหลายด้าน เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาการใช้เทคโนโลยีล้าหลัง ปัญหาการนัดหยุดงานประท้วง ฯลฯ ดังนั้น นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้ MPI ให้ประเมินผลและเสนอแนะแนวทางยกระดับการลงทุน โดยกำหนดให้ส่งรายงานภายในไตรมาสที่ 2 ของปี 2555

MPI ได้จัดทำร่างรายงานการประเมินและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศแล้วเสร็จเมื่อกลางปี 2555 ได้เสนอว่าเวียดนามควรให้ความสนใจกับโครงสร้างและคุณภาพของการลงทุนโดยตรงจากต่างระเทศ โดยเน้นส่งเสริมกิจการที่ใช้เทคโนโลยีสะอาดและปล่อยคาร์บอนต่ำ กิจการเทคโนโลยีสูง กิจการที่พัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์และทักษะของแรงงาน กิจการในอุตสาหกรรมสนับสนุนการเสริมสร้างเครือข่ายระหว่างโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับบริษัทท้องถิ่น ฯลฯ

ภาคธุรกิจต้องการให้ปรับปรุง พรฎ 124/2008

จากการสิทธิและประโยชน์ด้านส่งเสริมการลงทุนลดต่ำลงมากภายหลังการประกาศใช้ พรฎ 124/2008 ภาคธุรกิจได้ขอให้รัฐบาลปรับปรุงอัตราภาษีอากรและการส่งเสริมการลงทุนในประเด็นต่างๆ เป็นต้นว่า

1. ขอให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 20 เพื่อกระตุ้นการลงทุน ซึ่งเมื่อต้นเดือนธันวาคม 2555 นาย Vu Van Ninh รองนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศในการประชุม Vietnam Business Forum (VBF) ที่กรุงฮานอย ว่าจะพิจารณานำเสนอปรับปรุงกฎหมายด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสมัชชาแห่งชาติในปี 2556 โดยจะปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลง ทั้งนี้ ล่าสุดกระทรวงการคลังเวียดนามมีแนวโน้มจะเสนอปรับลดลงเหลือร้อยละ 23

2. ขอให้กิจการที่ตั้งในเขตอุตสาหกรรม เขตส่งออก เขตอุตสาหกรรมไฮเทค ฯลฯ ได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเป็นการทั่วไป เนื่องจากปัจจุบันจะยกเว้นเฉพาะกรณีเป็นเขตที่ได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีเท่านั้น

3. ขอให้การขยายกิจการได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเป็นการทั่วไปเช่นเดียวกับการลงทุนใหม่ ไม่ใช่หลักเกณฑ์ปัจจุบันที่ต้องขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีๆ ไป ซึ่งกระทรวงการคลังของเวียดนามได้แถลงเมื่อกลางเดือนธันวาคม 2555 ว่าเห็นชอบกับข้อเสนอนี้ โดยจะเสนอต่อสมัชชาแห่งชาติเกี่ยวกับปรับปรุงกฎหมายให้สิทธิและประโยชน์ครอบคลุมกรณีขยายกิจการ

4. ขอให้ขยายขอบข่ายกิจการเทคโนโลยีสูงที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร เนื่องจากปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมถึงอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ ฯลฯ ซึ่งภาคธุรกิจเห็นว่านับเป็นกิจการเทคโนโลยีสูง เนื่องจากจะต้องใช้เทคโนโลยีและทักษะจำนวนมาก

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนธันวาคม 2555

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร						
1	MR. PASQUALE FERRARO (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ขนมขบเคี้ยว 2,220 ตัน	1.11	209.00	42	จ.ระยอง (เขต 2)
2	MR. PASQUALE FERRARO (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	มะหมี่กึ่งสำเร็จรูป 4,450 ตัน	1.11	183.00	30	จ.ระยอง (เขต 2)
3	นายจิตชัย นิมิตรปัญญา (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการรับฝากห้องเย็น ความจุ 25,000 ตันสินค้า	1.19	200.00	29	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
4	เออิโย (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อาหารกึ่งสำเร็จรูปอบแห้ง 800 ตัน	1.11	321.80	120	จ.ราชบุรี (เขต 2)
5	พีดีเอส ไฮโดร ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปลูกพืชระบบ HYDROPONICS 600 ตัน	1.2	39.70	65	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
6	บี เทค อินดัสตรี จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	น้ำยางข้น 29,800 ตัน	1.16	45.30	50	จ.สงขลา (เขต 3)
7	โซนิส สตาร์ช เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพ 3,950,000 ลูกบาศก์เมตร	1.18	56.50	8	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
8	ซูกาเวีย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สารให้ความหวานสกัดจาก หญ้าหวาน เช่น สตีวิโอไซด์ 15 ตัน	1.11	59.00	99	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
9	ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ยางแท่ง 48,000 ตัน	1.16	13.20	265	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
10	โออิชิเทรดดิ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำ พืช ผัก ผลไม้ บรรจุขวด 108,000,000 ลิตร น้ำ พืช ผัก ผลไม้ บรรจุกล่อง 150,000,000 ลิตร	1.11	775.80	330	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
11	ที. เอ. ซี. คอนซูเมอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารจากเนื้อสัตว์ เช่น ลูกชิ้น 2,250 ตัน	1.11	6.85	136	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
12	เอส.เค.บี.ปาล์ม ออยล์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	น้ำมันปาล์มดิบ 9,000 ตัน	1.12	11.00	10	จ.ยะลา (เขต 3)
13	ถ่านอัดแท่งลำพูน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถ่านอัดแท่ง 7,500 ตัน	1.17	9.80	60	จ.ลำพูน (เขต 3)
14	สุขสมบูรณ์ น้ำมันปาล์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 75,600 ตัน และเมล็ดในปาล์ม 10,584 ตัน	1.12	231.09	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
15	โชคสมุทรมารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	รับฝากห้องเย็น 15,000 ตัน สินค้า	1.19	100.00	25	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
16	ไทย ฟู้ดส์ โพลทรีย์ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกไก่ 140,400,000 ตัว	1.5	1,400.00	976	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน						
1	กระเบื้องหลังคาเซรามิคไทย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กระเบื้องมุงหลังคาเซรามิกส์ 7,200,000 แผ่น	2.5	387.00	55	จ.สระบุรี (เขต 2)
2	นวโลหะอุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อและชิ้นส่วนเหล็กกลึงแต่ง (MACHINING) ที่หล่อขึ้นรูปเอง 30,000 ตัน	2.15 และ 4.3	750.00	80	จ.สระบุรี (เขต 2)
3	MR. R.A.M. VISSER และ MR. M. BLOMMAERT (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ 355,000 ชิ้น	2.5	18.30	25	จ.ลำปาง (เขต 3)
4	มิชินะ มัตสึบิชิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เหล็กแผ่นรีดเย็น (COLD - ROLLED STEEL SHEET/STRIP) 23,000 ตัน	2.13	200.00	60	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5	ซูมิเคอิ เทคโน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ALUMINIUM TUBE, SHAPE AND BAR 32,400 ตัน	2.17	281.70	64	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา						
1	เวิร์ลด ควอลิตี้ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	วิกผม 30,000 ชิ้น และเส้นผมเทียม 7,650 กิโลกรัม	3.14	253.70	175	จ.สระบุรี (เขต 2)
2	เอ็มเอเอ็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ที่เย็บกระดาษ (STAPLER) 4,300,000 ชิ้น	3.11	426.40	217	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3	ไทยฮอสพิทอล์ โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง เช่น เสื้อคลุมผ่าตัด 23,085,000 ชิ้น	3.9	32.00	173	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
4	โลตัส เดนทัล จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์ - เยอรมนี)	ฟันปลอม 45,000 ชิ้น	3.9	25.50	13	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5	เบนช์มาร์ค อิเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ทางการแพทย์ 7,042,500 ชิ้น	3.9	460.30	275	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
6	เอสเอสแอล แมนูแฟคเจอริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์ - อังกฤษ)	ถุงยางอนามัย 662,256,000 ชิ้น	3.9	976.90	216	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
7	ซิมเจม จำกัด (หุ้นรัสเซียทั้งสิ้น)	พลอยเทียม ได้แก่ CUBIC ZIRCONIA และ SYNTHETIC BERYL CRYSTALS 6,360 กิโลกรัม	3.7	14.00	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8	เอ็มที เจที ไทยแลนด์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง 1,200,000 ชิ้น	3.9	21.10	52	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง						
1	กิสโค จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	อุปกรณ์เครื่องจักร เช่น JIG & FIXTURE, ชุดหัว PROBE และตู้ควบคุม 300 ชุด	4.2	2.50	12	จ.สงขลา (เขต 3)
2	นิชิอิ ไฟน์ เพรส (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป เช่น REFLECTOR, TERMINAL 20 ตัน	4.3	12.00	6	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3	ไดชิน จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนอะลูมิเนียมสำหรับยานพาหนะ 4,000 ตัน	4.10	828.20	385	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
4	เอ วี เอ แซทคอม จำกัด (ร่วมทุนไทย - สวีเดน - เยอรมนี)	อากาศยานไร้นักบิน 20 ลำ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับอากาศยานไร้นักบิน 200 ชิ้น อุปกรณ์สนับสนุนภาคพื้นดิน 10 ชุด การซ่อมชิ้นส่วนอากาศยานไร้นักบิน 200 ชิ้น	4.9	460.00	27	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5	สยาม อาซาฮี แมนูแฟคเจอริ่ง จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนระบบส่งกำลัง เช่น SHIFT FOLK และ SHIFT REVERSE 3,180,000 ชิ้น	4.10	571.00	64	จ.ระยอง (เขต 2)
6	ทาเคดะ อุตสาหกรรม (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ เช่น CLUTCH PLATE, CHANGE OVER GEAR, TRANSMISSION ADJUST PARTS และ WASHER 340,000,000 ชิ้น	4.10	583.00	121	จ.ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7	โอเทค (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ขุดเจาะ (ROCK DRILLING TOOL) 200,000 ชิ้น	4.2	296.00	47	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
8	ไอชิน ทาคาโอก้าฟาวน์ดริ บางปะกง จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ ได้แก่ DISC ROTER 519,000 ชิ้น และ KNUCKLE 505,000 ชิ้น	4.10	242.10	18	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9	MR. HIROO SHIMADA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว 300 ตัน	4.4	40.00	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10	MR. HIDETAKA ISHIKAWA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว 22 ตัน	4.4	48.70	13	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11	อุตสาหกรรมการบิน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซ่อมบำรุงอากาศยาน 80 ลำ ซ่อมเครื่องยนต์อากาศยาน 150 เครื่อง ซ่อมชิ้นส่วนและอุปกรณ์เครื่องใช้บนอากาศยาน 15,000 ชิ้น การสอบเทียบมาตรฐาน 15,000 ชิ้น ซ่อมบำรุงอากาศยาน 80 ลำ ซ่อมบำรุงอากาศยาน 80 ลำ ซ่อมบำรุงอากาศยาน 20 ลำ การซ่อมเทียบมาตรฐาน 15,000 ชิ้น *	4.9 และ 7.22*	190.00	541	กรุงเทพมหานคร (เขต 1) จ.นครปฐม (เขต 2) จ.นครสวรรค์ (เขต 2) จ.ลพบุรี (เขต 3) กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12	MR. KAZUYA MATSUMURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น LATERAL PLATE, FEEDING PAPER TRAY และ FRAME 2,400 ตัน	4.3	40.00	43	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13	อาร์พีเอส เทคโนโลยีส์ จำกัด (หุ้นมอริเชียสทั้งสิ้น)	ยางผสม 650 ตัน ชิ้นส่วนยางสำหรับยานพาหนะ 650 ตัน	1.16 และ 4.10	185.90	300	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
14	บางกอกคอยล์เซ็นเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป เช่น ชิ้นส่วนประตู หลังคาสำหรับยานยนต์ 40,000 ตัน	4.3	250.50	11	จ.ชลบุรี (เขต 2)
15	เรดิคอน ทรานสมิชชั่น ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นมอริเชียสทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น HELICAL GEARS และ PRIMARY GEAR KIT 47,650 ชิ้น	4.3	67.60	15	จ.ชลบุรี (เขต 2)
16	ช. ทวี ดอลลาเชียน จำกัด (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี)	อุปกรณ์สำหรับลำเลียงสินค้า เช่น CONTAINER DOLLY 1,600 ชุด	4.2	33.00	30	จ.ขอนแก่น (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
17	กระบี่ มารีนคอนซัลแทนท์ จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	เรือไฟเบอร์กลาส เช่น CATAMARAN 10 ลำ	4.6	10.00	47	จ.กระบี่ (เขต 3)
18	MR. YOUNG IL KIM (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOULD) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ (REPAIR MOULD) 80 ชุด	4.2	20.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
19	เชอวาล เทคโนโลยี่ จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - สหรัฐฯ)	ตู้โลหะสำหรับใช้บรรจุอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคม 4,500 ตัน	4.3	135.00	150	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
20	MR. YOSHIHISA MIYAKAWA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น SUCTION MUFFLER และ WASTEGATE ACTUATOR 1,030 ตัน	4.3	64.00	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
21	นายธนิต สงวนนภาพร และนายสะพรั่ง สุขเวชชวรกิจ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักร 50 เครื่อง ซ่อมแซมเครื่องจักร 150 เครื่อง ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป 500 ตัน	4.2, 4.17 และ 4.3	17.00	19	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
22	แปซิฟิค อินดัสตรีย์ส (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	วาล์วยางสำหรับยานพาหนะ เช่น TUBELESS TIRE VALVE 24,000,000 ชิ้น	4.10	134.00	16	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
23	อิมาเซน แมนูแฟคเจอริ่ง (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ปรับเบาะรถยนต์ และชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์ ปรับเบาะรถยนต์ 3,520,540 ชุด	4.10	420.20	770	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
24	ดีโอนีส ฮอฟแมน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี)	วัสดุถ่วงล้อ 625 ตัน	4.10	27.80	55	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
25	อาปิโก ไฮเทค ทูลลิ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ปั๊มโลหะและการซ่อมแซม แม่พิมพ์ 400 ชุด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ 200 ชิ้น อุปกรณ์จับยึดและการซ่อมแซม อุปกรณ์จับยึด 22 ชุด ชิ้นส่วนอุปกรณ์จับยึด 300 ชิ้น	4.2	209.30	74	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
26	ไทยซูมิล็อคซ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - ไต้หวัน)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป 23,010 ตัน	4.3	138.80	41	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
27	ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับยานพาหนะ 444,000 ชิ้น	4.10	202.60	40	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
28	โทโฮกุ ไพโอเนียร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ 30 ตัน แม่พิมพ์และการซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 40 ชุด เครื่องจักรและอุปกรณ์ 5 ชุด	4.2	60.00	14	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
29	ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เสื้อสูบเครื่องยนต์ 220,000 ชุด ชิ้นส่วนสำหรับ CYLINDER BLOCK 888,000 ชิ้น ฝาสูบเครื่องยนต์ 220,000 ชุด	4.10	2,487.70	300	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
30	โทโอกุ ไพโอเนียร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ 30 ตัน แม่พิมพ์และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 40 ชุด เครื่องจักรและอุปกรณ์ 5 ชุด	4.2	60.00	14	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
31	ซัมมิท โอโต บอดี้อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขอบประตูหน้าต่างสำหรับยานพาหนะ 150,000 คันชุด	4.10	27.60	20	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
32	ซัมมิท โอโต บอดี้อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขอบประตูหน้าต่างสำหรับยานพาหนะ 150,000 คันชุด	4.10	27.60	20	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
33	MR. AMOGH KUMAR SHARMA (ร่วมทุนอินเดีย - ญี่ปุ่น)	เฮือกลวดเหล็กกล้า 12,000 ตัน	4.3	600.00	71	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
34	ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับยานพาหนะ 444,000 ชิ้น	4.10	259.30	34	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
35	ซัมมิท โอโต บอดี้อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หม้อพักไอเสีย 270,000 ชุด ท่อไอเสีย 270,000 ชุด	4.10	37.00	25	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
36	ซัมมิท โอโต บอดี้อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับยานพาหนะ 5,830 ตัน และขอบประตูรถยนต์ 80,000 คันชุด	4.10	60.00	25	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
37	ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	รถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล 120,000 คัน	4.28	4,439.30	2,504	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
38	เอเชี่ยน พาร์ทส์ แมนูแฟคเจอริ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ 476,000 ชิ้น	4.10	433.00	285	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
39	ซัมมิท โอโต บอดี้อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ท่อไอเสียสำหรับรถยนต์ 80,000 คันชุด	4.10	33.00	50	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
40	จักรยานสยามอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว 1,750 ตัน	4.4	57.70	95	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
41	ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	รถยนต์ 210,000 คัน ชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ 1,311,400 ชิ้น	4.10 และ 4.12	658.60	93	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
42	เคฮิน เทอร์มอลเทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนระบบปรับอากาศสำหรับยานพาหนะ เช่น CONDENSER 400,000 ชิ้น HEATER CORE 1,000,000 ชิ้น ท่อโลหะ 1,000,000 ชิ้น TANK OF EVAPORATOR 1,400,000 ชิ้น	4.10	184.00	520	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
43	อิชิซากิ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	การเคลือบผิว 2,400 ตัน	4.4	82.50	115	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
44	ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เสื้อสูบเครื่องยนต์ 248,800 ชิ้น และฝาสูบเครื่องยนต์ 248,000 ชิ้น	4.10	1,612.50	151	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
45	เฟยตี้ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะและพลาสติกขึ้นรูป 45,360,000 ชิ้น	4.3 และ 6.12	37.80	50	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
46	คาวาซากิ มอเตอร์เอ็นเตอร์ไพรส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	รถจักรยานยนต์ 4 จังหวะ ขนาดตั้งแต่ 500 ซีซี ขึ้นไป 36,000 คัน	4.11	1,250.00	222	จ.ระยอง (เขต 2)
47	ฮีโน่มอเตอร์ส แมนูแฟคเจอริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชุดเฟืองเกียร์ 260,000 ชุด	4.10	6,291.00	117	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
48	ฮิตาชิ เพาเดอร์เมทัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	DISC PAD 7,200,000 ชิ้น และ BRAKE ASSEMBLY 240,000 ชิ้น	4.10	463.70	279	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
49	ซินจิน เอสเอ็ม (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น SUPPORT UNIT และ BEARING HOLDER 12,000 ตัน	4.3	392.50	68	จ.ระยอง (เขต 2)
50	เอสอีดับบลิวเอส - คอมโพเนนท์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	แม่พิมพ์ (MOLD AND DIE) 36 ชุด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ ได้แก่ CORE PIN และ INSERT และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 1,440 ชิ้น	4.2	233.20	46	จ.ระยอง (เขต 2)
51	ชิบะ แมนูแฟคเจอริ่ง (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น EGR PARTS 130 ตัน	4.3	139.10	21	จ.ชลบุรี (เขต 2)
52	เอส อาร์ เอ็น ซาวด์ พรูฟ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนวัสดุดูดซับและป้องกันเสียงในรถยนต์ 1,700,000 ชิ้น	4.10	225.00	58	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
53	แอลป์ส ทูล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องจักร เช่น SPINDLE, SLEEVE HOLDER และ GUIDE BUSH 21,900 ชิ้น	4.2	231.00	40	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
54	เอช ไอ ที (บีเคเค) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOLD) 24 ชุด และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ 250 ชุด	4.2	43.40	11	จ.ระยอง (เขต 2)
55	โคโย จอยท์ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนสำหรับแกนพวงมาลัย รถยนต์ 578,600 ชิ้น	4.10	144.00	34	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
56	ไทรอัมพ์ มอเตอร์ไซเคิลส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	รถจักรยานยนต์ 4 จังหวะ ขนาดตั้งแต่ 248 ซีซี ขึ้นไป 50,000 คัน เครื่องยนต์สำหรับรถจักรยานยนต์ 50,000 เครื่อง ชิ้นส่วนสำหรับรถจักรยานยนต์ 2,000 ชิ้น	4.11	651.60	285	จ.ชลบุรี (เขต 2)
57	สยามมิชลิน จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	STEEL TYRE CORD 8,200 ตัน	4.3	830.60	39	จ.ระยอง (เขต 2)
58	แม็กซิส อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ยางยานพาหนะเรเดียล เช่น ยางรถยนต์ รถกระบะ รถเอสยูวี 7,200,000 เส้น	4.10	2,181.70	371	จ.ระยอง (เขต 2)
59	แม็กซิส อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ยางยานพาหนะ ได้แก่ ยางรถบรรทุกเรเดียล 392,000 เส้น	4.10	1,537.80	306	จ.ระยอง (เขต 2)
60	สยามมิชลิน จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ยางยานพาหนะเรเดียล เช่น ยางรถบรรทุก ยางรถยนต์ 530,000 เส้น	4.10	2,700.80	250	จ.สระบุรี (เขต 2)
61	แอดวิคส แมนูแฟคเจอริ่ง (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	DISC BRAKE CALIPER 1,200,000 ชุด	4.10	2,032.60	153	จ.ชลบุรี (เขต 2)
62	เควายบี สเตียริ่ง (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ปั๊มไฮดรอลิค สำหรับเกียร์อัตโนมัติ 864,000 ชุด	4.10	1,277.30	107	จ.ชลบุรี (เขต 2)
63	ไทยซัมมิท แหลมฉบัง โอโตพาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูปสำหรับ ยานพาหนะ 31,000 ตัน	4.10	1,200.00	435	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
64	เจเทคโตะ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชุดเพลาขับ 700,000 ชุด	4.10	2,605.30	160	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า						
1	ซัน เรย์ อินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	เครื่องทำความร้อน 9,000 เครื่อง	5.2	20.00	15	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2	ฟูจิโคคิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับเครื่องปรับอากาศ 2,175,000 ชิ้น	5.3	84.50	32	จ.สระบุรี (เขต 2)
3	มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	SENSOR 904,000 ชิ้น	5.5	296.20	54	จ.ลำพูน (เขต 3)
4	โอพีที พรีซิชั่น จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์สำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ 39,744,000 ชุด	5.5	31.30	313	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
5	MR.DENIS NEMTSEV (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.9	10.00	32	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
6	ซัมวา อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY 14,016,000 ชิ้น	5.5	99.00	119	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7	วันเทค ซัพพลาย จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	POWER CORD ASSEMBLY ผลิตชิ้นส่วนและ/หรือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือชิ้นส่วน/หรืออุปกรณ์ที่ใช้ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ 1,160,000 ชิ้น	5.3 และ 5.5	8.00	81	จ.ระยอง (เขต 2)
8	MR. KYAW WANNA (หุ้นพม่าทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.10	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
9	ทรอปิคอลเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	29	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10	MR. MAKOTO TANAKA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY 1,100,000 ชิ้น	5.5	220.00	247	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11	นิเด็ค ชิบาอุระ อีเล็คโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	มอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า 3,600,000 ชิ้น	5.3	534.20	555	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
12	ฮานา เซมิคอนดักเตอร์ (อยุธยา) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	INTEGRATED CIRCUIT (IC) 1,076,750,000 ชิ้น และ INTEGRATED MODULE 18,250,000 ชิ้น	5.5	496.80	348	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
13	เอ็นโอเค พรีซิชั่น คอมโพเนนท์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ 29,959,200 ชิ้น	5.5	11.50	40	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14	โตชิบา แคเรียร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องปรับอากาศ 930,000 เครื่อง	5.2	703.00	500	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
15	โตเกียว ริช อินดัสทรี่ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ ในลักษณะ PROTOTYPE DESIGN 200 ชุด	5.7	10.00	25	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
16	ไดโด อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนแม่เหล็กสำหรับ เครื่องใช้ไฟฟ้า 25,200,000 ชิ้น	5.3	770.00	120	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
17	อิตาชิ เมทัลล์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	LOW TEMPERATURE CO - FIRED CERAMIC 156,000,000 ชิ้น	5.5	181.00	55	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
18	เอ็งเท็ค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ HARD DISK DRIVE 23,000,000 ชิ้น	5.5	121.20	370	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
19	อัลดัม พรีซิชั่น จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ HARD DISK DRIVE 24,000,000 ชิ้น	5.5	234.00	215	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
20	ไอเอ็ม อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฮ่องกง)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY และผลิตภัณฑ์ จาก PCBA 150,000,000 ชิ้น	5.4 และ 5.5	204.20	367	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
21	เวสเทิร์น ดิจิตอล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเคย์แมนไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	HARD DISK DRIVE 118,345,200 ชิ้น HEAD STACK ASSEMBLY 181,260,390 ชิ้น HEAD GIMBAL ASSEMBLY 550,156,700 ชิ้น SLIDER 597,400,930 ชิ้น UNDERCOATED WAFER SUBSTRATE 81,950 ชิ้น SLIDER IN BAR FORM 50,000,000 ชิ้น CAVITY GIMBAL ASSEMBLY 399,460 ชิ้น	5.5	10,740.20	22,622	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
22	เวสเทิร์น ดิจิตอล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเคย์แมนไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	HARD DISK DRIVE 61,116,770 ชิ้น HEAD STACK ASSEMBLY 80,226,870 ชิ้น HEAD GIMBAL ASSEMBLY 213,211,260 ชิ้น	5.5	3,621.30	12,016	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
23	นายเอกคณิต จันทร์สว่าง (ร่วมทุนไทย - จีน)	ซอฟต์แวร์	5.8	6.00	10	จ.นนทบุรี (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
24	ซีจีเมทิก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	23	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25	โมบิไซน์ ครีเอทีฟ จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.40	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
26	MR. MASANARI IWAMURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	22	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
27	พรอมท์นาว จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย)	ซอฟต์แวร์	5.8	8.90	69	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
28	MR. KEIICHI KATO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.34	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
29	ไอ - เนส เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.55	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
30	สยามคอมเพรสเซอร์ อุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ 70,000 เครื่อง	5.7	101.80	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก						
1	สยาม อีโค - คาเซ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก 72,000 ตัน	6.12	49.60	30	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
2	MR. YUTAKA MINOURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 56 ตัน	6.12	12.00	24	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3	แมททีเรียล สแตนดาร์ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ 511 ตัน	6.15	2.80	7	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4	แป็กส์ แอนด์ โกลฟ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถุงมือพลาสติก 2,500 ตัน	6.12	80.00	141	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
5	โตโยกซ์ เอเชีย (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตท่อพลาสติก 1,970 ตัน	6.12	278.00	46	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6	ซัมอิล โฟม (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	โฟมกันกระแทกสำหรับบรรจุภัณฑ์ 60,000 ตัน	6.12	40.00	30	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7	โคอิวะบอนด์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผ้าเคลือบพลาสติก 10,584,000 ตารางเมตร	6.12	25.00	29	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8	เมลเท็กซ์ เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม 1,200 ตัน	6.2	202.00	13	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
9	เซ้าเทิร์น ร็อคส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติก PET 7,770 ตัน	6.12	107.40	18	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
10	อาร์ค คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 360 ตัน	6.12	46.00	62	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
11	ไทย อันเป่า ผลิตภัณฑ์กระดาษ จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	ภาชนะกระดาษ เช่น ถ้วยกระดาษสำเร็จรูป 600 ตัน	6.15	26.00	34	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12	คิมแพ็ค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หลอดลามิเนต 147,200,000 หลอด	6.12	124.30	42	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13	โพรเทคทีฟ เทคโนโลยี จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - มาเลเซีย)	ถุงมือยางสังเคราะห์และถุงมือยางธรรมชาติ 75,000,000 ชิ้น	6.12 และ 1.16	55.00	50	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
14	MR. JARED ELLIOT (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	VINYL ACETATE ETHYLENE EMULSION 50,000 ตัน	6.2	1,980.00	43	จ.ระยอง (เขต 2)
หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค						
1	สเต็ปส์ เธอราพิวติคส์ จำกัด (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ 180 ตัวยา	7.21	18.00	20	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2	ดับเบิ้ลยูโอจี เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ - อินเดีย)	น้ำประปาหรือน้ำเพื่ออุตสาหกรรม 8,516,180 ลูกบาศก์เมตร	7.1	198.30	22	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
3	การบินกรุงเทพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 120 ที่นั่ง	7.2	409.00	42	ไม่ระบุที่ตั้ง
4	สยาม อาอิดะ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	2.00	5	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5	เจเอสอาร์ เทรดดิ้งบางกอก จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.60	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6	มิตาจิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	12.00	4	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
7	พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง 494 หน่วย	7.5	118.10	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
8	MR. RYOTA HIRUMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	5.20	8	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
9	สตาร์ เซกิ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	41.19	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10	เซ็นทรัล เมทัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
11	ซัสเทนเนเบิ้ล ลัคชัวรี โอเปอเรชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นมอริเชียสทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	10.00	12	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12	เคเนส เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.50	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13	เชียงใหม่ ลานนาบิซิเนส เซอร์วิส จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ	7.16	15.00	100	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
14	นอร์ทคอนซัลติ้งกรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.60	16	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15	MR. KENGO MIZUNO (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	60.00	12	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16	MR. JOHN BREAKELL (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์	7.18.1	4.00	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
17	กรีน ไบ - โอ มหาสารคาม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1.0 เมกะวัตต์	7.1	90.00	5	จ.มหาสารคาม (เขต 3)
18	ไทยซิตริก แอซิด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 0.6 เมกะวัตต์	7.1	13.90	1	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
19	ทาสโก้ ชิปปิ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฝรั่งเศส)	ขนส่งทางเรือ 1 ลำ	7.9	696.00	20	ไม่ระบุที่ตั้ง
20	นายนนธวัตน์ เหล็งประเสริฐ (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	8.40	14	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
21	โชว่า รีเจียนนอลเซ็นเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.50	14	จ.ชลบุรี (เขต 2)
22	เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียล เอสเตท จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม	7.8.2	364.10	9	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
23	บุญบันดาลรุ่งเรือง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำเพื่ออุตสาหกรรม 36,500 ลูกบาศก์เมตร น้ำประปา 2,153,500 ลูกบาศก์เมตร	7.1	122.50	9	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24	เอ ซี เอส มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 1 ลำ	7.9	165.00	28	ไม่ระบุที่ตั้ง
25	ไทยแอร์เอเชีย จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ (180 ที่นั่ง)	7.9	435.00	70	ไม่ระบุที่ตั้ง
26	**สยาม โซลาร์เอ็นเนอร์ยี่ 1 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)** โครงการที่ 1	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 8.0 เมกะวัตต์	7.1	630.00	8	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
27	โครงการที่ 2	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 8.0 เมกะวัตต์	7.1	715.50	8	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
28	โครงการที่ 3	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 8.0 เมกะวัตต์	7.1	643.50	8	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
29	โครงการที่ 4	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 8.0 เมกะวัตต์	7.1	719.00	8	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
30	โครงการที่ 5	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 8.0 เมกะวัตต์	7.1	709.00	8	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
31	ยูนิเวอร์แซล ยูทีลิตี้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำประปา 10,512,000 ลูกบาศก์เมตร	7.1	238.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
32	กรีน โกรท จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกาหลีใต้)	ไฟฟ้าจากพลังงานลม 10 เมกะวัตต์	7.1	540.40	17	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
33	อุทัยธานี ไบโอเอเนอยี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 35 เมกะวัตต์	7.1	1,050.00	58	จ.อุทัยธานี (เขต 3)
34	มิตรผล ไบโอ - เพาเวอร์ (ภูหลวง) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 67 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 350 ตัน/ชั่วโมง	7.1	1,960.00	87	จ.เลย (เขต 3)
35	อีเอส พลังงาน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 23 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 150 ตัน/ชั่วโมง	7.1	852.40	25	จ.สระแก้ว (เขต 3)
36	**โซลาร์ โก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)** โครงการที่ 1	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 9.5 เมกะวัตต์	7.1	1,100.00	6	จ.นครปฐม (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
37	โครงการที่ 2	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 9.5 เมกะวัตต์	7.1	1,100.00	6	จ.นครปฐม (เขต 1)
38	โครงการที่ 3	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 9.5 เมกะวัตต์	7.1	1,100.00	6	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
39	โซลาร์ โก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) โครงการที่ 1	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 9.5 เมกะวัตต์	7.1	1,100.00	6	จ.นครปฐม (เขต 1)
40	โครงการที่ 2	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 9.5 เมกะวัตต์	7.1	1,100.00	6	จ.นครปฐม (เขต 1)
41	โครงการที่ 3	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 9.5 เมกะวัตต์	7.1	1,100.00	6	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
42	บางจากโซลาร์ เอ็นเนอร์ยี (ปราจีนบุรี) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) โครงการที่ 1	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 8.0 เมกะวัตต์	7.1	900.00	4	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
43	โครงการที่ 2	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 8.0 เมกะวัตต์	7.1	900.00	4	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
44	พัฒนาพลังงานลม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฮ่องกง)	ไฟฟ้าจากพลังงานลม 50 เมกะวัตต์	7.1	3,488.80	28	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
45	ราชบุรีเวอลด์ โคเจนเนอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทย - ออสเตรเลีย) โครงการที่ 1	ไฟฟ้า 117 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 15 ตัน / ชั่วโมง	7.1	5,350.00	50	จ.ราชบุรี (เขต 2)
46	โครงการที่ 2	ไฟฟ้า 117 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 15 ตัน / ชั่วโมง	7.1	4,650.00	50	จ.ราชบุรี (เขต 2)
47	โรงไฟฟ้าน้ำตาลขอนแก่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 40 เมกะวัตต์ ไอน้ำ 300 ตัน / ชั่วโมง และน้ำเพื่ออุตสาหกรรม 300 ลูกบาศก์เมตร / ชั่วโมง	7.1	1,700.00	120	จ.เลย (เขต 3)
48	เอสเอสยูที จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) โครงการที่ 1	ไฟฟ้าและไอน้ำ 123 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 ตัน / ชั่วโมง	7.1	6,880.00	56	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
49	โครงการที่ 2	ไฟฟ้าและไอน้ำ 123 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 ตัน / ชั่วโมง	7.1	4,120.00	56	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
50	ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากขยะ 60 เมกะวัตต์	7.1	3,844.00	125	จ.สระบุรี (เขต 2)
51	ซีแอนด์จี เอ็นไวรอนเมนทอล โปรเท็คชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	กำจัดมูลฝอยโดยการเผา 255,500 ตัน ไฟฟ้าจากมูลฝอย 9.8 เมกะวัตต์	7.26 และ 7.1	892.40	77	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
52	การบินไทย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น) โครงการที่ 1	ขนส่งทางอากาศ 2 ลำ (598 ที่นั่ง)	7.9	7,372.20	138	ไม่ระบุที่ตั้ง
53	โครงการที่ 2	ขนส่งทางอากาศ 3 ลำ (1,521 ที่นั่ง)	7.9	24,460.00	489	ไม่ระบุที่ตั้ง
54	โครงการที่ 3	ขนส่งทางอากาศ 2 ลำ (174 ที่นั่ง)	7.9	1,611.80	348	ไม่ระบุที่ตั้ง
55	การบินกรุงเทพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 13 ลำ (2,283 ที่นั่ง)	7.9	14,191.00	42	ไม่ระบุที่ตั้ง
		รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม		**167,707.82**	**55,211**	เขต 1 = 45 เขต 2 = 111 เขต 3 = 28 ไม่ระบุที่ตั้ง = 8

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัดที่เหลือ

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพร้อมให้บริการ

หากคุณสนใจจะจัดตั้งธุรกิจในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) จะเป็นจุดติดต่อที่ดีที่สุดของคุณ
บีโอไอเป็นหน่วยราชการสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีหน้าที่ส่งเสริมให้เกิดการลงทุน
บีโอไอพร้อมให้บริการในหลายด้าน ได้แก่

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

- ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่จูงใจและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆได้
- ไม่กำหนดเงื่อนไขการถือหุ้นต่างชาติในอุตสาหกรรมการผลิตและในบางสาขาของอุตสาหกรรมบริการ
- ให้ความช่วยเหลือในการยื่นขอวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับการเข้ามาจัดตั้งและดำเนินธุรกิจของชาวต่างชาติ
- ยกเว้นข้อจำกัดการถือครองที่ดินของชาวต่างชาติ

บริการสนับสนุนธุรกิจ

- ให้ข้อมูลและคำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจในประเทศไทย
- จัดการเยี่ยมชมเพื่อศึกษาความเหมาะสมของสถานที่ตั้งโรงงาน จัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน
- ประสานร่วมมือกับกลุ่มนักธุรกิจต่างชาติและหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ

นอกจากนี้ บีโอไอยังทำหน้าที่ด้านการตลาดในการประชาสัมพันธ์ประเทศไทย ในฐานะแหล่งรองรับการลงทุนที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของภูมิภาคเอเชีย บีโอไอได้รับมอบหมายให้จัดทำและดำเนินแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งกำหนดกิจกรรมส่งเสริมและชักจูงการลงทุนทั่วโลกตลอดปี

สำนักงานส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ 13 แห่ง (โตเกียว โอซากา เซี่ยงไฮ้ ปักกิ่ง กวางโจว ไทเป โซล ซิดนีย์ แฟรงก์เฟิร์ต ปารีส สต็อกโฮล์ม ลอสแองเจลีส และนิวยอร์ก) ทำหน้าที่เป็นส่วนในการต้อนรับและประสานกับนักลงทุนเป้าหมาย

คิดถึงการลงทุนคิดถึง บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด
ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ
พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อม
คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

สมาคมสโมสรนักลงทุน
อาคารทีทีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 201-208 โทรสาร. 0 2936 1441-2
อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)
ห้อง 108 -110 อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค
เลขที่ 90 ถนนมหิดล ตำบลหายยา อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50110
โทรศัพท์ 0 5320 3397-400
โทรสาร 0 5320 3404
อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)
2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)
177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)
46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถนนสุขุมวิท
ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230
โทรศัพท์ 0 3840 4900 โทรสาร 0 3840 4997-9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)
7-15 อาคารไชยยงค์ ถนนจุติอุทิศ 1
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทรศัพท์ 0 7434 7161-5
โทรสาร 0 7434 7160
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)
49/21-22 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ 0 7728 4637, 0 7728 4435
โทรสาร 0 7728 4638
อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)
59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3
ถนนบรมไตรโลกนารถ 2 ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

OVERSEAS OFFICES

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing 100600, P.R.C.
Tel : 86 10 6532 4510 Fax : 86 10 6532 1620 E-mail : beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy, Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel : 49 6992 91230 Fax : 49 6992 12320 E-mail: fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064, P.R.C. Tel: 8620 8333 7770 Fax : 8620 8387 2700 E-mail : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles, CA 90004, U.S.A. Tel : 1 323 960 1199 Fax : 1 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York, N.Y. 10006, U.S.A. Tel : 1 212 422 9009 Fax : 1 212 422 9119 E-mail : nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka, 541-0056, Japan Tel : 81 66271 1395 Fax : 81 66271 1394
E-mail : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thailande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France
Tel : 33 1569 02600-1 Fax : 33 1 569 02602 E-mail : par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1- ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel : 82 319 9998 Fax : 82 319 9997 E-mail : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.C. Tel : 86 21 6288 9728-9 Fax: 86 21 6288 9730
E-mail : shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales, 2000, Australia
Tel : 61 29252 4882, 61 29252 4884 Fax : 61 29252 2883 E-mail : sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden Tel : 46 8463 1158, 46 8463 1172, 1174-5
Fax : 46 8463 1160 E-mail : stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin - Yi Road, Sec.5, Taipei 110, Taiwan, R.O.C. Tel : 886 2234 5 6663 Fax : 886 2234 5 6623 E-mail : taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo, 107-0052, Japan Tel : 81 33582 1806 Fax : 81 33589 5176 E-mail : tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2533 8111 โทรสาร : 0 2553 8222 อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th